

Lagrådsremiss

Vissa punktskattefrågor inför budgetpropositionen för 2018

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Harpsund den 1 juni 2017

Magdalena Andersson

Agneta Bergqvist
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att koldioxidskatten höjs för bränslen som förbrukas i vissa anläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter. Höjningarna gäller bränslen som förbrukas i kraftvärmeanläggningar samt bränslen som förbrukas vid annan värmeproduktion inom handelssystemet än den som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion.

I lagrådsremissen föreslås vidare skattenedsättningar på energiskatt på el för värmeföretag. Värmeföretagen ska ges rätt till återbetalning av skatt dels för förbrukning av el för framställning av värme och kyla för leverans till datorhallar, dels för s.k. hjälpförbrukning av el som sker för produktion av värme och kyla för leverans till vissa nedsättningsberättigande ändamål, bl.a. förbrukning i datorhallar och i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet. Värmeföretagen ska vidare vara stödmottagare i dessa fall samt för de befintliga skattenedsättningar som finns för värmeföretagens leveranser till nedsättningsberättigande ändamål. Det föreslås också bestämmelser om uppgiftslämnande samt om vissa begränsningar när det gäller möjligheterna att ta del av skattenedsättningarna.

I lagrådsremissen föreslås att försäkranssystemet för energiskatt på el slopas samtidigt som möjligheten att godkännas som frivilligt skattskyldig utvidgas till ändamål som har omfattats av försäkranssystemet. En återbetalningsmöjlighet införs för dem som inte är skattskyldiga men som förbrukar el för dessa ändamål. Vidare föreslås sänkt förbrukningsgräns för kvartalsvis återbetalning av energiskatten på el som förbrukas i

större datacenter eller i industriell tillverkningsprocess samt att det för godkännande som frivilligt skattskyldig ska vara tillräckligt med en årlig elförbrukning för de nedsättningsberättigande ändamålen om mer än 10 gigawattimmar.

I lagrådsremissen föreslås även att den lägre energiskattenivån på el som gäller för el som förbrukas i större datacenter utvidgas till att även omfatta anläggningar med installerad effekt om minst 0,1 megawatt.

I lagrådsremissen föreslås en årlig omräkning av skattesatserna för naturgrus, avfall och kemikalier i viss elektronik grundad på faktiska förändringar i konsumentprisindex för kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår. För naturgrusskatten och avfallsskatten ska den årliga omräkningen även beakta utvecklingen av bruttonationalprodukten genom en schablonuppräkning med två procentenheter.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik och skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus.....	18
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall	19
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	20
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	23
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	24
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	28
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1079) om ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	29
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:410) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	36
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:404) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	37
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:405) om ändring i lagen (2017:387) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	39
3	Ärendet och dess beredning	41
4	Ändrad bränslebeskattning av viss värmeproduktion	41
4.1	Bakgrund och gällande rätt.....	41
4.2	Höjd koldioxidskatt för viss värmeproduktion inom EU ETS	44
4.3	Konsekvensanalys	49
5	Nedsatt energiskatt på el vid leveranser av värme och kyla för vissa ändamål	52
5.1	Bakgrund och gällande rätt.....	52
5.2	Skattenedsättningar för värmeföretag.....	54
5.3	Konsekvensanalys	61
6	Förändringar av energiskatten på el	69
6.1	Bakgrund och gällande rätt.....	69

6.2	Försäkranssystemet tas bort.....	70
6.3	Översyn och förenkling av återbetalnings- och avdragsbestämmelser för energiskatt på el.....	76
6.4	Frivillig skattskyldighet för fler ändamål	85
6.5	Energiskattenedsättning för mindre datacenter	90
6.6	Konsekvensanalys	94
7	Indexering av naturgrusskatten, avfallsskatten och kemikalieskatten	101
7.1	Bakgrund och gällande rätt.....	101
7.2	Omräkning av skattesatserna på naturgrus och avfall efter prisutveckling respektive reala inkomstökningar.....	102
7.3	Omräkning av skattesatserna på kemikalier i viss elektronik efter prisutveckling.....	107
7.4	Konsekvensanalys	109
8	Författningskommentar.....	111
8.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	111
8.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus	116
8.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall	117
8.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:750) i lagen (1994:1776) om skatt på energi	117
8.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	118
8.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	119
8.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	120
8.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1079) om ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	120
8.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:410) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	120
8.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:404) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	121
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Vissa punktskattefrågor inför budgetpropositionen för 2018.....	121
Bilaga 2	Promemorians lagförslag i berörda delar	122
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	157

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
3. lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall,
4. lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
5. lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
6. lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
8. lag om ändring i lagen (2016:1079) om ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
9. lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
10. lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:404) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
11. lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:405) om ändring i lagen (2017:387) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi¹

dels att 11 kap. 11 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 11 kap. 11 § ska utgå,

dels att 1 kap. 11 b och 14 §§, 9 kap. 8 § och 11 kap. 6, 10, 12, 12 a, 12 b och 14 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 9 kap. 5 a och 5 b §§ och 11 kap. 13 a, 15, 16 och 17 §§, och närmast före 11 kap. 16 § en rubrik av följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:408

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11, *eller*

3. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 12–18.

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11,

3. *förbrukat elektrisk kraft eller bränsle för framställning av värme eller kyla som levererats för något av de ändamål som avses i 11 a § 12, eller*

4. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 13–19.

¹ Senaste lydelse av 11 kap. 11 § 2004:1197.

14 §²

Med datorhall avses en anläggning

1. där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informations-tjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme och tillhörande tjänster, utövar sådan verksamhet, och

2. vars sammanlagda installerade effekt uppgår till minst 0,5 megawatt.

2. vars sammanlagda installerade effekt uppgår till minst 0,1 megawatt.

Effekten för kyl- och fläktanläggningar får inte räknas med i den installerade effekten enligt första stycket.

9 kap.

5 a §

Beskattningsmyndigheten

medger efter ansökan från förbrukaren återbetalning av skatt på elektrisk kraft som denne förbrukat för framställning av värme eller kyla som levererats för förbrukning i datorhall. Med förbrukning för framställning av värme eller kyla avses även sådan förbrukning som skett i samband med framställningen för drift av pumpar, fläktar och andra hjälpanordningar som är nödvändiga för driften av anläggningen.

Återbetalning medges med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme.

5 b §

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukats samtidigt för framställning av värme eller kyla enligt 5 eller 5 a §, ska energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Fördelningen mellan respektive bränsle får dock väljas fritt. Motsvarande gäller elektrisk kraft om den

² Senaste lydelse 2016:1072.

elektriska kraft som förbrukats vid framställningen av värmen eller kylan till någon del utgörs av elektrisk kraft som inte är skattepliktig eller elektrisk kraft för vilken en lägre skattenivå än den som anges i 11 kap. 3 § kan uppnås enligt bestämmelser i denna lag.

8 §³

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

1. minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 5 eller 6 §, och

2. minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som görs med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2, 3 och 6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

1. minst 1 000 kronor i fall som avses i 2 eller 6 §, och

Rätt till återbetalning enligt 5 och 5 a §§ föreligger endast för den del av den sammanlagda ersättningen som överstiger 2 000 kronor per kalenderkvartal och endast om

1. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, och

2. sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare.

Kraven i tredje stycket 2 gäller endast uppgifter om stödmottagare vars sammanlagda nedsättning inom stödordningen genom återbetalningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret.

³ Senaste lydelse 2016:505.

11 kap.

6 §⁴

Som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka elektrisk kraft *i mycket stor omfattning, om den övervägande delen av förbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall.*

Som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka *mer än 10 gigawattimmar elektrisk kraft per kalenderår*

1. i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak för kemisk reduktion eller i huvudsak för elektrolytiska processer,

3. vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning förbrukningen inte omfattas av föregående punkter,

5. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, i den utsträckning förbrukningen inte omfattas av föregående punkter, eller

6. i en datorhall.

För ett sådant godkännande krävs att den sökande är lämplig som frivilligt skattskyldig med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Godkännande som frivilligt skattskyldig ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om den frivilligt skattskyldige begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Lydelse enligt SFS 2017:408

Föreslagen lydelse

10 §

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft, om

1. denne framställt den elektriska kraften från förnybara källor i en anläggning med en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än

⁴ Senaste lydelse 2016:1072.

50 kilowatt, och

2. den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857).

Vad som anges i första stycket 1 om *installerad generatoreffekt* ska för elektrisk kraft som framställs från

1. vind eller vågor, motsvaras av 125 kilowatt installerad generatoreffekt,

2. sol, motsvaras av 255 kilowatt installerad toppeffekt, och

3. annan energikälla utan generator, motsvaras av 50 kilowatt installerad effekt.

När elektrisk kraft framställs från olika energikällor ska, vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1, de installerade effekterna läggas samman. Vid sammanläggningen ska de effekter som *avses* i andra stycket först räknas om till motsvarande 50 kilowatt installerad generatoreffekt vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1.

Avdrag enligt första stycket medges med skillnaden mellan den vid skattskyldighetens inträde *gällande skattesatsen enligt 3 §* och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. *Avdrag enligt första stycket får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare och avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 15 000 euro under kalenderåret.* Avdrag enligt första stycket får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående bestämmelser *och endast*

2. den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av *en* nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857).

Den installerade generatoreffekten ska för elektrisk kraft som framställs från

1. vind eller vågor, *i stället* motsvaras av 125 kilowatt installerad generatoreffekt,

2. sol, *i stället* motsvaras av 255 kilowatt installerad toppeffekt, och

3. annan energikälla utan generator, *i stället* motsvaras av 50 kilowatt installerad effekt.

När elektrisk kraft framställs från olika energikällor ska, vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1, de installerade effekterna läggas samman. Vid sammanläggningen ska de effekter som *anges* i andra stycket först räknas om till motsvarande 50 kilowatt installerad generatoreffekt vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1.

Avdrag enligt första stycket medges med skillnaden mellan den *skattesats som gällde* vid skattskyldighetens inträde och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående bestämmelser.

om stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §⁵

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet.

Återbetalning får endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om

⁵ Senaste lydelse 2016:1072.

det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 a §⁶

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i yrkesmässig vattenbruksverksamhet.

Återbetalning får endast göras om sökanden

1. inte är ett företag utan rätt till statligt stöd,

2. omfattas av kategorin små och medelstora företag enligt bilaga 1 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

3. lämnar uppgifter om stödmottagare.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 15 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Återbetalning får endast göras om sökanden omfattas av kategorin små och medelstora företag enligt bilaga 1 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

⁶ Senaste lydelse 2016:1072.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 b §⁷

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat som landström.

Återbetalning får endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret

⁷ Senaste lydelse 2016:1072.

respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

13 a §

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat

1. i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak för kemisk reduktion eller i huvudsak för elektrolytiska processer,

3. vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning rätt till återbetalning inte följer av 2.

Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 2 000 kronor per kalenderår.

14 §⁸

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på

⁸ Senaste lydelse 2016:1072.

den elektriska kraft som denne förbrukat

1. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, eller

2. i en datorhall.

Återbetalning får endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare samt uppgift om nedsättningens fördelning på respektive ändamål.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning under en stödordning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 8 000 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person

den elektriska kraft som denne förbrukat i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme och endast i den utsträckning rätt till återbetalning inte följer av föregående bestämmelser. Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 8 000 kronor per kalenderår.

anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

15 §

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i en datorhall.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 8 000 kronor per kalenderår.

Vissa villkor för avdrag och återbetalning av skatt

16 §

Ansökan om återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft enligt 12–15 §§ ska omfatta ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka minst 150 000 kilowattimmar per kalenderår för dessa nedsättningsberättigande ändamål, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte längre finns.

Ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt. Det gäller dock inte för återbetalning enligt 12 b §.

Ansökan om återbetalning ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en

sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda sökanden.

17 §

Avdrag eller återbetalning enligt 9 § första stycket 6, 7 eller 8 eller enligt 10, 12, 12 a, 12 b, 14 eller 15 § medges endast om

1. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, och

2. den skattskyldige respektive sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare och stödets fördelning mellan stödmottagare.

Kraven i första stycket 2 gäller endast uppgifter om stödmottagare vars sammanlagda nedsättning inom stödordningen genom avdraget eller återbetalningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret. För avdrag enligt 10 § och återbetalning enligt 12 a § gäller kraven i första stycket 2 för uppgifter om stödmottagare vars sammanlagda nedsättning inom stödordningen genom avdraget eller återbetalningen överstiger 15 000 euro under kalenderåret.

1. Denna lag träder i kraft den 15 december 2017 i fråga om 11 kap. 6 § och i övrigt den 1 januari 2018.

2. Ett godkännande som frivilligt skattskyldig för ändamål i 11 kap. 6 § första stycket 1–4 gäller från och med det datum som anges i godkännandet, dock tidigast den 1 januari 2018.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skatten tas ut med 15 kronor per ton naturgrus.

3 §¹

Skatten tas ut med 15 kronor per ton naturgrus.

För kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår ska skatten tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2017 med ett årligt tillägg av två procentenheter.

Beloppet enligt andra stycket avrundas till hela kronor.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2015:470.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1999:673) om skatt på avfall ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Avfallsskatt ska betalas med 500 kronor per ton avfall.

4 §¹ Avfallsskatt ska betalas med 500 kronor per ton avfall.

För kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår ska avfallsskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2017 med ett årligt tillägg av två procentenheter.

Beloppet enligt andra stycket avrundas till hela kronor.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska betalas för påföljande kalenderår.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2014:1499.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 2 § och 9 kap. 5 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2015:750) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2015:750

Föreslagen lydelse

6 a kap.

2 §

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 b–11 medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a eller 17 a, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 a medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 89 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 20 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 9 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

9 kap.

5 §

Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra–femte styckena, efter ansökan återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukats för framställning

Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra–femte styckena, efter ansökan från förbrukaren återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som *denne*

av värme som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9 a, 9 b, 10, 11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5.

förbrukat för framställning av värme *eller kyla* som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9 a, 9 b, 10, 11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § första stycket 2, 3 eller 5. *Med förbrukning för framställning av värme eller kyla avses i fråga om återbetalning av skatt på elektrisk kraft även sådan förbrukning som skett i samband med framställningen för drift av pumpar, fläktar och andra hjälpanordningar som är nödvändiga för driften av anläggningen.*

Återbetalning medges vid leverans för

1. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, för

a) elektrisk kraft med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme,

b) råttolja med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a,

c) andra bränslen än råttolja med 70 procent av energiskatten,

2. annat ändamål än som avses under 1, med hela energiskatten på elektrisk kraft och med hela energiskatten, koldioxidskatten och svavelskatten på bränsle.

Om leverans skett för tillverkningsprocessen i sådan industriell verksamhet som tillhör en verksamhetskategori som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG, medges dock återbetalning enligt

1. andra stycket 1 b med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och

2. andra stycket 1 c med 70 procent av energiskatten och 100 procent av koldioxidskatten.

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning, ska energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats från kraftvärmeproduktion.

För bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon återbetalning av skatt enligt denna paragraf.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

3 a §

För kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår ska skatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 3 § andra och tredje styckena angivna skattebeloppen multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2017.

Beloppen enligt första stycket avrundas till hela kronor.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska betalas för påföljande kalenderår.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 11 kap. 11 § i lydelsen enligt lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska utgå, dels att 11 kap. 2, 5, 7 och 9 §§ i stället för lydelsen enligt lagen (2016:1073) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse SFS 2016:1073

Föreslagen lydelse

11 kap.

2 §

Elektrisk kraft är inte skattepliktig om den

1. framställts

a) i en anläggning med en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt,

b) av någon som förfogar över en sammanlagd installerad generator-effekt av mindre än 50 kilowatt, och

c) den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857),

c) den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av *en* nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857),

2. till lägre effekt än 50 kilowatt utan ersättning överförts av en producent eller en nätinnehavare till en förbrukare som inte står i intressegemenskap med producenten eller nätinnehavaren,

3. framställts och förbrukats på fartyg eller annat transportmedel,

4. förbrukats för framställning av elektrisk kraft,

5. framställts i ett reservkraftsaggregat och inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen, eller

6. framställts

a) i en anläggning med en sammanlagd installerad *effekt* av mindre än 100 kilowatt,

a) i en anläggning med en sammanlagd installerad *generator-effekt* av mindre än 100 kilowatt,

b) från bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1–6,

c) av någon som förfogar över en sammanlagd installerad generator-effekt av mindre än 100 kilowatt, och

d) den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen.

Vad som anges i första stycket 1 a respektive b om *installerad generatoreffekt* ska för elektrisk kraft som framställs från

Vad som anges i första stycket 1 a respektive b om *den installerade generatoreffekten* ska för elektrisk kraft som framställs från

1. vind eller vågor, motsvaras av 125 kilowatt installerad generator-effekt,

1. vind eller vågor, *i stället* motsvaras av 125 kilowatt installerad generatoreffekt,

2. sol, motsvaras av 255 kilowatt installerad toppeffekt, och

3. annan energikälla utan generator, motsvaras av 50 kilowatt installerad effekt.

När elektrisk kraft framställs från olika energikällor ska, vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1 a, b respektive 6 c, de installerade effekterna läggas samman. Vid sammanläggningen ska de effekter som *avses* i andra stycket först räknas om till motsvarande 50 kilowatt installerad generatoreffekt vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1 a respektive b. Vid bedömningen av förutsättningarna i 6 c ska omräkning först ske till motsvarande 100 kilowatt installerad generatoreffekt.

2. sol, *i stället* motsvaras av 255 kilowatt installerad toppeffekt, och

3. annan energikälla utan generator, *i stället* motsvaras av 50 kilowatt installerad effekt.

När elektrisk kraft framställs från olika energikällor ska, vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1 a, b respektive 6 c, de installerade effekterna läggas samman. Vid sammanläggningen ska de effekter som *anges* i andra stycket först räknas om till motsvarande 50 kilowatt installerad generatoreffekt vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1 a respektive b. Vid bedömningen av förutsättningarna i 6 c ska omräkning först ske till motsvarande 100 kilowatt installerad generatoreffekt.

5 §

Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som i Sverige

1. framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),

2. är nätinnehavare,

3. *för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 överför eller använder elektrisk kraft, som överförs utan skatt mot försäkringen enligt 11 §,*

4. godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 §,

5. innehar ett elnät för vilket koncession inte meddelats och som via detta elnät för in elektrisk kraft till Sverige.

Skattskyldig enligt första stycket 1 är inte den som framställer elektrisk kraft enbart i enlighet med 2 § första stycket 1 a och b. Skattskyldig enligt första stycket 2 är inte den myndighet som är systemansvarig enligt 8 kap. 1 § ellagen (1997:857).

3. godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 §,

4. innehar ett elnät för vilket koncession inte meddelats och som via detta elnät för in elektrisk kraft till Sverige.

7 §

Skyldigheten att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 4, när skattepliktig elektrisk kraft

a) överförs till någon som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 4, eller

b) förbrukas av den skatt-

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 3, när skattepliktig elektrisk kraft

a) överförs till någon som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 3, eller

b) förbrukas av den skatt-

skyldige,

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft tas i anspråk för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 eller överförs till någon annan, och

3. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 5, när elektrisk kraft förs in till Sverige.

Skattskyldighet enligt första stycket 1 a inträder inte vid överföring av elektrisk kraft till det elnät som ägs av den myndighet som är systemansvarig enligt 8 kap. 1 § ellagen (1997:857).

Skattskyldighet enligt första stycket 1 b inträder inte om skattskyldighet redan har inträtt.

skyldige, och

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 4, när elektrisk kraft förs in till Sverige.

9 §

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller överförs för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller överförs för att i huvudsak förbrukas för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller överförs för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller överförs för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller överförs för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 2,

6. förbrukats i tillverknings-

1. förbrukats hos den skattskyldige i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats hos den skattskyldige för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats hos den skattskyldige vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats hos den skattskyldige vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats hos den skattskyldige i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 2,

6. förbrukats i tillverknings-

processen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, *om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd*, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter,

7. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige, *om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd*,

8. förbrukats i kommuner som avses i 4 § *av någon annan än ett företag utan rätt till statligt stöd* för annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, *eller*
- e) som landström.

Avdrag enligt första stycket 6 och 7 medges med skillnaden mellan den vid skattskyldighetens inträde *gällande skattesatsen enligt 3 §* och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 8 medges med 9,6 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. *Avdrag enligt första stycket 6–8 får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare samt uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret.* Avdrag enligt första stycket 8 får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter.

processen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter,

7. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige,

8. förbrukats i kommuner som avses i 4 § för annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet,
- e) som landström, *eller*
- f) i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning.

Avdrag enligt första stycket 6 och 7 medges med skillnaden mellan den *skattesats som gällde* vid skattskyldighetens inträde och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 8 medges med 9,6 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 8 får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2016:1077) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2016:1077

Föreslagen lydelse

53 kap.

5 §

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

- a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
- b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller
- c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

2. beslut om återbetalning eller
kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 4,
5, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller 11 kap.
12, 12 a, 12 b eller 14 § lagen
(1994:1776) om skatt på energi.

2. beslut om återbetalning eller
kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 4,
5, 5 a, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller
11 kap. 12–15 §§ lagen
(1994:1776) om skatt på energi.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1079) om ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2016:1079) om ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2016:1079

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning				
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande lämnats enligt 2 kap. 9 § eller för vilken fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för		70 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter				
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, dock inte förbrukning i skepp eller båt	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, dock inte förbrukning i skepp eller båt	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras				
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning				
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning				
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande lämnats enligt 2 kap. 9 § eller för vilken fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av	Bränsle som avses i 2 kap.	100 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
skattepliktig elektrisk kraft	1 § första stycket 3 b			
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, dock inte förbrukning i skepp eller båt	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, dock inte förbrukning i skepp eller båt	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen	Andra bränslen än	89 procent	40 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	89 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	9 procent	–

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:410) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 11 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2017:410) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:410

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen samt energiskatt på elektrisk kraft förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,	1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,	2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,	3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,	4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,	5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,	6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § första stycket	7. 6 a kap. 2 a § första stycket
1,	1,
8. 6 a kap. 2 a § första stycket	8. 6 a kap. 2 a § första stycket
2,	2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,	9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,	10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §,	11. 7 kap. 4 §,
	<i>12. 9 kap. 5 och 5 a §§,</i>
12. 11 kap. 9 § första stycket 6	13. 11 kap. 9 § första stycket 6
och 14 § första stycket 1,	och 14 §,
13. 11 kap. 9 § första stycket 7	14. 11 kap. 9 § första stycket 7
och 14 § första stycket 2,	och 15 §,
14. 11 kap. 9 § första stycket 8,	15. 11 kap. 9 § första stycket 8,
	16. 11 kap. 10 §.
15. 11 kap. 12 §,	17. 11 kap. 12 §,
16. 11 kap. 12 a §,	18. 11 kap. 12 a §,
17. 11 kap. 12 b §,	19. 11 kap. 12 b §.
18. 11 kap. 10 §.	

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:404) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:404) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Redovisningsskyldighetens inträde
samt vissa andra förfarandefrågor
på punktskatteområdet*

7 kap. **1 §**

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om

alkoholskatt,

g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 4 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., eller

k) 8 § första stycket 1 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§, och

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:405) om ändring i lagen (2017:387) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:405) om ändring i lagen (2017:387) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Redovisningsskyldighetens inträde
samt vissa andra förfarandefrågor
på punktskatteområdet*

7 kap. **1 §**

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alko-

holskatt,

g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 4 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., eller

k) 8 § första stycket 1 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

3 Ärendet och dess beredning

Inför budgetpropositionen för 2018 är det angeläget att skatteförslag kan förberedas genom remittering och granskning av Lagrådet. Om förslagen kommer att presenteras i budgetpropositionen för 2018, och med vilken utformning, blir beroende av de överläggningar som förs i det slutliga arbetet med budgetpropositionen.

En promemoria – Vissa punktskattefrågor inför budgetpropositionen för 2018 – har därför tagits fram inom Finansdepartementet. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Förslagen har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi2017/01244/S2). I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag med undantag för förslaget om omräkning av skattesatserna på flygresor efter prisutveckling.

Fortlax AB, Mirror m.fl. företag har i en skrivelse efterfrågat att storleksgränsen på 0,5 megawatt tas bort i syfte att skapa konkurrensneutrala villkor i datacenter- och it-tjänstebranschen samt att det i stället tydliggörs att driften av datorhallen ska vara kommersiellt och för kunders räkning, för att därmed utesluta interna datorhallar i andra verksamheter (dnr Fi2016/04393/S2).

Ejwa Software HB och Ejwa Hosting AB har i en skrivelse anfört att om det ska finnas skattelättnader för datorhallar så bör förslaget utformas så att det främjar tillväxt av redan etablerade datorhallar (dnr Fi2017/00929/S2).

4 Ändrad bränslebeskattning av viss värmeproduktion

4.1 Bakgrund och gällande rätt

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, kallat energiskattedirektivet, är ett unionsgemensamt ramverk för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och el. På nationell nivå regleras skatter på bränslen och el i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Grundregeln i såväl energiskattedirektivet som LSE är att bränslen och el ska beskattas. De bränslen som omfattas av energiskattedirektivet beskattas vid användning som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning. Direktivet innehåller dock även krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer samt möjligheter för medlemsstaterna att ge skattenedsättning eller fullständig skattebefrielse i andra situationer.

Befrielser och nedsättningar från energiskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kallat EUF-fördraget. Detta

innebär att Sveriges och andra medlemsstaters möjlighet att fritt utforma den nationella energibeskattningen inte bara begränsas av innehållet i energiskattedirektivet utan därutöver bl.a. av de regler om statligt stöd som följer av EUF-fördraget.

Huvudregeln är att Europeiska kommissionen, utifrån EU:s regler om statligt stöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen antog under 2014 Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1).

Kommissionen har dock på senare år sökt förenkla förfarandet kring statsstödsprövningen och har antagit förordningar på olika områden, varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls (s.k. gruppundantagsförordningar). I dessa fall kan medlemsstaterna, på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iaktta det normala förfarandet med föransökan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det åligger dock medlemsstaterna att uppfylla olika regler om informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Med stöd av ett bemyndigande från rådet enligt artikel 109 i EUF-fördraget har kommissionen antagit bl.a. kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER. I förordningen anges vilka grupper av stödåtgärder som är undantagna från skyldigheten att anmäla åtgärden till kommissionen innan den genomförs. GBER tillämpas t.o.m. den 31 december 2020. GBER omfattar bl.a. stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från energi- och koldioxidskatter.

Av artikel 17 i energiskattedirektivet följer att medlemsstaterna har rätt att tillämpa skattelättnader för energiintensiva företag under förutsättning att minimiskattenivåerna enligt direktivet iakttas. Med stöd av den bestämmelsen tillämpas enligt LSE skattelättnader för bränslen som förbrukas i anläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter, kallat EU ETS. Dessa skattenedsättningar är att betrakta som ett sådant statligt stöd som avses i artikel 107 i EUF-fördraget. Kommissionen har genom beslut i statsstödsärende N22/2008 godkänt den lägre koldioxidskatten för bränslen som förbrukas i fjärrvärmeanläggningar inom EU ETS t.o.m. utgången av 2017. Den lägre energiskatt som gäller för bränslen som förbrukas i kraftvärme- och industrianläggningar inom EU ETS uppfyller villkoren enligt GBER och är därmed förenligt med EU:s regler om statligt stöd (jfr statsstödsärende SA.36295, där viss sammanfattande information om stödet har lämnats).

Koldioxidskatten på bränslen som förbrukas i anläggningar inom EU ETS har vid flera tillfällen under senare år varit föremål för justeringar i syfte att samordna de ekonomiska styrmedlen för bränslen som förbrukas i dessa anläggningar.

En första sänkning av koldioxidskatten på bränslen inom EU ETS genomfördes den 1 juli 2008 (se prop. 2007/08:121, bet. 2007/08:SkU27, rskr 2007/08:238). Ändringen innebar att koldioxidskatten för bränslen som förbrukas i industri- och kraftvärmeanläggningar inom EU ETS

ändrades från 21 till 15 procent av den generella koldioxidskattenivån. En sänkning om 6 procentenheter genomfördes även för bränslen som förbrukas i övriga värmeanläggningar inom EU ETS. Efter ändringen uppgick skattebelastningen för bränslen i dessa anläggningar till 94 procent av den generella koldioxidskattenivån.

Som ett andra steg slopades koldioxidskatten helt för bränslen som förbrukas i industrianläggningar inom EU ETS den 1 januari 2011 (se prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21, rskr 2009/10:122). Vid detta tillfälle behölls dock den totala skattebelastningen för fossila bränslen för värmeproduktion i såväl kraftvärmeanläggningar som andra värmeanläggningar inom EU ETS på den dåvarande nivån. Koldioxidskatten slopades inte för sådan bränsleförbrukning utan sattes ned till 7 procent av den generella koldioxidskattenivån för kraftvärmeanläggningar. Samtidigt infördes en energiskatt på fossila uppvärmningsbränslen inom industrin samt för värmeproduktion i kraftvärmeverk. Det rörde sig om sektorer där energiskatten dittills varit noll. För övriga värmeanläggningar inom EU ETS behölls skattenivån om 94 procent av den generella koldioxidskattenivån och en oförändrad, full skattenivå på energiskatten.

Samordningen mellan de ekonomiska styrmedlen fortsatte genom att koldioxidskatten för bränslen som förbrukas för framställning av värme i kraftvärmeanläggningar inom EU ETS slopades helt fr.o.m. den 1 januari 2013 (se prop. 2012/13:1, bet. 2012/13:FiU1, rskr 2012/13:37).

Slutligen sänktes koldioxidskatten för bränslen som förbrukas vid annan värmeproduktion inom EU ETS än den som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion från 94 till 80 procent av den generella koldioxidskattenivån fr.o.m. den 1 januari 2014 (se prop. 2013/14:1, bet. 2013/14:FiU1, rskr 2013/14:56). Syftet med sänkningen var att åtgärda den överkompensation som förelåg för vissa skattebefriade vegetabiliska och animaliska oljor och fetter som användes i värmeverk.

Den 2 juni 2016 tillsatte regeringen Utredningen om ekonomiska styrmedel för el- och värmeproduktion inom EU ETS och ekonomiska styrmedel för avfallsförbränning (Fi 2016:02). Uppdraget skulle enligt de ursprungliga direktiven (dir. 2016:34) redovisas senast den 1 juni 2017. Genom tilläggsdirektiv (dir. 2017:49) har dock utredningstiden förlängts t.o.m. den 31 oktober 2017. Utredningens uppdrag innefattar flera delar, varav en är att lämna förslag på hur prissignalen på utsläpp av fossil koldioxid inom EU ETS kan kompletteras med andra ekonomiska styrmedel vad gäller el- och värmeproduktion. Härmed avses att se över behovet av och lämpligheten av ytterligare skatt eller annat ekonomiskt styrmedel på fossila koldioxidutsläpp även om anläggningen omfattas av EU ETS, med syfte att skapa ett långsiktigt förutsägbart omställningstryck. Av kommittédirektiven framgår att utgångspunkten bör vara att en ny skatt eller förändrat ekonomiskt styrmedel bör vara samhälls-ekonomiskt effektivt samt kostnadseffektivt och innebära så låga administrativa kostnader som möjligt.

4.2 Höjd koldioxidskatt för viss värmeproduktion inom EU ETS

Regeringens förslag: Koldioxidskatt för bränslen som förbrukas i kraftvärmeanläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter tas ut med 11 procent av den generella koldioxidskattenivån.

För bränslen som förbrukas vid annan värmeproduktion inom EU ETS än den som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion höjs koldioxidskatten från 80 procent till 91 procent av den generella koldioxidskattenivån.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissutfallet är blandat. Av de remissinstanser som inte avgränsat sitt yttrande till endast andra avsnitt i promemorian uppger drygt hälften att de tillstyrker, alternativt inte har något att invända mot förslagen. Totalt nio remissinstanser avstyrker förslagen.

Naturvårdsverket anser att dagens betydande överskott av utsläppsrätter i EU ETS innebär att utsläppsminskningar som sker i Sverige till följd av nationella styrmedel inte inom överskådlig framtid riskerar att leda till ökade utsläpp någon annanstans inom systemet. Naturvårdsverket uppger att det också finns skäl att djupare analysera frågan om vilken ytterligare styrning som kan vara motiverad som komplement till EU ETS när riksdagen inom kort förväntas fatta beslut om ett nationellt långsiktigt klimatmål till 2045.

Återvinningsindustrierna ställer sig positiva till förslagen, men påpekar att de inte påverkar utsläppen från avfallsförbränningsanläggningar som står för cirka 55 procent av utsläppen inom el- och fjärrvärmeproduktion. Ny teknik, som innebär att visst avfall som i dag förbränns skulle kunna omvandlas till drivmedel m.m. och därmed ersätta jungfruliga oljeråvaror och minska utsläppen av växthusgaser, är under utveckling. Det finns dock en snedvriden konkurrens mellan avfallsförbränning av polymera kolväten i kraftvärmeanläggningar och produktion av drivmedel ur dessa. För att nya innovativa industrilösningar ska kunna konkurrera på marknaden med avfallsförbränning måste beskattningen förändras så att lösningar som hanterar avfallet högre upp i avfallshierarkin stimuleras. Återvinningsindustrierna föreslår att regeringen snarast utreder koldioxid- och energibesiktningen så att den stimulerar tekniklösningar som ligger på en högre nivå i avfallshierarkin.

Svenska Bioenergiföreningen (Svebio) stödjer förslagen men anser att värmeverk och kraftvärmeverk inom EU ETS har mycket låg koldioxidskatt medan värmeverk utanför EU ETS har en mycket hög koldioxidskatt och att värmeverken har mycket olika incitament att byta ut oljeanvändning för topplast. Svebio anser att förslagen i någon mån åtgärdar problemet i värmeproduktion och kraftvärmeproduktion inom EU ETS men att de inte alls berör utsläppen i industrin. Svebio anser att Sverige bör införa ett gemensamt prisgolv inom EU ETS i Sverige.

Konjunkturinstitutet (KI) pekar på att de samlade utsläppen inom EU ETS inte påverkas. Mot bakgrund av att det föreslagna långsiktiga

nationella utsläppsmålet för 2045 är betingat av en ambitionshöjning inom EU ETS, att måltidpunkten ligger långt bort och att det ännu är oklart om en ambitionshöjning inom EU ETS blir tillräckligt stor anser KI att skälen för höjd koldioxidskatt av bränsle som förbrukas i vissa svenska anläggningar inom EU ETS är oklara.

Energimarknadsinspektionen anger att förslagen innebär att relativpriserna förändras mellan olika värmeproduktionssätt, men att det är svårt att bedöma vilka konkurrensmässiga konsekvenser förslagen får mellan olika energislag. Det hade därför varit önskvärt om konsekvensanalysen hade behandlat effekter av de förändrade relativpriserna.

Trafikanalys har ingen större invändning mot förslagen, men framhåller att förslagen i dagsläget inte annat än indirekt kan förväntas leda till minskade koldioxidutsläpp totalt sett, utan endast till att den minskning som sker i Sverige kommer att generera en ökning i ett annat land inom EU. Trafikanalys nämner också att den omständigheten att koldioxidskattehöjningen leder till ökade kostnader i Sverige utan att det får någon direkt påverkan på koldioxidutsläppen globalt kan ses som ett problem, men att höjningen också ger incitament till omställning i Sverige.

Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) anser att förslagen har ett tveksamt värde för omställningen till förnybar energi i kraft- och fjärrvärmesektorn eftersom en utfasning av fossil energi redan pågår med befintliga styrmedel. Förslagets främsta effekt skulle därmed vara att försämra konkurrenskraften för kraft- och fjärrvärme i en tid när dessa redan har en tuff konkurrenssituation samtidigt som de fyller viktiga funktioner i energisystemet. SKL förutsätter att den slutliga utformningen av skatten samordnas med resultatet som kommer att lämnas av Utredningen om ekonomiska styrmedel för el- och värmeproduktion inom EU ETS och ekonomiska styrmedel för avfallsförbränning.

Luleå tekniska universitet avstyrker förslagen och framhåller att nationella åtgärder som inte förändrar de samlade utsläppen gör att EU ETS fungerar sämre och undergräver den gemensamma klimatpolitiken inom EU. Att åtgärden inte skulle ge någon nettoeffekt på EU:s utsläpp noteras i promemorian. Åtgärden föreslås ändå med hänvisning till att EU ETS-systemet eventuellt kan komma att ändras framöver på ett sådant sätt att dessa åtgärder trots allt blir meningsfulla retroaktivt. Inget sägs om vilka fördelarna är med att genomföra åtgärder redan innan de blir meningsfulla.

Energiföretagen Sverige avstyrker förslagen och anser att det är principiellt fel med en koldioxidskatt inom EU ETS eftersom en sådan skatt undergräver utsläppshandelssystemet och saknar effekt på EU:s samlade klimatpåverkande utsläpp. Förslagen går även stick i stäv med Miljömålsberedningens ställningstagande om att inte tillämpa dubbla styrmedel inom utsläppshandeln. Energiföretagen anser vidare att förslagen föregriper Utredningen om ekonomiska styrmedel för el- och värmeproduktion inom EU ETS och ekonomiska styrmedel för avfallsförbränning. Enligt Energiföretagen har förslagen begränsad styrande effekt eftersom en omställning till fossilfria bränslen redan pågår. Det är dock nödvändigt att kunna garantera fullgod funktion för reservanläggningar för värmebehovet kalla vinterdagar. Energiföretagen

anser även att förslagen står i strid med EU:s konkurrensregler eftersom kraftvärmeverk med fjärrvärmeproduktion får sämre konkurrensvillkor jämfört med industrins kraftvärmeverk och i förhållande till kraftvärmeverk i övriga Nordeuropa. Slutligen menar Energiföretagen att det finns en överhängande risk för att förslagen leder till överkompensation av de skattebefriade biooljorna.

Energigas Sverige ställer sig bakom Energiföretagen Sveriges remissvar och vill betona att organisationen är kritisk till förslaget att återinföra koldioxidskatten för kraftvärmeproduktion inom EU ETS och till att höja den för annan värmeproduktion.

Svenskt Näringsliv avstyrker förslagen och anger att de inte leder till minskade utsläpp i ett globalt perspektiv trots att Sveriges utsläpp kan tänkas minska marginellt. En nationell skatt på värmeproduktion i Sverige inom EU ETS blir därför endast en fiskal skatt.

Innovations- och kemiindustrierna (IKEM) ansluter sig till Svenskt Näringslivs synpunkter.

Jernkontoret avstyrker förslagen och påpekar att det pågår en revidering av EU ETS och att de politiska motiven för att minska utbudet av utsläppsrätter och stärka prissignalen har varit att undvika nationella särlösningar på klimatområdet. Jernkontoret anser därför att utsläpp som omfattas av EU ETS inte ska omfattas av koldioxidskatt.

Skogsindustrierna avstyrker förslagen och menar att åtgärderna är helt utan klimateffekt eftersom det inom EU ETS redan finns ett tak på utsläppen. Åtgärderna innebär vidare ett allvarligt avsteg från principen om att inte ha dubbla styrmedel, vilket leder till en ineffektiv klimatpolitik. Åtgärderna innebär också att regeringen föregriper Utredningen om ekonomiska styrmedel för el- och värmeproduktion inom EU ETS och ekonomiska styrmedel för avfallsförbränning.

Vattenfall avstyrker förslagen om höjd koldioxidskatt på värmeproduktion inom EU ETS och anser att regeringen bör fortsätta på den inslagna vägen med att undanröja dubbel styrning av utsläppen i dessa verksamheter samt invänta utredningens resultat. Vattenfall påtalar att förslagen inte väsentligen påverkar de totala utsläppen och att åtgärden riskerar att sända en olycklig signal till näringslivet om att den svenska regeringen inte längre litar på och står bakom EU:s mest centrala styrmedel på klimatområdet när det gäller de berörda sektorerna. I Vattenfalls verksamhet är den fossila oljeanvändningen på väg att fasas ut där det är ekonomiskt rimligt och tekniskt möjligt, men det är viktigt att kunna garantera fullgod funktion för reservanläggningar för värmebehovet kalla vinterdagar. Vattenfall framhåller också den generella synpunkten att förändringstakten inom energiskatteområdet medför betydande svårigheter för regelefterlevnaden.

E.ON avstyrker förslagen och anser att regeringen ska invänta utredningens betänkande innan förslag om höjd koldioxidskatt för viss värmeproduktion läggs fram. Dubbelbeskattning är normalt sett inte effektivt och en reformering av EU ETS-systemet är på gång. E.ON framhåller att de föreslagna skattehöjningarna påverkar värmesektorns konkurrenskraft och kräver stora investeringar samt anser att sektorn därför bör ges längre tid för anpassning. E.ON pekar också på att det inom värmesektorn i stort pågår en omställning mot att all värmeproduktion från anläggningarna ska vara 100 procent förnybar eller

återvunnen 2025. E.ON anser även att de skäl som gällde för borttagandet av koldioxidskatten i budgetpropositionen för 2013 bör beaktas innan några förhastade beslut tas i frågan.

Skälen för regeringens förslag: Klimatet är en av regeringens prioriterade frågor. Klimatavtalet från Paris innebär att världen för första gången har ett globalt klimatavtal där alla länder åtar sig att bidra med allt ambitiösare åtaganden utifrån förmåga. Genom avtalet ska samtliga länder sträva efter att begränsa den globala temperaturökningen till 1,5 grader.

Regeringen uttalade i budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1) att Sverige ska vara en global föregångare i klimatomställningen och att rika länder måste gå före och sprida lösningar, samtidigt som utvecklingsländer ges stöd i sin klimatomställning och klimatanpassning.

Riksdagen har antagit ett etappmål för klimatutsläpp som sker utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter, kallat EU ETS, dvs. för den s.k. icke-handlande sektorn. Enligt detta nationella mål ska utsläppen minska med 40 procent till 2020 jämfört med 1990 års nivå. Regeringen har bedömt att målet kommer att uppnås (skr. 2015/16:87). Den förra regeringens inriktning var att en tredjedel av minskningen skulle ske i form av investeringar i andra EU-medlemsstater eller genom användning av flexibla mekanismer. Regeringens ambition är dock att målet så långt som möjligt ska nås genom nationella insatser. I budgetpropositionen för 2017 anges vidare att utsläppen av växthusgaser i Sverige tydligt ska minska under mandatperioden 2014–2018.

Miljömålsberedningen har i betänkandet Ett klimatpolitiskt ramverk för Sverige (SOU 2016:21) föreslagit ett långsiktigt nationellt mål för utsläppen av växthusgaser till 2045. Regeringen beslutade den 9 mars 2017 att överlämna en proposition till riksdagen om ett klimatpolitiskt ramverk för Sverige inklusive ett långsiktigt utsläppsmål i enlighet med Miljömålsberedningens förslag. Propositionens förslag innebär följande. Delar av det klimatpolitiska ramverket lagregleras genom att det införs en ny klimatlag. Det klimatpolitiska arbetet ska utgå från ett långsiktigt, tidssatt utsläppsmål som riksdagen fastställer. Målet ska vara att Sverige senast 2045 inte ska ha några nettoutsläpp av växthusgaser till atmosfären, för att därefter uppnå negativa utsläpp. Utsläppen från verksamheter inom svenskt territorium ska vara minst 85 procent lägre än utsläppen 1990. Förslaget om s.k. nettonollutsläpp omfattar även utsläpp inom EU ETS.

I syfte att minska utsläppen av koldioxid från svenska anläggningar och bidra till en globalt hållbar utveckling samt för att lägga grunden till en omställning till nettonollutsläpp till 2045 föreslår regeringen följande höjningar av koldioxidskatten i värmesektorn. Koldioxidskatten för bränslen som förbrukas i kraftvärmeanläggningar inom EU ETS tas ut med 11 procent av den generella koldioxidskattenivån. Detta innebär att skattebefrielsen minskas från nuvarande 100 procent till 89 procent. Koldioxidskatten höjs till 91 procent av den generella koldioxidskattenivån för bränslen som förbrukas vid annan värmeproduktion inom EU ETS än den som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion. Detta innebär en minskning av skattebefrielsen från nuvarande 20 procent till 9 procent.

Flera remissinstanser framför synpunkterna att de föreslagna åtgärderna inte påverkar de totala utsläppen inom EU ETS, att det är principiellt fel med dubbla styrmedel, dvs. att värmeföretagen möts både av ett pris på utsläppsätter och en koldioxidskatt, samt att en omställning till fossilfria bränslen redan pågår inom branschen. Regeringen gör emellertid bedömningen att det i ljuset av de nationella klimatmål som väntas antas av riksdagen är angeläget att arbeta för att sänka utsläppen från svenska anläggningar och parallellt bedriva arbete för en skärpning av EU ETS. Förslagen bedöms som ändamålsenliga i detta avseende. Med dessa mål för ögonen anser regeringen att skälen för förslagen inte kan anses vara oklara, något som *KI* har framfört.

Återvinningsindustrierna föreslår att regeringen snarast utreder koldioxid- och energibeskattningen så att den stimulerar tekniklösningar som ligger på en högre nivå i avfallshierarkin. De aktuella förslagen om höjd koldioxidskatt för viss värmeproduktion syftar till att minska nationella utsläpp av växthusgaser. För att styra uppåt i avfallshierarkin arbetar regeringen med andra åtgärder. Två aktuella exempel är att utformningen av en avfallsförbränningskatt utreds (dir. 2016:34 och 2017:49) och att betänkandet från utredningen om Styrmedel för att förebygga uppkomst av avfall i syfte att främja en cirkulär ekonomi (dir. 2016:3) har remitterats.

Som framgår av historiken för koldioxidbeskattningen inom EU ETS har beskattningsnivåerna för de olika anläggningstyperna varierat över tid. De nu aktuella förslagen innebär visserligen ett avsteg från den samordning med EU ETS som varit inriktningen under senare tid. Regeringen anser emellertid, i motsats till *Energiföretagen*, inte att åtgärderna står i strid med EU:s konkurrensregler.

Naturvårdsverket och *Svebio* framför önskemål om ytterligare kompletterande styrmedel till EU ETS respektive önskemål om ett gemensamt nationellt prisgolv inom EU ETS. Analyser av och förslag på sådana åtgärder ryms inte i detta lagstiftningsärende.

Några remissinstanser, däribland *Skogsindustrierna*, *Energiföretagen* och *SKL*, ifrågasätter att det nu läggs fram förslag om höjd koldioxidskatt i värmesektorn, trots att även Utredningen om ekonomiska styrmedel för el- och värmeproduktion inom EU ETS och ekonomiska styrmedel för avfallsförbränning har i uppdrag att titta på denna fråga. I denna del gör regeringen bedömningen att arbetet med att värna klimatet behöver prioriteras. Regeringen arbetar på bred front med dessa frågor och för därför fram de aktuella förslagen.

De i dag gällande skattelättnaderna för bränslen som förbrukas i kraftvärmeanläggningar respektive i fjärrvärmeanläggningar inom EU ETS utgör statligt stöd och omfattas av gruppundantagsförordningen GBER respektive har godkänts av kommissionen genom ett statsstödsbeslut (se avsnitt 4.1). Båda dessa stödordningar uppfyller dock de materiella villkoren i GBER. Vad gäller stödordningen för fjärrvärmeanläggningar är det därför inte nödvändigt att ansöka om ett nytt statsstöds godkännande hos kommissionen när det nuvarande löper ut den 31 december 2017. I stället bör GBER tillämpas avseende båda stödordningarna. Detta innebär bl.a. att regeringen lämnar viss sammanfattande information om stöden till kommissionen.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar dels i 6 a kap. 1 § LSE i dess lydelse enligt lagen (2016:1079) om ändring lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag, dels i 6 a kap. 2 § LSE i dess lydelse enligt lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag.

4.3 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som är nödvändig i det aktuella lagstiftningsärendet och avseende de aspekter som ska belysas enligt 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Det sker mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och i den omfattning som är möjlig. *Regelrådet* anser att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Offentligfinansiella effekter

Förslaget bedöms innebära att skatteintäkterna ökar med sammanlagt 0,08 miljarder kronor per år. Av dessa avser 0,07 miljarder kronor höjd koldioxidskatt för bränslen som förbrukas i kraftvärmeanläggningar som omfattas av EU ETS och resterande 0,01 miljarder kronor avser höjd koldioxidskatt för bränslen som förbrukas vid annan värmeproduktion inom handelssystemet än den som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion. Bränslen som förbrukas för att framställa fjärrvärme som levereras till industrins tillverkningsprocess inom EU ETS medges befrielse från 100 procent av koldioxidskatten. Vid värmeleverans till industrin utanför EU ETS medges ingen skattebefrielse fr.o.m. 2018. Då koldioxidskatten höjs för bränslen som förbrukas vid värmeleverans till industrin inom ETS ökar inte skatteintäkterna eftersom återbetalning medges. I beräkningen antas att 20 procent av det fossila bränslet som förbrukas i kraftvärme allokeras för värmeleveranser till industri som medger fullständig skattebefrielse och 40 procent av det fossila bränslet som förbrukas i värmeverk allokeras för sådana värmeleveranser till industrin.

Enligt Energimyndigheten förbrukas inget kol i värmeverk och en mycket begränsad mängd naturgas. I drygt 100 värmeverk förbrukas fossil eldningsolja, speciellt som s.k. spetslast vid kall väderlek. I kraftvärmeverk är det främst förbrukningen av kol och naturgas som träffas av skattehöjningen.

Effekter för miljön

Flera remissinstanser pekar på att de samlade utsläppen inom EU ETS inte påverkas av förslagen. Med nuvarande utformning av EU ETS kan effekten på utsläppen bli begränsad då förslaget om höjd koldioxidskatt inom EU ETS inte väsentligen påverkar de totala utsläppen av växthusgaser inom EU ETS. Vid minskad användning av fossila bränslen

i Sverige frigörs då till största delen utsläppsrätter för användning någon annanstans inom EU ETS. Förhandlingar pågår dock om att ändra systemet på ett sätt som skulle innebära att åtgärder som leder till minskade utsläpp inom EU ETS i Sverige också leder till minskade utsläpp över tid på EU-nivå. *Luleå tekniska universitet* undrar vilka fördelarna är med att genomföra åtgärderna innan de blir meningsfulla, dock bedöms koldioxidutsläppen från svenska anläggningar minska till följd av förslaget. Förbrukningen av kol är på väg att fasas ut från svenska anläggningar. Skattehöjningen kan medföra att utfasningen sker i något snabbare takt. Skattehöjningen kan även medföra att incitamenten att övergå från naturgas till biogas kan förstärkas något. Förbrukningen av eldningsolja kan minska något inom svenska anläggningar. Effekterna av andra utsläpp än av växthusgaser bedöms bli begränsade vid minskad förbrukning av fossila bränslen i berörda svenska anläggningar.

Effekter för företag

Cirka 80 stycken mindre aktörer förbrukar eldningsolja i värmeverk, flertalet av dessa allokera sin fossila bränsleförbrukning till industrileveranser inom EU ETS. Då medges återbetalning även för den höjda koldioxidskatten. För de aktörer som inte har möjlighet att allokera till industrileveranser bedöms skatteeffekten bli försumbar relaterat till aktörernas omsättning. Även möjligheten att substituera till biobränslen är i allmänhet god. Några få stora företag kommer att få mer betydande skattehöjningar såsom Göteborgs Energi (naturgas), E.ON (naturgas), Fortum (kol) och Mälarenergi (kol), dock bedöms skattehöjningens andel relaterat till omsättningen bli låg. Företagens administrativa kostnader bedöms inte nämnvärt förändras till följd av förslaget.

Förslaget om höjd koldioxidskatt för bränslen som förbrukas i kraftvärmeanläggningar inom EU ETS riskerar att innebära konkurrensnedvidningar till följd av att kraftvärme i fjärrvärmenätet och i industri inom EU ETS kommer att beskattas olika. Beskattningen blir olika eftersom produktion av kraftvärme i industrin inom EU ETS erhåller fortsatt full koldioxidskattebefrielse. Dock medges full koldioxidskattebefrielse vid värmeleverans från kraftvärmeanläggningar till industri inom EU ETS. Några remissinstanser, däribland *Energiföretagen Sverige* och *SKL*, pekar på att förslagen går emot Energikommissionens ställningstaganden om vikten av en konkurrenskraftig värmesektor. Även *E.ON* framhåller att de föreslagna skattehöjningarna påverkar värmesektorns konkurrenskraft och kräver stora investeringar samt anser att sektorn därför bör ges längre tid för anpassning. *Energiföretagen Sverige*, *Energigas Sverige* och *Vattenfall* påpekar också att förslagen riskerar att ge konsekvenser för effektförsörjningen vid kalla vinterdagar. Trots remissinstansernas invändningar bedömer regeringen att arbetet med att värna klimatet behöver prioriteras och därför behöver omställningen bort från fossila energislag ske i relativt snabb takt. *Energimarknadsinspektionen* anger att förslagen innebär att relativpriserna förändras mellan olika värmeproduktionsätt och att det hade varit önskvärt om konsekvensanalysen hade behandlat effekter av de förändrade relativpriserna. Höjningen av koldioxidskatten i

värmesektorn medför att fossila bränslen blir mindre attraktiva och regeringen anser att konsekvensanalysen är tillräcklig i avseende om förändrade relativpriser.

Effekter för hushåll och offentlig sektor

Hushållen bedöms inte direkt beröras av förslaget om höjd koldioxidskatt. Indirekt kan dock höjda skatterelaterade kostnader för värmeföretagen även komma de hushåll till del, vars uppvärmning av bostäder och varmvatten sker med fjärrvärme från kraftvärme och värmeverk.

De flesta kraftvärme- och värmeverken är kommunalt ägda (se Tabell 5.2 i avsnitt 5.3). Höjda skattekostnader innebär att lönsamheten, allt annat lika, för dessa verksamheter minskar. Schablonmässigt bedöms de högre skattenivåer som förslaget om höjd koldioxidskatt medför för de kommunalt ägda företagen motsvara höjda nettokostnader om ca 50 miljoner kronor per år.

Effekter för myndigheter och domstolar

Förslaget om höjd koldioxidskatt bedöms medföra ringa merarbete för Skatteverket. Bedömningen är även att förslaget inte föranleder behov av ytterligare informationsinsatser än de som normalt sker vid regelförändringar. Tillsammans med övriga förslag i denna lagrådsremiss beräknar Skatteverket att förslaget leder till kostnader av engångskaraktär om 5,20 miljoner kronor och löpande årliga kostnader om 2,35 miljoner kronor. Regeringen återkommer med en samlad bedömning av Skatteverkets ekonomiska ramar i kommande budgetpropositioner. Förslaget bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

Övriga effekter

Regeringen är skyldig att årligen rapportera till kommissionen att s.k. överkompensation inte sker genom skattebefrielsen som ges till biogas och vegetabiliska och animaliska oljor och fetter alternativt agera så snart som möjligt för att åtgärda överkompensationen. Skattestödet får endast kompensera för merkostnaderna för framställningen av biobränslet i förhållande till det fossila bränsle som ersätts, dvs. biobränslet får inte bli billigare än dess fossila motsvarighet. *Energiföretagen Sverige* anser att det finns en överhängande risk för att förslagen leder till överkompensation av de skattebefriade biooljorna. Höjningen av koldioxidskatten från 80 till 91 procent av den generella koldioxidskattenivån för bränslen som förbrukas i värmeverk kan öka risken för överkompensation av flytande biobränslen. Regeringen bedömer dock att risken inte är överhängande då oljepriset är förhållandevis lågt. Risk för överkompensation bedöms inte förekomma för förbrukning av flytande

biobränslen i kraftvärmeverk eller biogas i värmeverk och kraftvärmeverk då skattestödet bara kompenserar för en begränsad del av merkostaderna.

Förslaget bedöms inte få några sysselsättningseffekter eller effekter på jämställdheten mellan kvinnor och män samt bedöms vara förenligt med unionsrätten.

5 Nedsatt energiskatt på el vid leveranser av värme och kyla för vissa ändamål

5.1 Bakgrund och gällande rätt

EU-rättslig reglering

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51), kallat energiskattedirektivet, är ett unionsgemensamt ramverk för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och el. Grundregeln i energiskattedirektivet är att all förbrukning av el ska beskattas. Av direktivet följer bl.a. att medlemsstaternas nationella beskattning ska uppfylla vissa i direktivet föreskrivna minimiskattnivåer. Direktivet innehåller även krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer samt möjligheter för medlemsstaterna att ge skattenedsättning eller fullständig skattebefrielse i andra situationer.

Befrielser och nedsättningar från energiskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget. Detta innebär att Sveriges och andra medlemsstaters möjlighet att fritt utforma den nationella energibeskattningen inte bara begränsas av innehållet i energiskattedirektivet utan därutöver bl.a. av de regler om statligt stöd som följer av EUF-fördraget.

Huvudregeln är att Europeiska kommissionen, utifrån EU:s regler om statligt stöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen antog under 2014 Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1).

Kommissionen har dock på senare år sökt förenkla förfarandet kring statsstödsprövningen och har antagit förordningar på olika områden, varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls (s.k. gruppundantagsförordningar). I dessa fall kan medlemsstaterna, på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iaktta det normala förfarandet med föransökan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det åligger dock medlemsstaterna att uppfylla olika regler om informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Med stöd av ett bemyndigande från rådet enligt artikel 109 i EUF-fördraget har kommissionen antagit bl.a. kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER. I förordningen anges vilka grupper av stödåtgärder som är undantagna från skyldigheten att anmäla åtgärden till kommissionen innan den genomförs. GBER tillämpas t.o.m. den 31 december 2020.

GBER omfattar bl.a. stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från miljöskatter, inklusive energiskatt på el. Stöd får enligt GBER inte beviljas företag som befinner sig i svårigheter. Stöd får inte heller betalas ut till företag som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

I såväl EEAG som GBER finns bestämmelser om utvärdering, övervakning och rapportering i fråga om godkända stöd och om sådana stöd som omfattas av någon av gruppundantagsförordningarna. Av riktlinjerna och gruppundantagsförordningen framgår också krav på medlemsstaterna att se till att viss information om stödåtgärder och stödmottagare offentliggörs på en övergripande webbplats för statligt stöd.

Nationell reglering

På nationell nivå regleras energibeskattningen av el i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Energiskatten på el tas ut på förbrukningen och är differentierad dels utifrån var i landet förbrukningen sker, dels utifrån ändamålet med förbrukningen.

I dag är exempelvis industriell verksamhet (tillverkningsprocessen), jordbruks-, skogsbruks- och vattenbrukssektorerna samt vissa större datacenter lågt beskattade medan annan näringsverksamhet, t.ex. i tjänstesektorn, betalar samma energiskatt som hushållen. Energiskatt på el tas ut med endast en skattesats vilken för närvarande är 29,5 öre per kilowattimme och den lägre skattenivån som aktualiseras vid förbrukning för t.ex. de ovan nämnda ändamålen åstadkoms i stället genom ansökan om återbetalning eller genom avdrag i punktskattedeklaration. För el som förbrukas inom t.ex. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet och yrkesmässig jordbruksverksamhet gäller en energiskattenivå om 0,5 öre per kilowattimme. Sedan den 1 januari 2017 gäller denna lägre skattenivå även för vissa större datacenter, benämnda datorhallar. Vilka typer av anläggningar som omfattas anges i 1 kap. 14 § LSE.

I dag finns det vidare möjlighet att efter ansökan få återbetalning av skatt på el och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för vissa ändamål närmare angivna i 9 kap. 5 § LSE. Återbetalning medges inte av skatt på el och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för förbrukning i datorhall.

I syfte att genomföra EU-rättens krav i fråga om statliga stöd, bl.a. kraven på offentliggörande av uppgifter om stödmottagare, att stöd inte får lämnas till företag i svårigheter m.m., har bestämmelser införts i LSE avseende stödordningar inom såväl bränsle- som elbeskattningen (se

prop. 2015/16:159 och prop. 2016/17:1). Som ett led i genomförandet har det bl.a. införts definitioner av vad som är en stödordning och vem som är att betrakta som stödmottagare. För att säkerställa att företag i svårigheter inte ska få del av statligt stöd har det vidare införts en definition av "företag utan rätt till statligt stöd". I detta syfte och för att Sverige ska kunna uppfylla sina skyldigheter att lämna uppgifter om lämnat stöd har det också införts bestämmelser om att stödmottagare som erhåller stöd i viss större omfattning är skyldiga att lämna vissa uppgifter till Skatteverket.

5.2 Skattenedsättningar för värmeföretag

Regeringens förslag: Dagens regler om en nedsatt energiskattenivå om 0,5 öre per kilowattimme utvidgas till att även gälla för el som förbrukas vid framställning av värme och kyla för leverans för förbrukning i datorhallar.

Den lägre skattenivån om 0,5 öre per kilowattimme ska också gälla för s.k. hjälpförbrukning av el som skett i samband med produktionen av värme och kyla för leverans för förbrukning i såväl datorhallar som för vissa andra ändamål, bl.a. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

Den lägre skattenivån för energiskatt på el som förbrukats för vissa externa leveranser av värme eller kyla uppnås genom återbetalning.

Skattenedsättningarna för el och bränsle som förbrukats för framställning av värme och kyla för leverans till datorhallar och vissa andra ändamål tas upp som en stödordning i lagen om skatt på energi.

Stödmottagare i dessa fall är den aktör som förbrukat el eller bränsle för framställningen av värme eller kyla. För återbetalning av skatt på såväl el som bränsle sätts en gräns om 2 000 kronor per kalenderkvartal för sådan förbrukning som skett för framställningen av värme eller kyla inom stödordningen. Endast belopp som överstiger denna gräns återbetalas.

Vid beräkningen av återbetalning, när både el och bränsle har använts samtidigt för produktionen av värme eller kyla för leverans till datorhallar och vissa andra ändamål, ska en fördelning av de insatta energimängderna göras proportionellt i förhållande till respektive energislag. Fördelningen av såväl bränslen som el får dock väljas fritt.

I likhet med andra stödmottagare ska aktörerna lämna vissa uppgifter för att få del av skattenedsättningen. Kraven på uppgiftslämnande begränsas så att de endast får betydelse om nedsättningen för den enskilde stödmottagaren inom stödordningen under ett kalenderår uppgår till minst 50 000 euro. En stödmottagare får inte heller vara ett företag utan rätt till statligt stöd.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorians lagförslag innehöll dock en återbetalningsgräns på 8 000 kronor per kalenderår. I regeringens förslag regleras vidare hur fördelningen av el ska göras vid samtidig förbrukning av el och bränslen vid produktionen av värme eller kyla för leverans för de

nedsättningsberättigande ändamålen. I regeringens lagförslag har även vissa redaktionella ändringar gjorts.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker, alternativt har ingenting att invända mot förslagen. Ingen remissinstans avstyrker förslagen, men ett fåtal remissinstanser har synpunkter.

Skatteverket tillstyrker förslaget att förtydliga att framställning av kyla jämnställs med framställning av värme i bestämmelserna om återbetalning av skatt på el och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levereras för vissa ändamål. Skatteverket tillstyrker också förslaget att göra skattenedsättningarna för el och bränsle som förbrukats för framställning av värme och kyla som levereras för vissa ändamål till en gemensam stödordning och att göra värmeproducenter till stödmottagare för nedsättningen. För det fall att en värmeproducent har egen elproduktion som omfattas av undantaget från skatteplikt i 11 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, måste det dock framgå av den föreslagna 9 kap. 5 b § samma lag hur fördelningen mellan skattepliktig och icke skattepliktig el ska göras. Det måste också framgå hur fördelningen ska göras i de fall förbrukning sker även av sådan el som omfattas av avdragsrätt enligt 11 kap. 10 § LSE i dess lydelse enligt SFS 2017:410.

Vidare tillstyrker Skatteverket förslaget att införa en lägsta beloppsgräns för ansökan om återbetalning enligt de föreslagna bestämmelserna i 9 kap. 5 och 5 a §§ LSE, men anser att gränsen bör sättas betydligt högre. Gränsen för återbetalning bör vidare avse samma period som ansökningsperioden.

Skatteverket menar också att villkoren för återbetalning med stöd av 9 kap. 5 och 5 a §§ LSE bör regleras separat från bestämmelser om återbetalning i 11 kap. LSE som endast innehåller bestämmelser om energiskatt på el.

Luleå tekniska universitet tillstyrker förslagen och anger att universitetet välkomnar denna typ av regeländringar som handlar om att göra skattereglerna för olika aktörer med likartad verksamhet mer enhetliga och om att göra administrationen enklare.

Naturvårdsverket tillstyrker förslagen om nedsatt energiskatt på el vid leveranser av värme och kyla för vissa ändamål då de sannolikt ökar möjligheterna till att använda kylalternativ med lägre resursbehov och mindre påverkan på miljön.

Energiföretagen Sverige välkomnar förslaget om nedsatt energiskatt på el för värmeföretagens värme- och kylleveranser till datorhallar respektive tillverkningsprocessen i industriell verksamhet. Energiföretagen anser dock att den föreslagna bestämmelsen i 9 kap. 5 b § LSE bör justeras då den med nuvarande utformning missgynnar värmedrivna absorptionskylmaskiner – den typen av kylmaskiner där spillvärme från industrier eller från energiåtervinning av avfall används – i förhållande till eldrivna kylmaskiner. Elförbrukningen för produktionen av kyla bör i stället få allokeras fritt.

Energiföretagen efterlyser vidare ett förtydligande av skattenedsättningen för hjälpförbrukning av el och anger att det vore önskvärt med ett klagörande att nedsättningen även träffar förbrukning för bränsleberedning och bränsleinmatning.

Energiföretagen påtalar att det i praktiken kan bli svårt att tillämpa reglerna om att en stödmottagare inte får vara ett företag utan rätt till statligt stöd eftersom det kan kräva orimligt stor uppgiftsinsamling från berörda företag.

Energiföretagen påpekar slutligen att det i Tabell 5.2 har skett en sammanblandning av företagen Uniper och E.ON Värme.

Energigas Sverige ställer sig bakom Energiföretagen Sveriges remissvar.

Svenskt Näringsliv tillstyrker förslagen och anger att skattenedsättningen minskar den konkurrenssnedvridning som kan sägas råda mellan produktion av värme och kyla för vissa ändamål i egen regi jämfört med inköp från en extern leverantör.

Innovations- och kemiindustrierna (IKEM) ansluter sig till Svenskt Näringslivs synpunkter.

Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) tillstyrker förslagen och uppger att de skapar konkurrensneutrala villkor mellan produktion av kyla från el hos kunden och fjärrkyla från energileverantören.

Vattenfall tillstyrker förslagen och anger att de leder till ökad konkurrensneutralitet, men tillägger att en administrativ förenkling avseende värme- och kylaleveranser till industriell tillverkning, datorhallar etc. skulle vara att producenten får göra avdrag i sina punktskattedeclarationer i stället för att ansöka om återbetalning i efterhand.

E.ON ställer sig bakom förslaget om nedsatt skattenivå för el som förbrukas vid framställning av värme och kyla till datorhallar och anser att förslaget främjar konkurrensneutraliteten mellan olika värme- och kylaalternativ och möjliggör fler effektiva energilösningar.

E.ON påpekar också att det är E.ON Värme Sverige AB och inte Uniper som äger fjärrvärmeverken som tas upp i Tabell 5.2.

Bakgrunden till regeringens förslag: Till Finansdepartementet har inkommit skrivelser med framställningar om lagändringar för att uppnå konkurrensneutrala energibeskattningsvillkor för värmesektorn. Svensk Fjärrvärme (som numera ingår i Energiföretagen Sverige) uttrycker i sin skrivelse (dnr Fi2016/01201/S2) önskemål om lika energiskattevillkor på el vid fjärrkylaleveranser genom en komplettering av återbetalningsreglerna i 9 kap. 5 § LSE. Bakgrunden till framställan är den skattenedsättning för förbrukning av el i datorhall som trädde i kraft den 1 januari 2017. För att säkerställa konkurrensneutrala skattevillkor på kylmarknaden anser Svensk Fjärrvärme att det är nödvändigt att utvidga återbetalningsmöjligheten med kategorin datorhallar på så sätt att leverans av värme respektive kyla till datorhallar jämföras med leverans till industriell verksamhet liksom till yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet. Svensk Fjärrvärme pekar på att det av Skatteverkets ställningstagande Återbetalning av skatt på bränsle och el som förbrukats för att framställa värme för vissa verksamheter (dnr 131 86210-15/111) tydligt framgår att leverans av kyla jämföras med värme vad gäller tillämpningen av 9 kap. 5 § LSE, men föreslår trots detta att även ordet kyla förs in i lagtexten. Fortum Värme har i en skrivelse (dnr Fi2016/03695/S2) framfört samma önskemål som Svensk Fjärrvärme om ändring av den aktuella bestämmelsen.

I budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1) konstaterade regeringen i anslutning till diskussionen om skattenedsättning för datorhallar att fjärrkyla eller fjärrvärme, ur ett ekonomiskt och miljömässigt perspektiv, kan vara ett bra alternativ för uppvärmning och kylning och att det därför är angeläget att sådan fjärrkyla och fjärrvärme ges rimliga konkurrensförutsättningar i jämförelse med andra alternativ. Regeringen uttalade att konkurrensnedvridningar i möjligaste mån bör undvikas mellan värmeproduktion inom industrin eller större datacenter och värmeföretag när produktionen sker för att tillgodose samma användningsändamål. Det konstaterades vidare, när det gäller energiskatten på el, att för den el som industrin och de areella näringarna förbrukar tas energiskatt ut med 0,5 öre per kilowattimme samt att högre energiskatt gäller för viss el som används av värmeföretag i samband med produktion av värme som levereras till industrin eller till större datacenter. Regeringen ansåg att dessa skillnader i beskattning borde ses över.

Svensk Fjärrvärme har även inkommit med en skrivelse (dnr Fi2011/05034/S2) om framställan om ändring vad gäller beskattningen av värmeföretags industrileveranser såvitt avser egenförbrukning av el (nedan kallat hjälpförbrukning av el). Svensk Fjärrvärme uttrycker i sin framställan önskemål om att återbetalningsbestämmelsen i 9 kap. 5 § LSE ändras så att den hjälpförbrukning av el som åtgår för värmeproduktion för leverans till tillverkningsindustri ska beskattas på samma sätt som om industrin varit ägare till värmeproduktionsanläggningen. Svensk Fjärrvärme framför att det bör råda konkurrensneutralitet när det gäller beskattningsreglerna såtillvida att det bör sakna betydelse vem som är ägare till värmeproduktionsanläggningen.

Skälen för regeringens förslag: Från och med den 1 januari 2017 infördes en möjlighet för företag inom datacenterbranschen att få del av den lägre energiskattenivån om 0,5 öre per kilowattimme förbrukad el. Den lägre skattenivån gäller för anläggningar med en viss verksamhet och effektgräns, benämnda datorhallar, som definieras i 1 kap. 14 § LSE.

Som regeringen angett i budgetpropositionen för 2017 kan fjärrkyla eller fjärrvärme ur ett ekonomiskt och ett miljömässigt perspektiv vara ett bra alternativ för uppvärmning och kylning. Sådan fjärrkyla och fjärrvärme bör därför, som framförs av Svensk Fjärrvärme och Fortum Värme, ges rimliga konkurrensförutsättningar, i jämförelse med andra alternativ.

Regeringen föreslår därför att återbetalning av energiskatt ska medges för sådan el som har förbrukats vid framställning av värme eller kyla som levererats för förbrukning i en datorhall. Förbrukning i datorhall blir därmed ett nedsättningsberättigande ändamål. Regeringen föreslår också att det i LSE förtydligas att framställning av kyla, inom ramen för möjligheterna till återbetalning av skatt som förbrukats för extern leverans för ett nedsättningsberättigande ändamål, jämföras med framställning av värme. Dessa förslag innebär att värmeföretagen vid sin framställning av värme eller kyla som levereras för förbrukning i en datorhall får tillgång till den lägre skattenivån om 0,5 öre per kilowattimme genom återbetalning.

Angående hjälpförbrukning av el som sker i samband med värmeproduktion uttalades i prop. 2006/2007:13 s. 110 att det som avses är el för t.ex. drift av pumpar och fläktar som i och för sig är nödvändiga för att driva en värmeanläggning men som inte kan anses direkt användas för värmeproduktion. Sådan hjälpförbrukning ger i dag inte rätt till återbetalning av skatt på bränsle och el som förbrukats vid produktion av värme eller kyla för leverans till nedsättningsberättigande ändamål. Denna ordning innebär en viss konkurrensnackdel för värmeföretag som levererar värme eller kyla för förbrukning exempelvis i industrins tillverkningsprocess, eftersom industrin har en nedsatt skattenivå för motsvarande hjälpförbrukning av el vid framställning av värme eller kyla i egen regi inom ramen för den industriella tillverkningsprocessen. I syfte att motverka denna konkurrensnedvridning föreslår regeringen att återbetalning av skatt på el som förbrukats vid framställning av värme eller kyla som levererats för nedsättningsberättigande ändamål också ska medges för hjälpförbrukning av el.

Vattenfall framför synpunkten att det skulle innebära en administrativ förenkling om företagen kunde ta del av skattenedsättningarna genom avdrag i punktskattedeklarationen i stället för genom ansökan om återbetalning. Förslagen har dock sin grund i framställningar om ändring i 9 kap. 5 § LSE som behandlar just återbetalning och har inordnats i denna systematik. Regeringen bedömer att tillvägagångssättet för att ta del av skattenedsättningarna följer systematiken i LSE och att det inte bör ändras.

Med hjälpförbrukning av el som sker i samband med produktion av värme eller kyla bör förstås sådan förbrukning som skett i samband med produktionen för drift av pumpar, fläktar och andra hjälpanordningar som är nödvändiga för driften av en produktionsanläggning. Det rör sig alltså om sådan el som är nödvändig för att driva anläggningen, men som inte kan anses direkt användas för produktionen av värme eller kyla. Denna elförbrukning ska ha ett nära samband med produktionen och ske inom det område där produktionsanläggningen är belägen. Sådan elförbrukning som är nödvändig exempelvis för att transportera värmen eller kylan från anläggningsområdet till förbrukarna bör alltså inte omfattas av begreppet. Inte heller bör omfattas elförbrukning som saknar ett nära samband med produktionen, exempelvis sådan el som förbrukas i personalutrymmen eller i andra allmänna utrymmen i produktionsanläggningen, såsom exempelvis fikarum, matsalar och omklädningsrum. Om sådan förbrukning skulle omfattas skulle värmeföretagen få en konkurrensfördel jämfört med exempelvis tillverkningsindustrin där den lägre skattenivån endast omfattar sådan el som förbrukas inom ramen för tillverkningsprocessen. Trots det önskemål om ytterligare precisering av vilken el som omfattas av nu nämnda hjälpförbrukning som *Energiföretagen Sverige* framför, anser regeringen att den ovan redovisade avgränsningen är tillfyllest.

Den nu föreslagna utvidgningen av området för återbetalning av energiskatt på el som förbrukats för vissa externa leveranser av värme eller kyla bör av administrativa skäl, på samma sätt som gäller för återbetalning av energiskatt på el som förbrukats av mottagaren i dennes egen verksamhet, begränsas så att återbetalning endast medges för belopp som överstiger en viss gräns.

Regeringen föreslår en gemensam administrativ gräns för återbetalning av skatt på såväl förbrukad el som förbrukat bränsle för samtliga leveranser av värme och kyla som ett värmeföretag gör för nedsättningsberättigande ändamål. Gränsen bör uppgå till 2 000 kronor per kalenderkvartal och beräknas sammantaget för bränslen och el för samtliga de nedsättningsberättigande ändamålen. Detta betyder att av det sammanlagda betalda skattebeloppet, för den el och det bränsle som förbrukats för samtliga de nedsättningsberättigande ändamålen under kalenderkvartalet, återbetalas endast den del av nedsättningen som överstiger detta tröskelvärde. De företag som har en förbrukning som är för låg för att nå över gränsen för när återbetalning medges får alltså inte nedsatt skatt och de företag som har en förbrukning som medför att gränsen passeras får rätt till återbetalning endast för den överskjutande delen av nedsättningen. Genom att gränsen för rätt till återbetalning avser belopp under ett kalenderkvartal överensstämmer tidsperioden med ansökningsperioden, vilket är något som *Skatteverket* efterfrågar i sitt remissvar. Regeringen delar *Skatteverkets* bedömning att de båda tidsperioderna bör korrelera. När det gäller frågan vid vilket belopp återbetalningsgränsen ska sättas gör regeringen emellertid bedömningen att 2 000 kronor per kalenderkvartal är en väl avvägd nivå, till skillnad från *Skatteverket* som vill ha en betydligt högre gräns.

Den föreslagna gränsen innebär en skärpning jämfört med nuvarande återbetalningsgräns för skatt på el och bränsle som förbrukats för sådan framställning av värme och kyla som i dag omfattas av 9 kap. 5 § LSE. Av 9 kap. 8 § första stycket 1 LSE framgår att återbetalning enligt dagens regler medges från första kronan när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till minst 1 000 kronor.

Vid produktion av värme och kyla är det vanligt att insatsvarorna utgörs av såväl el som bränsle. För beräkningen av återbetalningen av skatt för de olika energislagen i fråga om de nu aktuella leveranserna av värme och kyla föreslår regeringen att en ny bestämmelse ska införas i LSE av vilken det framgår att fördelning av de insatta energimängderna ska göras proportionellt i förhållande till respektive energislag. Detta gäller redan i dag i fråga om sådan framställning av värme och kyla som omfattas av 9 kap. 5 § LSE. I promemorians förslag angavs att fördelningen av bränslena får väljas fritt.

Energiföretagen Sverige framför önskemål om ändring av den föreslagna bestämmelsen. Regeringen anser dock, till skillnad från *Energiföretagen*, att proportionering ska ske på motsvarande sätt som i dag gäller för leveranser av värme och kyla till exempelvis tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

Även *Skatteverket* framför önskemål om ändring av den föreslagna bestämmelsen med anledning av att det i promemorians förslag inte framgår hur fördelningen av energislaget el ska göras efter det att proportionering av energislagen gjorts. Regeringen föreslår mot denna bakgrund att det i bestämmelsen anges att även fördelningen av el ska få väljas fritt.

Den skattenedsättning som åstadkoms genom återbetalning av skatt på el och bränsle för de leveranser av värme och kyla som anges i 9 kap. 5 § LSE respektive för den föreslagna nedsättningen för leveranser av värme och kyla till datorhallar är att betrakta som ett statligt stöd som omfattas

av gruppundantagsförordningen GBER. Regeringen föreslår därför att begreppet ”stödordning” i 1 kap. 11 a § LSE utvidgas till att även omfatta dessa leveranser. I förhållande till det lagförslag som lämnades i promemorian föreslår regeringen dock en omnumrering av punkterna i nämnda bestämmelse av systematiska skäl. Då återbetalning av skatt vid leverans för förbrukning i datorhall endast omfattar förbrukning av el och inte förbrukning av bränsle bör denna nedsättning regleras i en ny bestämmelse och inte i 9 kap. 5 § LSE som rör förbrukning av såväl bränsle som el. Stödmottagare vid de leveranser som avses i 9 kap. 5 och 5 a §§ LSE bör vara den aktör som förbrukat el eller bränsle för framställning av värme eller kyla som levererats för de nedsättningsberättigande ändamålen. Regeringen föreslår att 1 kap. 11 b § LSE, som reglerar vem som är stödmottagare enligt en stödordning, kompletteras i enlighet med detta. I förhållande till det lagförslag som lämnades i promemorian föreslår regeringen dock en ändring av hänvisningen i 1 kap. 11 b § LSE till den aktuella stödordningen. Hänvisningen följer i regeringens förslag den nuvarande systematiken i bestämmelsen, vilket innebär att som stödmottagare anges den som förbrukat el eller bränsle för framställning av värme eller kyla för leverans för något av de ändamål som avses i en viss punkt i 1 kap. 11 a § LSE.

För att kraven i GBER ska uppfyllas i fråga om skattenedsättningar vid nu nämnda leveranser av värme och kyla bör det, i likhet med vad som gäller för övriga stödordningar för energiskatt på bränslen och el, vara en förutsättning för beviljande av skattenedsättning att sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare. Då det enligt förslaget är värmeföretaget som är stödmottagare för skattenedsättningen ska uppgifterna avse värmeföretagets verksamhet. De uppgifter som ska lämnas är de som framgår av 1 kap. 13 § LSE. Uppgifterna om stödmottagare behövs för att säkerställa att Sverige kan uppfylla sin skyldighet att lämna uppgifter om statliga stöd på en webbplats som tagits fram av kommissionen och som ska öka insynen i stödgivningen i de olika medlemsstaterna. I syfte att skapa en rimlig nivå av administrativ börda för uppgiftslämnarna respektive Skatteverket föreslår regeringen att uppgiftslämnandet begränsas till att endast gälla för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom en stödordning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro. I likhet med vad som gäller för övriga stödordningar på el- och bränsleskatteområdet bör det vidare uppställas ett krav på att statligt stöd i form av skattenedsättning inte får ges till en mottagare som omfattas av definitionen av företag utan rätt till statligt stöd i 1 kap. 12 § LSE. Trots det som *Energiföretagen Sverige* anför i fråga om svårigheten att tillämpa kravet på att en stödmottagare inte får vara ett företag utan rätt till statligt stöd anser regeringen att det är helt nödvändigt att införa ett sådant krav. I annat fall skulle Sverige inte kunna fullgöra sina åligganden enligt EU-rätten. Regeringen föreslår, till skillnad från vad som föreslogs i promemorian, att de nu nämnda kraven tas in i 9 kap. 8 § LSE i anslutning till kravet på en återbetalningsgräns på 2 000 kronor per kalenderkvartal. *Skatteverket* anger i sitt remissvar att bestämmelser som avser återbetalning enligt 9 kap. 5 och 5 a §§ inte bör placeras i 11 kap. LSE som endast innehåller bestämmelser om

energiskatt på el. Regeringen delar denna bedömning och föreslår därför den nu nämnda placeringen av villkoren för återbetalning.

För att även beslut om återbetalning enligt den nya paragrafen, 9 kap. 5 a § LSE, ska vara att anse som beslut om punktskatt föreslås en ändring i 53 kap. 5 § lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 11 b § och 9 kap. 8 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 9 kap. 5 § lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, 53 kap. 5 § lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) och 1 kap. 11 a § lagen (2017:410) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Förslaget föranleder även att två nya bestämmelser, 9 kap. 5 a och 5 b §§, införs i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

5.3 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som är nödvändig i det aktuella lagstiftningsärendet och avseende de aspekter som ska belysas enligt 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Det sker mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och i den omfattning som är möjlig. *Regelrådet* anser att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Offentligfinansiella effekter

Den första delen av förslaget rör värmeföretagens leveranser till datorhallar. Bedömningen är att det i första hand handlar om leveranser av fjärrkyla. Den totala produktionen av fjärrkyla uppgår enligt Energiföretagen Sverige till ca 1,0 terawattimmar per år. Enligt Energimarknadsinspektionens (Ei) rapport Kartläggning av marknaden för fjärrkyla (Ei R2013:18) produceras huvuddelen av fjärrkylan med el som insatt bränsle. Andelen fjärrkyla som produceras med el bedöms baserat på Ei:s rapport uppgå till 67 procent. Användningen av fjärrkyla i de kommuner i norra Sverige som har en nedsatt skattenivå bedöms baserat på redovisningen i Ei:s rapport uppgå till ca 2 procent. Enligt Ei:s rapport används majoriteten av fjärrkylan för att kyla kontors- och affärslokaler (ca 80 procent), s.k. komfortkyla, och resterande andel, i princip, av tillverkningsindustrin och datorcenter som processkyla. Information om hur stor andel av processkylan som används av just datorcenter finns inte att tillgå, men bedömningen är att huvuddelen av processkylan används av tillverkningsindustrin. Om en femtedel av processkylan används för datacenter bedöms bruttoeffekten av en lägre energiskatt på el för leveranser av fjärrkyla till datacenter till -8,8 miljoner kronor per år. Justerat för s.k. bolagsskatteeffekter och för statligt

ägande, genom Vattenfall (jfr Tabell 5.1), beräknas nettoeffekten till -6,4 miljoner kronor per år.

Den andra delen av förslaget handlar om den el som värmeföretagen använder som hjälpförbrukning vid produktionen av värme och kyla. Baserat på uppgifter från Energiföretagen Sverige användes 2015 ca 1,6 terawattimmar el som hjälpförbrukning som tillfört bränsle vid produktion och distribution av värme. Med antagande om att ungefär hälften av hjälpförbrukningen används vid produktionen av värme och om att ca en tiondel av fjärrvärmens används för de ändamål som omfattas av de föreslagna återbetalningsreglerna i 9 kap. 5 § LSE, bl.a. för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, beräknas den skattebas som berörs av förslaget till ca 0,1 terawattimmar per år. Om elanvändningen i värmeproduktionen följer den fördelning som enligt Finansdepartementets rapport Beräkningskonventioner 2017 i allmänhet gäller för elanvändningen för hushåll och service uppgår den andel som används i de kommuner i norra Sverige som har en nedsatt skattenivå till ca 9 procent. Därutöver tillkommer återbetalningsgränsen som innebär att värmeföretagen får betala åtminstone 8 000 kronor i energiskatt på el per år för den el som har nedsatt skattenivå. Baserat på dessa utgångspunkter bedöms nedsättningen av energiskatten på el för hjälpförbrukning av el vid produktionen av värme till den lägre skattenivån medföra en bruttoeffekt på ca -31,5 miljoner kronor per år. Justerat för s.k. bolagsskatteeffekter och för statligt ägande, genom Vattenfall (jfr Tabell 5.2), beräknas nettoeffekten till -23,1 miljoner kronor per år.

Sammantaget bedöms förslagen i detta avsnitt leda till en offentlig-finansiell bruttoeffekt på -0,04 miljarder kronor per år och en nettoeffekt på -0,03 miljarder kronor per år. Tillsammans med förslagen i avsnitt 0 bedöms därmed skatteintäkterna från värmeföretagen öka med 0,05 miljarder kronor per år.

Effekter för miljön

Energiskatten på el är, som beskrivs mer utförligt i budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1), i första hand en fiskal skatt som t.ex. genom sin konstruktion inte naturligen styr mot en ökad användning av vissa typer av bränslen. Samtidigt innebär dess elprispåverkande effekt att den kan kopplas till målsättningarna för en effektivare energianvändning. De här föreslagna regeländringarna motiveras dock i första hand av att uppnå konkurrensneutralitet mellan olika sätt att tillhandahålla värme och kyla. Regeländringarna syftar därmed inte främst till att öka eller minska energiskattens styrande effekt. Däremot kan ett utjämnande av de energiskattemässiga förutsättningarna mellan olika sätt att tillhandahålla värme och kyla, så som har beskrivits ovan, bidra till såväl minskad miljöpåverkan, t.ex. genom minskad energianvändning, som ökad resurseffektivitet. Värmeföretagens leveranser av såväl värme som kyla kan bidra till en effektiv användning av energi, i jämförelse med enskilda värme-/kylanläggningar. En ökad användning av fjärrkyla kan även bidra till en minskad användning av köldmedier som kan ge upphov till växthusgasutsläpp.

Effekter för företag

Förslagen påverkar företag som säljer värme respektive kyla. Samtliga värmeföretag påverkas potentiellt av de föreslagna ändringarna i 9 kap. 5 § LSE och det är även, i första hand, värmeföretag som också säljer kyla som bedöms påverkas av förslaget om sänkt skattenivå för leveranser till datorhallar. Alla värmeföretag levererar dock inte kyla. De föreslagna ytterligare skattenedsättningarna för produktion av värme och kyla bedöms medföra att värmeföretagens konkurrensförutsättningar i jämförelse med alternativa lösningar, allt annat lika, stärks.

Fjärrkyla har uppenbara likheter med fjärrvärme, men i stället för uppvärmt vatten är det kylt vatten som produceras i en central anläggning och distribueras i ett från fjärrvärmens separat rörledningssystem till kunderna. Marknaden för fjärrkyla är dock avsevärt mindre än marknaden för fjärrvärme både vad avser geografisk utbredning och energimängd. I termer av levererad energi utgör marknaden för fjärrkyla t.ex. ca 2 procent av marknaden för fjärrvärme.

På marknaden för fjärrkyla var 2015 ca 34 företag verksamma som sammantaget producerade ca 0,9 terawattimme kyla för ca 1 500 kunder. Utbudet av fjärrkyla är ojämnt fördelat över landet. Större delen av leveranserna av fjärrkyla sker i Stockholmsregionen, där även den största aktören, Fortum Värme samägt med Stockholms Stad, återfinns (se Tabell 5.1). För fjärrkyla finns, som för fjärrvärme, ett betydande inslag av kommunalt ägande och det statligt ägda bolaget Vattenfall levererar fjärrkyla i Uppsala. Den totala omsättningen på marknaden för fjärrkyla bedöms i Ei:s rapport Kartläggning av marknaden för fjärrkyla (Ei R2013:18) uppgå till ca 440 miljoner kronor per år.

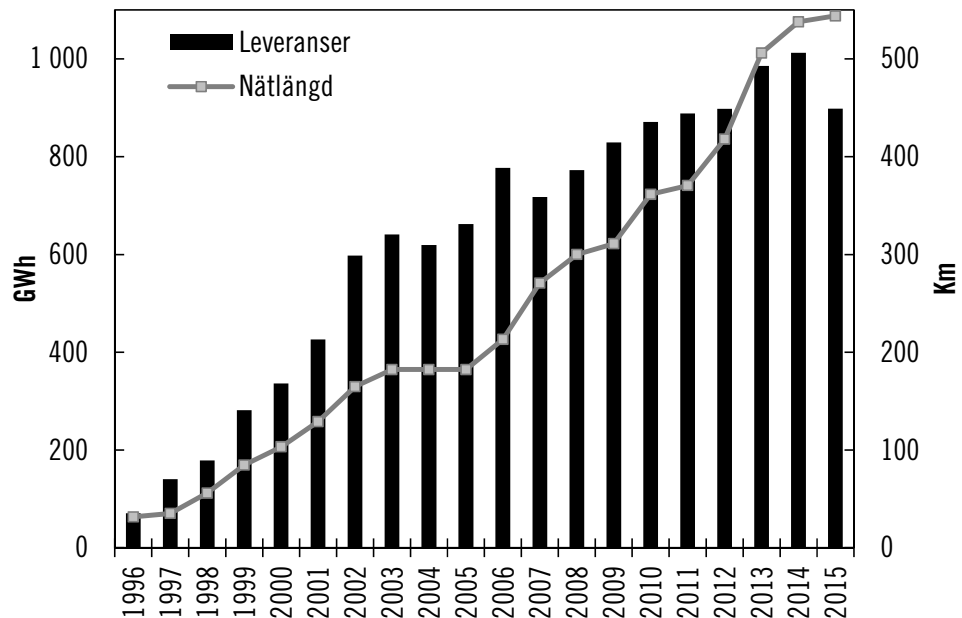
Tabell 5.1 Företag på marknaden för fjärrkyla och levererad kvantitet 2015

Leverantör	Nät	Fjärrkyle- leverans (GWh)	Andel av totala leveranser
Fortum Värme samägt med Stockholms Stad	Stockholm/Nacka	360,6	40,1 %
Tekniska Verken i Linköping	Linköping	84,9	9,5 %
Göteborg Energi	Göteborg	80,3	8,9 %
Norrenergi	Solna/Sundbyberg	48,4	5,4 %
Vattenfall Värme	Uppsala	59,0	6,6 %
Kraftringen	Lund	58	6,5 %
E.ON Värme	Malmö/Norrköping/Örebro	30,4	3,4 %
Mälarenergi	Västerås	26,0	2,9 %
Övik Energi	Örnsköldsvik	18,0	2,0 %
Södertörns Fjärrvärme	Huddinge/Botkyrka/Salem	15,2	1,7 %
Övriga		117,6	13,1 %
Totalt		898,5	100,0 %

Källa: Energiföretagen Sverige

De totala leveranserna av fjärrkyla minskade 2015, efter att leveranserna sett över en längre tidsperiod ökat (se Figur 5.1). Utbyggnaden av fjärrkyla, uttryckt i termer av nätlängd, fortsätter dock. Totalt uppgick fjärrkylanätens längd 2015 till 544 kilometer.

Figur 5.1 Leveranser av fjärrkyla och nätlängd 1996–2015

Källa: Energiföretagen Sverige.

Det vanligaste produktionssättet för fjärrkyla är att utnyttja spillvärme eller sjövattnen för att med hjälp av kylmaskiner producera fjärrkyla. Ibland sker detta samtidigt med produktionen av fjärrvärme. Ett annat vanligt produktionssätt är att använda kallt vatten direkt från botten av havet eller en sjö, s.k. frikyla. Huvuddelen av fjärrkylan produceras enligt Ei:s rapport (Ei R2013:18) med el som insatsbränsle. De vanligaste användningsområdena för fjärrkyla är baserat på Ei:s rapport komfortkyla och processkyla, där komfortkylan används för kontors- och affärslokaler (ca 80 procent) och processkylan till tillverkningsindustrier och datorcenter (ca 20 procent). Leveranser till flerbostadshus förekommer, men i mycket begränsad omfattning. Förslaget om en lägre skattenivå för leveranser till datacenter bedöms därmed träffa en mindre del av de totala leveranserna av fjärrkyla.

Fjärrvärme är den vanligaste uppvärmningsformen för flerbostadshus och lokaler i Sverige. I ett fjärrvärme- eller kraftvärmeverk hettas vatten upp och distribueras till de hus på orten som är uppkopplade till fjärrvärmenätet. Enligt Energiföretagen Sverige finns fjärrvärme i 285 av landets 290 kommuner och totalt finns det drygt 200 företag som levererar fjärrvärme i 431 nät. På årsbasis står fjärrvärme för drygt hälften av den svenska värmemarknaden. Fjärrvärme är vanligast i tätbebyggda områden där värmeunderlaget motiverat en utbyggnad av fjärrvärmenät, vilket avspeglas i att det är i första hand flerbostadshus och lokaler som värms med fjärrvärme. 80 procent av bostadsuppvärmningen i Sverige kommer från fjärrvärme. Men fjärrvärme används även av tillverkningsindustrin, ungefär 7 procent av de årliga leveranserna av

fjärrvärme går till tillverkningsindustrin. Det är därmed en mindre andel av värmeföretagens leveranser av fjärrvärme som kan påverkas av förslaget om en lägre skattenivå för hjälpförbrukning av el vid produktionen av värme och som bl.a. används av tillverkningsprocessen i industriell verksamhet. Totalt omsatte värmeföretagen 2015 ca 32 miljarder kronor per år och producerade knappt 48 terawattimmar värme. Det totala antalet kunder uppgick 2015 till ca 244 000.

Värmen produceras i renodlade värmeverk genom förbränning, i kraftvärmeverk genom förbränning eller genom spillvärme. Den sammantagna bränslemixen för produktionen av fjärrvärme består av ca 6 procent fossila bränslen, ca 41 procent bibränslen, ca 21 procent avfall och knappt 8 procent spillvärme (t.ex. värme från ett datacenter eller från kyldiskar i livsmedelsbutiker). Även el används för produktionen av värme i värmepumpar och elpannor eller som hjälpförbrukning av el, totalt används el motsvarande knappt 6 procent eller ca 3,1 terawattimmar av den årligt tillförda energin för värmeproduktion. Hjälpförbrukningen av el svarar för ungefär hälften av den el som används för produktionen av värme.

De flesta värmeföretag är kommunalt ägda (se Tabell 5.2), men det finns också andra typer av ägare, exempelvis statliga Vattenfall (t.ex. i Uppsala), E.ON (t.ex. i Malmö) och Fortum (Stockholm, samägt med Stockholms stad). De största verksamheterna återfinns i större städer, dvs. där värmeunderlaget är störst.

Tabell 5.2 Företag på marknaden för fjärrvärme och levererad kvantitet 2015

Leverantör	Antal nät	Fjärrvärmeleverans (TWh)	Andel av totala leveranser
1. Privata och statliga företag			
Fortum Värme samägt med Stockholms Stad	1	7,4	15,5 %
E.ON Värme	16	4,9	10,2 %
Vattenfall Värme	10	2,8	5,9 %
Värmevärden	7	0,9	1,8 %
Rindi Energi	10	0,3	0,6 %
Statkraft	1	0,2	0,4 %
Vasa Värme	4	0,1	0,2 %
Lantmännen Agrovärme	4	0,1	0,2 %
Övriga privata företag	86	1,8	3,8 %
<i>Summa</i>	139	18,4	38,6 %
2. Kommunala företag			
Göteborgs Energi	1	3,5	7,3 %
Tekniska verken i Linköping	6	1,5	3,2 %
Mälarenergi	1	1,4	3,0 %
Öresundskraft	2	1,0	2,1 %
Norrenergi	4	0,9	2,0 %
Södertörns Fjärrvärme	1	0,9	1,9 %
Kraftringen	1	0,9	1,8 %
Umeå Energi	4	0,8	1,6 %
Övriga kommunala företag	272	18,3	38,5 %
<i>Summa</i>	291	29,3	61,4 %
3. Totalt	431	47,7	100,0 %

Källa: Energimarknadsinspektionen.

Förslagen innebär lägre skattenivå, genom återbetalning, för delar av värmeföretagens leveranser av värme respektive kyla. Sammantaget bedöms förslagen medföra att berörda företags skatterelaterade nettokostnader minskar med 31,4 miljoner kronor per år (se även avsnittet Offentligfinansiella effekter). De föreslagna förändringarna för hjälpförbrukning av el vid produktionen av värme bedöms medföra sänkta nettokostnader på ca 24,6 miljoner kronor per år. Förslaget om lägre skattenivå för bl.a. leveranser av kyla till datorhallar beräknas minska berörda företags nettokostnader med ca 6,8 miljoner kronor per år.

Förslagen bedöms samtidigt medföra viss ökad administrativ börda för värmeföretagen eftersom de kommer att behöva söka om återbetalning av energiskatt på el för ytterligare ändamål. Samtidigt har dessa företag redan väl uppbyggda administrativa rutiner för återbetalning av bl.a. energiskatt på el, t.ex. för leveranser av värme till tillverkningsindustrin, varför den tillkommande administrativa bördan bedöms som måttlig. Förslaget om lägre skattenivå för hjälpförbrukning av el vid produk-

tionen av värme beräknas totalt öka värmeföretagens administrativa kostnader med 1,6 miljoner kronor per år, medan förslaget om en lägre skattenivå för leveranser av kyla till datorhallar beräknas medföra ökade administrativa kostnader på totalt 0,3 miljoner kronor per år för företag som levererar kyla. Sammantaget beräknas därmed värmeföretagens administrativa kostnader öka med 1,9 miljoner kronor per år.

Beroende på ägarförhållandena kan den egenanvändning av el som åtgår för tillverkningsindustrins förbrukning av värme skattemässigt hanteras annorlunda. Den hjälpförbrukning av el som åtgår vid värmeproduktion för användning i industrins tillverkningsprocess beskattas exempelvis lägre om industrin är ägare till värmeproduktionsanläggningen än om ett värmeföretag äger anläggningen. Enligt Energiföretagen Sverige saknas därmed konkurrensneutralitet när det gäller energibeskattningen såtillvida att det har betydelse vem som är ägare till värmeproduktionsanläggningen. De föreslagna ändringarna i 9 kap. 5 § LSE syftar till att energiskattemässigt åstadkomma konkurrensneutrala förutsättningar för den egenanvändning av el i produktionen av värme som bl.a. förbrukas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, oavsett vem det är som äger värmeproduktionsanläggningen.

Det genomsnittliga värmeföretaget använder årligen ca 4 000 megawattimmar el för hjälpförbrukning. Om hälften av hjälpförbrukningen av el används vid produktionen av värme och 10 procent av värmen levereras till de ändamål som omfattas av den föreslagna ändringen av 9 kap. 5 § LSE får företaget rätt till nedsättning för ytterligare 200 megawattimmar av sin elanvändning. Med dessa utgångspunkter innebär förslaget för medelföretaget att energiskatten på el, med nuvarande skattenivåer, skulle minska med 50 000 kronor per år (200 megawattimmar*(295-5 kronor per megawattimme)-8 000kr).

Enligt Energiföretagen Sverige finns det goda förutsättningar att utnyttja spillvärme från datorhallar i fjärrvärmenäten, vilket leder till ökad energi- och resurseffektivitet. Kylfaktorn i befintliga värmepumpar i fjärrkyläten förbättras också om spillvärmen från datorhallarna utnyttjas, vilket minskar elanvändningen i värmepumparna vid samma värme- och kylproduktion. Detta innebär att kylningen av datorhallen med värmepumpar i fjärrkylesystemet har två fördelar som kan bidra till att hålla nere elanvändningen: dels slipper datorhallen använda en egen kylmaskin, dels minskar elanvändningen i de befintliga värmepumparna. Utbyggnaden av datorhallar förväntas växa avsevärt de kommande åren och leda till en ökad elanvändning på flera terrawattimmar på årsbasis. Den sänkta energiskatten på el för datorhallar förväntas också stimulera till en sådan utveckling. Om datorhallarna etableras i anslutning till fjärrvärme- och fjärrkyläten kan spillvärmen för datorhallarna utnyttjas samtidigt som fjärrkyla kan bidra till att hålla ner elanvändningen för kylning. Såväl de totala anläggningsinvesteringarna som energiförbrukningen kan därmed bli lägre. Användning av fjärrkyla i datorhallar kan också bidra till att hålla ner eleffektbehovet vintertid. Det finns därmed enligt Energiföretagen Sverige såväl energi- som miljöpolitiska skäl att inte skattemässigt missgynna fjärrkyl lösningar för datorhallar. Den nedsättning av energiskatten på el som den 1 januari 2017 infördes för elanvändning i datorhallar innebär att kostnaden för ett företag som säljer fjärrkyla att driva en produktionsanläggning som t.ex. utnyttjar frikyla

med värmepump blir högre än för en datorhall att driva en motsvarande anläggning i egen regi. De skilda skattemässiga förutsättningarna innebär enligt Energiföretagen Sverige en konkurrenssnedvridning som kan motverka användandet av fjärrkyla, även när så skulle ha varit företagsekonomiskt motiverat. Förslaget om sänkt energiskatt på el för värmeföretagens leveranser av kyla till datorhallar syftar därför till att energiskattemässigt åstadkomma konkurrensneutrala förutsättningar för den kyla som används i datorhallar, oavsett om den produceras av datorhallsägaren själv eller av ett värmeföretag.

För en datorhall som har en egen kylanläggning med en installerad eleffekt på 1 megawatt och som årligen förbrukar 3 000 megawattimmar el uppgår fr.o.m. den 1 januari 2017 energiskatten på el för den elanvändningen till 23 000 kronor per år (3 000 megawattimmar * 5 kronor per megawattimme + 8 000 kronor). Om ett värmeföretag som säljer kyla skulle äga motsvarande anläggning, med samma elanvändning, och i stället leverera kylan som fjärrkyla till datorhallen skulle den elanvändningen, i normalfallet, beskattas enligt normalnivån för energiskatten på el, för närvarande 295 kronor per megawattimme, vilket motsvarar en årlig energiskatt på el på 885 000 kronor (3 000 megawattimmar*295 kronor per megawattimme). Med föreslagen regeländring skulle skattekillnaden utjämnas, dvs. skattenedsättningen för leverantören av kyla skulle i detta fall, precis som för datorhallen, uppgå till 862 000 kronor per år (885 000 - 23 000 kronor) eller 290 kronor per megawattimme.

Energiskatt på el tas ut enligt samma regelverk oavsett företagets storlek och även nedsättningar av energiskatten gäller för alla företag oavsett storlek, givet att kriterierna för skattenedsättningarna är uppfyllda. Bedömningen är därför att det vid utformningen av förslagen inte är motiverat att särskild hänsyn tas till små företag. Även mindre värmeföretag som säljer värme och kyla kommer att få sänkta skattenivåer för de ändamål som omfattas av förslagen.

Om reglerna inte ändras skulle berörda värmeföretag inte få föreslagna nedsättningar av energiskatten på el. Därmed skulle bl.a. konkurrensförutsättningarna för den värme och kyla som används för berörda ändamål inte utjämnas så som har beskrivits ovan.

Effekter för hushåll och offentlig sektor

Hushållen bedöms inte direkt beröras av föreslagna regeländringar. Indirekt kan dock sänkta skatterelaterade kostnader för värmeföretagen även komma de hushåll till del, vars uppvärmning av bostäder och varmvatten sker med fjärrvärme.

Då de flesta värmeföretagen som säljer värme och kyla är kommunalt ägda innebär sänkta skatterelaterade kostnader att lönsamheten, allt annat lika, för dessa verksamheter ökar. Schablonmässigt bedöms de lägre skattenivåer som förslagen medför för de kommunalt ägda värmeföretagen motsvara sänkta nettokostnader om ca 18 miljoner kronor per år. Därutöver får även de kommunala företagen stärkta konkurrensförutsättningar så som beskrivs ovan.

Effekter för myndigheter och domstolar

Förslagen bedöms ge upphov till begränsade engångsvisa kostnader för Skatteverket, främst till följd av förändringar av systemstöd och åtgärder för att tillgodose företagens informationsbehov. Därutöver kommer förslagen leda till en viss ökning av antalet ansökningar om återbetalning av energiskatt på el, men eftersom antalet företag som påverkas av förslagen är begränsat bedöms de löpande kostnader som detta medför som måttliga. Bedömningen är även att förslaget inte föranleder behov av ytterligare informationsinsatser än de som normalt sker vid regelförändringar. Tillsammans med övriga förslag i denna lagrådsremiss beräknar Skatteverket att förslaget leder till kostnader av engångskaraktär om 5,20 miljoner kronor och löpande årliga kostnader om 2,35 miljoner kronor. Regeringen återkommer med en samlad bedömning av Skatteverkets ekonomiska ramar i kommande budgetpropositioner.

Förslagen bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra ökade kostnader för andra myndigheter.

Övriga effekter

Förslagen bedöms inte leda till några betydande konsekvenser avseende jämställdheten mellan kvinnor och män eller på sysselsättningen samt, eftersom förslagen inte bedöms leda till ökade utgifter för hushållen, inte till några fördelningsmässiga effekter. Förslagen bedöms vara förenliga med unionsrätten.

6 Förändringar av energiskatten på el

6.1 Bakgrund och gällande rätt

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, kallat energiskattedirektivet, är ett unionsgemensamt ramverk för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och el. Av direktivet följer bl.a. att medlemsstaternas nationella beskattning av el ska uppfylla vissa i direktivet föreskrivna minimiskattenivåer. Direktivet innehåller även krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer samt möjligheter för medlemsstaterna att ge skattenedsättning eller fullständig skattebefrielse i andra situationer.

Befrielser och nedsättningar från energiskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget. Detta innebär att Sveriges och andra medlemsstaters möjlighet att fritt utforma den nationella energibeskattningen inte bara begränsas av innehållet i energiskattedirektivet utan därutöver bl.a. av de regler om statligt stöd

som följer av EUF-fördraget, vilka således kan ha företräde över direktivets regler.

På nationell nivå regleras energibeskattningen av el i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. All el som förbrukas i Sverige är som huvudregel skattepliktig och skatten betalas in till staten av de skattskyldiga. De skattskyldiga består i huvudsak av två kategorier, nämligen elproducenter och elleverantörer. För dessa skattskyldiga inträder skattskyldighet för el när elen levereras till någon som inte är skattskyldig eller när den tas i anspråk för annat ändamål än försäljning. Efter förslag i budgetpropositionen för 2017 har även en ny kategori av skattskyldiga introducerats, frivilligt skattskyldiga. Från och med 2018 ersätts skattskyldigheten för elleverantörer med en skattskyldighet för elnätinnehavare varefter skattskyldigheten inträder när el överförs till någon som inte är skattskyldig eller tas i anspråk för annat ändamål än överföring.

Nuvarande energiskatt på el är sedan 1993 differentierad utifrån dels var i landet den förbrukas, dels för vilket ändamål den förbrukas. I dag är exempelvis industriell verksamhet (tillverkningsprocessen), jordbruks-, skogsbruks- och vattenbrukssektorerna samt vissa större datacenter lågt beskattade medan annan näringsverksamhet, t.ex. i tjänstesektorn, betalar samma energiskatt som hushållen. Energiskatt på el tas ut med endast en skattesats och den lägre beskattningsnivån som aktualiseras vid förbrukning för exv. de ovan nämnda ändamålen åstadkoms i stället genom avdrag eller återbetalning.

6.2 Försäkranssystemet tas bort

Regeringens förslag: Möjligheten att köpa el utan energiskatt mot lämnande av försäkran tas bort.

Den som är skattskyldig och förbrukar el för sådant ändamål som avses i 9 § första stycket 1–5 får fortsatt göra skatteavdrag för egen elförbrukning för dessa ändamål.

Den som inte är skattskyldig men som förbrukar el för dessa ändamål ges i stället möjlighet till återbetalning av skatten.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorians förslag förmedlades dock nedsättningen för elförbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning i två steg, i de fall förbrukningen skedde i de kommuner som omfattas av den så kallade norrlandsskattenivån. Detta genom att samma el omfattades av såväl avdrag som återbetalning.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot det remitterade förslaget.

Skatteverket tillstyrker förslaget att ersätta försäkranssystemet med en möjlighet att godkännas som frivilligt skattskyldig eller ansöka om återbetalning, under förutsättning att avdragsrätten enligt 11 kap. 9 § första stycket 8 lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE) begränsas. Denna begränsning föreslås i huvudsak ske genom att de förbruknings-

ändamål som kan rendera i återbetalning enligt 13 § exkluderas från nämnda punkt.

Luleå tekniska universitet tillstyrker åtgärderna och välkomnar denna typ av regeländringar. *Energimyndigheten* tillstyrker promemorians delar om förändringar av energiskatten på el.

Energiföretagen Sverige stödjer förslaget att förbrukare med full energiskattebefrielse har direkt kontakt med Skatteverket i stället för att elhandelsbolagen/elnätsbolagen agerar mellanhand. I fråga om tidpunkten för den föreslagna förändringen om att ta bort försäkranssystemet anser *Energiföretagen* att det vore önskvärt om lagändringen beslutades så tidigt som möjligt, dvs. utanför ramen för budgetpropositionen. Osäkerhet om budgeten kan medföra att elnätsföretag ser sig tvingande att på spekulation genomföra förändringar före månads-skiftet november-december, då riksdagsbeslut om budgetpropositionen normalt sett väntas. Den korta anpassningstiden mellan beslut och ikraftträdande talar enligt *energiföretagen* för att förändringen bör brytas ut ur budgetpropositionen. *Energiföretagen Sverige* stödjer föreslagna förenklingar i återbetalnings- och avdragsbestämmelserna som förenklar och gör regelverket något mer lättillgängligt. *Energigas Sverige* ställer sig bakom *Energiföretagens* remissvar.

Innovations- och kemiindustrierna i Sverige AB (IKEM) pekar på att företag som använder el för de ändamål som framgår av 11 kap 9 § första stycket 1–5 också redovisar detta fortlöpande i sina skattedeklarationer som skickas till Skatteverket. Dessa redovisningar stöds också av den redovisning som utförs av elleverantörerna till Skatteverket. *IKEM* anför vidare att det står tämligen klart att ett borttagande av försäkranssystemet ökar de administrativa bördorna vars kostnader föreslås finansieras genom begränsningar i avdrags- och återbetalningsrätten. *IKEM* gör bedömningen att företagens liksom elleverantörernas redovisning ger Skatteverket en god kontroll över dessa avdrag. *IKEM* avvisar införandet av begränsningar i avdrags- och återbetalningsrätten och anser att det också ska vara möjligt för en behörig företrädare för sökanden att lämna in ansökan om avdrag och återbetalning som rör elanvändning som omfattas av 11 kap 9 § första stycket 1–5. En liknande situation föreligger också inom en sammanhållen hantering för flera skattskyldiga och återbetalningsberättigade inom en och samma företagsgrupp.

Jernkontoret anser inte att den nu föreslagna ändringen att ta bort försäkranssystemet för nollskattad el kan motiveras av att det behöver upprättas en direktkontakt mellan företagen och Skatteverket samt anför att dessa användningsområden inte omfattas av energiskattedirektivet och att nedsättningen inte är att betrakta som statsstöd.

Gjuteriföreningen anser i första hand att försäkranssystemet inte ska avskaffas för företag med metallurgiska processer och i andra hand att effekterna för små och medelstora företag med metallurgiska processer minimeras genom att förbrukningsgränsen för godkännande som frivilligt skattskyldig tas bort.

Svenskt Näringsliv har mot bakgrund av de krav som ställs i EU:s statsstödsregler i och för sig inget att erinra mot förslaget när det gäller övergång från ett försäkranssystem till ett återbetalningssystem.

Återvinningsindustrierna framför bl.a. att de har medlemsföretag som köper el mot försäkran i dag samt att de förutsätter att förändringen inte

påverkar återvinningsföretagens möjligheter att få skatteavdrag även i fortsättningen.

Vattenfall tillstyrker förslaget att möjligheten att köpa el utan energiskatt mot försäkrans tas bort. Vattenfall framför bl.a. att det vore önskvärt om lagändringen beslutades så tidigt som möjligt, dvs. utanför ramen för budgetpropositionen. Vattenfall påtalar att för det fall att lagförslaget inte går igenom måste nätinnehavarna bl.a. bygga upp rutiner och IT-system för att hantera försäkranssystemet med tillhörande avdrag. Vattenfall påtalar att detta arbete måste genomföras innan månadsskiftet november-december, då riksdagsbeslut om budgetpropositionen normalt sett väntas, samt att förutsatt att lagändringen går igenom är det nedlagda arbetet gjort till ingen nytta.

E.ON Sverige AB anser att de föreslagna förändringarna av återbetalnings- och avdragsbestämmelserna för energiskatt på el är till fördel för alla aktörer. E.ON Sverige AB lyfter fram att det är önskvärt att reglerna antas i god tid innan de ska träda i kraft för att ge berörda möjlighet att anpassa sig till de nya förhållandena och efterfrågar därför en snabbare hantering av förslagen istället för att behandla dem inom ramen för budgetpropositionen.

Bakgrunden till regeringens förslag: I dag tillåter lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, att annan än den som är skattskyldig får köpa el utan energiskatt mot att köparen lämnar en försäkrans till leverantören att elen ska användas för vissa i lagen angivna ändamål.

Försäkranssystemet omfattar el som

- förbrukats i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,
- i huvudsak förbrukas för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,
- förbrukats vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6 (dvs. energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren),
- förbrukats vid sådan överföring av el på elnätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,
- förbrukats i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats.

I Skatteverkets allmänna råd om beskattning av elektrisk kraft (SKV A 2015:4) lämnas följande allmänna råd om inköp av el utan energiskatt mot försäkrans.

”Allmänna råd till 11 kap. 11 § lagen om skatt på energi:

Försäkrans bör lämnas för varje köptillfälle eller för högst ett kalenderår, s.k. stående försäkrans.

Försäkran bör lämnas på en blankett som Skatteverket har tagit fram. Försäkran bör upprättas i två exemplar. Det ena exemplaret bör lämnas till elleverantören och det andra bör behållas av förbrukaren.”

Om den som förvärvat elen utan skatt säljer eller förbrukar elen för ett annat ändamål än som omfattas av ordningen så blir denne skattskyldig (5 § första stycket 3 LSE). Skattskyldigheten inträder i dessa fall när el levereras till en köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning (11 kap. 7 § första stycket 2 LSE).

Då ordningen varken förutsätter Skatteverkets godkännande eller att verket informeras är det i dag okänt hur många aktörer som nyttjar försäkranssystemet. Det bedöms emellertid vara ett relativt begränsat antal företag som omfattas av ordningen.

Skälen för regeringens förslag: Efter förslag i budgetpropositionen för 2017 gjordes vissa förändringar av hur en lägre energiskattenivå skulle åstadkommas för de elskattenedsättningar som bedömts utgöra statliga stöd. Ändringarna syftade bl.a. till att i möjligaste mån skapa en direktkontakt mellan stödmottagare och stödgivande myndighet för att uppfylla EU-rättens krav om datainsamling och offentliggörande. Förändringarna medför även att det så långt som möjligt är respektive stödmottagare som drar nytta av nedsättningen som står den ekonomiska risken för eventuella felaktigheter i stället för den skattskyldige. Förändringarna innebär också att Skatteverket i högre utsträckning än tidigare får information om vem som förbrukar den el som avdrag och återbetalning yrkas för samt för vilka ändamål elen förbrukas. Detta förväntas dels öka möjligheten att kontrollera beskattningen i ett tidigare skede, dels möjligheter att vända sig direkt till den förbrukande aktören vilken har tillgång till samtliga uppgifter som är nödvändig för att kontrollera om korrekt skatt tagits ut.

Försäkranssystemet skiljer sig från den ovan nämnda ordningen med direktkontakt mellan den beviljande myndigheten och det förbrukande företaget genom att försäkranssystemet innebär att el säljs utan skatt till en aktör som inte är känd av Skatteverket samt att skattskyldigheten för el kan komma flyttas till denna aktör utan att Skatteverket har kännedom om vem den aktören är. Detta gör att Skatteverket inte kan vända sig till det förbrukande företaget om det inte dessförinnan själv gett sig till känna eller om inte verket dessförinnan inhämtat uppgifter från den skattskyldige som försett förbrukaren med elen. Till skillnad från vad *IKEM* anför, så redovisar således endast de skattskyldiga som ger sig till känna förbrukningen i punktskattedeklarationer medan de som köper in el mot försäkran och antingen inte förbrukar el för ett annat förbrukningsändamål än som avses i 11 kap 9 § första stycket 1–5 LSE eller som förbrukar el för ett annat ändamål utan att ge sig till känna, inte redovisar sin förbrukning direkt till Skatteverket. Avsaknaden av transparens försvårar därmed skattekontrollen vilket medför en ökad risk för skatteundandragande.

En förändring som innebär att den som förbrukar el för de ändamål som i dag omfattas av försäkranssystemet skulle innebära en lättnad för de skattskyldiga som förser annan med el för den senares förbrukning eftersom att den återkommande hanteringen av försäkransblanketter försvinner. En sådan förändring innebär också att den skattskyldige inte

behöver agera/funkera som mellanhand innan kontroll kan göras av en förbrukares rätt till skattebefrielse för förbrukad el. En sådan förändring bör vidare öka Skatteverkets kontrollmöjligheter, göra det enklare att bedöma om elen används för något av de nedsättningsberättigande ändamålen och därmed minska risken för felaktig skatteredovisning och skatteundandragande.

Regeringen anser därför, i likhet med bl.a. *Energiföretagen Sverige* och *Vattenfall* och således till skillnad från *Jernkontoret* och *Gjuteriföreningen* att det, på motsvarande sätt som för de energiskattelättnader som utgör statligt stöd är lämpligt att skapa en direktkontakt mellan den som förbrukar elen för även dessa nedsättningsberättigande ändamål och beskattningsmyndigheten. Det gäller alltså även om nedsättningarna inte är att betrakta som statligt stöd.

En sådan direktkontakt åstadkoms lämpligen genom att de förbrukare som är skattskyldiga även i fortsättningen gör avdrag för energiskatten på den el som de förbrukar för de aktuella ändamålen. Om denna avdragsrätt även skulle omfatta el som förbrukades av annan så skulle den eftersökta direktkontakten inte åstadkommas. Regeringen anser därför att el som förbrukas av annan än den skattskyldige inte bör omfattas av avdragsrätten. De aktörer som inte är skattskyldiga bör i stället ansöka om återbetalning av energiskatten på den el som de förbrukar för ändamålen. Regeringen noterar vad *Återvinningsindustrierna* anfört och konstaterar en sådan ordning inte påverkar avdragsrätten för de medlemsföretag som gör avdrag för egen förbrukning och att en återbetalningslösning medför att nedsättning kan sökas även av medlemsföretag som inte är skattskyldiga.

Från och med den 1 januari 2018 kommer vidare skattskyldigheten för leverantörer ersättas med en skattskyldighet för nätinnehavare vars verksamhet är ett naturligt och legalt monopol. Genom en förändring som innebär att förbrukaren själv söker nedsättningen undanröjs risken att den skattskyldige väljer att endast nyttja avdragsrätten för den egna förbrukningen för de berörda ändamålen vilket i sådant fall skulle kunna utestänga förbrukare som inte är skattskyldiga från skattebefrielsen.

Den befintliga avdragsrätten för förbrukning vid sådan överföring av el på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion omfattar endast el som förbrukas av nätföretag. I och med att den som överför el med stöd av en koncession kommer vara skattskyldig såsom nätinnehavare från och med den 1 januari 2018 och därmed kan använda sig en avdragsrätt saknas det skäl att införa en återbetalningsmöjlighet för sådan förbrukning.

Regeringen anser, till skillnad från *IKEM* och *Jernkontoret*, att det inte är lämpligt med en ordning som innebär att skattskyldiga ska tillåtas göra avdrag för ändamål enligt 11 kap 9 § första stycket 1–5 även för andra skattskyldiga och återbetalningsberättigade inom samma företagsgrupp. En sådan ordning skulle innebära att en direktkontakt inte uppnås mellan det elförbrukande företaget och Skatteverket samt ytterligare försvåra kontrollmöjligheterna genom en ökad risk att flera företag kan göra anspråk på samma skattelättnad.

Regeringen föreslår därför att försäkranssystemet för el slopas, avdragsrätten enligt 9 § första stycket 1–5 begränsas till att enbart gälla den skattskyldiges egen förbrukning samt att en återbetalningsmöjlighet

införs för andra än skattskyldiga som förbrukar el för ändamålen som avses i 9 § första stycket 1, 2, 3 och 5.

Regeringen anser, till skillnad från *Skatteverket*, att det inte är nödvändigt att från avdragsmöjligheten i 11 kap. 9 § första stycket 8 LSE exkludera alla förbrukningsändamål som kan ge rätt till återbetalning enligt 13 a § för att säkerställa att bemyndigandet för Sverige att tillämpa en lägre skattenivå för el som förbrukas i vissa delar av landet följs. Detta då elförbrukning som sker i industriell verksamhet redan är undantagen från punkten 8 genom underpunkten a. Med undantag för den förbrukning som sker i spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning så kommer förbrukningen för de återbetalningsberättigande ändamålen i allt väsentligt ske i verksamhet som är exkluderad genom nämnda punkt.

För att undvika att skattenedsättningen för el som förbrukas i eller i direkt anslutning till spårbunden trafik förmedlas delvis genom avdrag i en stödordning, som bl.a. förutsätter prövning av stödmottagarens ekonomiska situation, och delvis genom återbetalning i en ordning som inte anses utgöra statligt stöd föreslår regeringen att avdragsmöjligheten i 11 kap. 9 § första stycket 8 LSE ska begränsas så att den inte omfattar elförbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning.

Regeringen anser, till skillnad från *Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, Vattenfall* och *E.ON Sverige AB* vilka visserligen tillstyrkt förslagen, att fördelarna med att behandla förslagen på energiområdet samlat, vilket stärker överskådligheten, överväger fördelarna med att hantera vissa av de aktuella förslagen separat utanför budgetpropositionen. Ändringarna behandlas därför gemensamt och föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

För att även beslut om återbetalning enligt den nya paragrafen, 11 kap. 13 a §, i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska vara att anse som beslut om punktskatt föreslås en ändring i 53 kap. 5 § lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Mot bakgrund av omnumreringen i 11 kap. 5 § LSE (se lagförslag 2.6) görs ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:404) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244). Ändringen träder i kraft den 1 januari 2018 (se ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till SFS 2016:1077). Dessutom görs en rent författningsteknisk ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:405) om ändring i lagen (2017:387) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244). Den paragraf som omfattas av ändringen träder i kraft den 1 januari 2019 (se punkt 1 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till SFS 2017:387). Aktuella ändringar föreslås göras i ändringsförfattningarna i lagrådsremissen Redovisnings- skyldighetens inträde samt vissa andra förfarandefrågor på punktskatteområdet.

Lagförslag

Förslaget föranleder dels införandet av en ny paragraf, 11 kap. 13 a §, i lagen (1994:1776) om skatt på energi, dels att rubriken närmast före

11 kap. 11 § i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska utgå, dels ändring i 11 kap. 5, 7 och 9 §§ i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, dels att 11 kap. 11 § ska upphöra att gälla i stället för att ändras genom lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förslaget föranleder vidare ändring av 53 kap. 5 § lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244), 7 kap. 1 § första stycket 10 g dels i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:404) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244), dels i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:405) om ändring i lagen (2017:387) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

6.3 Översyn och förenkling av återbetalnings- och avdragsbestämmelser för energiskatt på el

Regeringens förslag: Likalydande villkor som förekommer i flera återbetalningsbestämmelser flyttas från dessa paragrafer för att i stället samlas i två nya paragrafer med gemensamma återbetalningsbestämmelser. I den ena paragrafen behandlas villkor som hör samman med reglerna för statliga stöd medan den andra innehåller villkor som är gemensamma för flera återbetalningsregler och berör den administrativa hanteringen av återbetalningar. Motsvarande ändring för villkor som rör statliga stöd görs även för avdrag på energiskatt på el.

För nya återbetalningar införs en återbetalningsgräns som innebär att återbetalning endast medges för den del av återbetalningsbeloppet som under kalenderåret överstiger 2 000 kronor.

Det ska framgå direkt av lagen om skatt på energi att beskattningsmyndigheten får bevilja kvartalsvis återbetalning om sökanden beräknas förbruka minst 150 000 kilowattimmar per kalenderår för nedsättningsberättigande ändamål. Detta innebär en lättnad för de som förbrukar el som landström, i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller i datorhall.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorians förslag skulle vissa villkor som avser återbetalning enligt 9 kap. 5 och 5 a §§ (1994:1776) om skatt på energi (LSE) regleras i 11 kap. 17 § LSE. Dessa villkor regleras i 9 kap. enligt regeringens förslag i avsnitt 5.2. I förhållande till promemorians förslag har även vissa språkliga justeringar gjorts.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot det remitterade förslaget.

Skatteverket tillstyrker förslaget att reglera gränsen för när Skatteverket får medge kvartalsvis återbetalning i lagen (1994:1776) om skatt på energi istället för i förordningen (2010:178) om skatt på energi.

Skatteverket tillstyrker förslaget att samla likalydande villkor som är gemensamma för flera bestämmelser om återbetalning och avdrag, under

förutsättning att de villkor som gäller bestämmelser i 9 kapitlet LSE regleras separat.

Skatteverket tillstyrker förslaget att införa en lägsta beloppsgräns för återbetalning enligt den föreslagna 11 kap. 13 § LSE, men anser att gränserna bör sättas betydligt högre. Skatteverket efterfrågar även förtydligande av beräkningen av återbetalningen i förhållande till återbetalningsgränsen ska göras för respektive användningsändamål eller sammanlagt för alla i bestämmelsen uppräknade användningsändamål.

Luleå tekniska universitet tillstyrker åtgärderna och välkomnar denna typ av regeländringar. *Energimyndigheten* tillstyrker promemorians delar om förändringar av energiskatten på el.

Energiföretagen Sverige och *Energigas Sverige* stödjer föreslagna förenklingar i återbetalnings- och avdragsbestämmelserna som förenklar och gör regelverket något mer lättillgängligt. *Energiföretagen* och *Energigas Sverige* stödjer också införandet av en återbetalningsgräns på 2 000 kronor för att kunna medge återbetalning och att det införs regler i lagen om när beskattningsmyndigheten får bevilja kvartalsvis återbetalning.

Innovations- och kemiindustrierna (IKEM) anför bl.a. att ett borttagande av försäkranssystemet ökar de administrativa bördorna vars kostnader föreslås finansieras genom begränsningar i avdrags- och återbetalningsrätten. IKEM gör bedömningen att företagens liksom elleverantörernas redovisning ger Skatteverket en god kontroll över dessa avdrag. IKEM avvisar införandet av begränsningar i avdrags- och återbetalningsrätten och hävdar bl.a. att de aktuella avdragen om skattebefrielse omfattar sådana som i energiskattedirektivet är s.k. obligatoriska och att det inte är industrin som föranlett några administrativa ökade kostnader.

Jernkontoret motsätter sig införandet av en återbetalningsgräns som innebär att återbetalning inte medges för hela nedsättningsbeloppet. Jernkontoret anför vidare att om företagen bedömer att det är värt att ansöka om nedsättning så ska hela beloppet betalas ut, att en beloppsgräns inte kommer påverka Skatteverkets administration samt, med hänvisning till tröskelvärdet för jord- och skogsbruk om 500 kronor, att det är rimligt att även återbetalningar för nedsättningar för tillverkningsprocess i industriell verksamhet och verksamheter enligt 11 kap. 9 § 1–5 har samma tröskelvärde. Jernkontoret är positivt till sänkningen av gränsen för kvartalsvis återbetalning för industriell verksamhet. Jernkontoret är även positivt till möjligheten för företag att godkännas som frivilligt skattskyldig men anser dock att det ska vara möjligt för alla oavsett energiförbrukning. Jernkontoret efterfrågar vidare att koncernbolag som är skattskyldiga ska tillåtas deklarerat och göra avdrag för skatt för sina dotterbolag även om dotterbolagen inte är skattskyldiga.

Skogsindustrierna tillstyrker förslaget om kvartalsvis återbetalning av energiskatt på el vid förbrukning om minst 150 megawattimmar per år.

Svenskt Näringsliv har i och för sig inget att erinra mot förslaget när det gäller övergång från ett försäkranssystem till ett återbetalningssystem men motsätter sig skattehöjningen som återbetalningsgränsen innebär. *Svenskt Näringsliv* och *Teknikföretagen* avstyrker återbetalningsgränsen och anför att de skäl som anförts för återbetalningsgränsen inte är

godtagbara för att inte heller vid rätt till återbetalningar av belopp större än 2 000 kronor endast återbetala belopp därutöver. Svenskt Näringsliv och Teknikföretagen anför vidare att företaget själv bör kunna bedöma huruvida administrationskostnaden är för hög för att i ett enskilt fall motivera en ansökan om återbetalning.

Sveriges Energiföreningars Riksorganisation anför bl.a. att de anser att lämnat förslag är bra som ett första steg men att gränsen 255 kilowatt i nästa steg bör höjas till 450 kilowatt.

Vattenfall är positivt till att reglerna om återbetalning förenklas. *Vattenfall* anför vidare bl.a. att den snabba förändringstakten inom energiskatteområdet medför betydande svårigheter för regelefterlevnaden.

E.ON Sverige AB anser att de föreslagna förändringarna av återbetalnings- och avdragsbestämmelserna för energiskatt på el är till fördel för alla aktörer. *E.ON Sverige AB* anför vidare att de saknar förtydligande om hur dessa förenklingar förhåller sig till den lägre skattenivån som gäller i vissa delar av norra Sverige. *E.ON Sverige AB* efterfrågar en snabbare hantering av förslagen istället för att behandla dem inom ramen för budgetpropositionen. *Förbundet Sveriges Hamnar* framför i huvudsak att det anser att den lättnad om att det ska framgå direkt av LSE att beskattningsmyndigheten får bevilja kvartalsvis återbetalning under vissa förutsättningar inte är tillräcklig för att locka framför allt de utländska rederierna till att använda landström.

Bakgrunden till regeringens förslag: Befrielser och nedsättningar från energiskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget. Återbetalning enligt 11 kap. 12, 12 a, 12 b och 14 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, får därför endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro. När nedsättning under 12 a § gäller uppgiftsskyldigheten för sammanlagd nedsättning om 15 000 euro. För närvarande upprepas dessa i det närmaste likalydande villkor i var och en av de nämnda återbetalningsbestämmelserna.

I 11 kap. 12, 12 a, 12 b och 14 §§ LSE finns även likalydande regler av mer administrativ natur. Det rör sig om att ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår och, med undantag för nedsättningen i 12 b § för landström, ska den lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka el i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Vidare framgår att en ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden. En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden. Vad som, vid prövningen av om kvartalsvis återbetalning ska medges, avses

med förbrukning i större omfattning framgår av förordningen (2010:178) om skatt på energi, FSE. Av förordningen framgår att återbetalning får göras per kalenderkvartal om årsförbrukningen av el kan beräknas uppgå till minst 150 000 kilowattimmar, med undantag för förbrukning för landström, i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller i datorhall där förbrukningen måste uppgå till minst 250 000 kilowattimmar el.

För avdrag enligt 11 kap. 9 § första stycket 6–8 (lydelse enligt SFS 2016:1073) medges avdrag endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Av andra stycket framgår även att avdrag för de berörda ändamålen endast får medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare samt uppgift om fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget per stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret.

I Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Vissa frågor på elskatteområdet framfördes bl.a. det följande angående de ovan nämnda reglerna.

”De nu lämnade två ändringsförslagen har --- föregåtts av åtta tidigare förslag om ändringar i lagen, alla avseende perioden 1 januari 2016 – 1 januari 2018. Vissa av förslagen har varit inriktade mot bränsleskatteområdet, andra mot skatten på elektrisk kraft. I väsentliga delar avhandlas dock närliggande frågor. t.ex. avseende förhållande till EU:s statsstödsregler.

Det är svårt att få någon överblick över hur lagstiftningen hänger ihop. Lagen om skatt på energi tillkom 1994 och har sedan dess ändrats ett otal gånger. Nu lämnar den i redaktionellt hänseende mycket övrigt att önska. De förslag som lämnas i denna lagrådsremiss är exempel på ändringar som ytterligare försvårar överblickbarheten. Exempelvis införs återbetalningsregler som avser fyra olika brukarkategorier, där en rad bestämmelser för varje kategori regleras separat trots att reglerna i stora delar är identiska.”

Skälen för regeringens förslag

Återbetalning – administrativa regler inkl. större omfattning

För återbetalning av energiskatt på el enligt 11 kap. 12–14 §§ LSE gäller ett antal närmast likalydande villkor av administrativ karaktär vilka upprepas i var och en av dessa bestämmelser. Det rör sig bl.a. om att nedsättningen uppnås efter ansökan, när och hur en ansökan ska lämnas, längden på återbetalningsperioder och när rätt föreligger för kortare återbetalningsperioder.

Såsom Lagrådet påpekat kan det finnas skäl att se över LSE för att öka överskådligheten.

Om de ovannämnda bestämmelserna flyttas från de individuella återbetalningsbestämmelserna, i dag 11 kap. 12, 12 a, 12 b och 14 §§, till en gemensam bestämmelse kommer en upprepning av dessa regler inte längre tynga lagtexten. Därtill kommer att villkoren inte behöver

upprepas i eventuella tillkommande återbetalningsregler. Flera remissinstanser har tillstyrkt en sådan förändring samtidigt som ingen av remissinstanserna har invänt mot förändringen.

Regeringen föreslår därför att det i lagen om skatt på energi införs en ny bestämmelse till vilken de ovan nämnda villkoren för återbetalning enligt 11 kap. 12–15 §§ överförs utan ändring i sak. Bestämmelsen föreslås således även omfatta återbetalning enligt de två nya paragraferna, 11 kap. 13 a och 15 §§, som föreslås i avsnitt 6.2 respektive 6.5, för att villkoren inte ska behöva upprepas i de sistnämnda bestämmelserna.

Bestämmelsen om att beskattningsmyndigheten får medge att ansökan återbetalning görs per kalenderkvartal i de fall sökanden beräknas förbruka el i större omfattning, kompletteras i dag av en bestämmelse i förordningen (2010:178) om skatt på energi, FSE, vari specificeras vad som bör avses med förbrukning i större omfattning. Av FSE framgår att Skatteverket kan bevilja kvartalsvis återbetalning om årsförbrukningen för vilken återbetalning kan medges beräknas uppgå till minst 250 000 kilowattimmar för förbrukning för landström, i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller i datorhall samt till minst 150 000 kilowattimmar i övriga fall. Regleringen av den närmre innebörden av vad som avses med elförbrukning i större omfattning har varit oförändrad under lång tid. Om den närmre innebörden av vad som avses som förbrukning i större omfattning i dessa situationer flyttas till LSE blir det tydligare för förbrukarna vilken omfattning på förbrukningen som är nödvändig för kvartalsvis återbetalning. Detta då kravet på förbrukning i viss omfattning samt den närmre innebörden av omfattningen i sådant fall kan regleras i en och samma bestämmelse. Det synes saknas skäl för fortsatt uppdelad regleringen på flera författningsnivåer vilka uppväger fördelarna med att sammanföra regleringen i bestämmelsen i LSE.

För att ytterligare förenkla regelverket skulle samma förbrukningskrav kunna gälla för samtliga återbetalningsändamål. Vid en sådan förändring ligger närmast till hands att det är den lägre förbrukningsgränsen som i sådant fall bör gälla vilket även skulle medföra att det blir lättare för företag som förbrukar el som landström, i industriell tillverkningsprocess eller i datorhallar att beviljas kvartalsvis återbetalning. Flera remissinstanser har tillstyrkt en sådan förändring samtidigt som ingen av remissinstanserna har invänt mot förändringen. Med anledning av de synpunkter som *Förbundet Sveriges Hamnar* framför bör noteras att de här aktuella åtgärderna syftar till en mer generell regelförenkling och således inte särskilt till en utvidgad användning av landström. Samtidigt innebär den ovan nämnda samordningen av förbrukningsgränserna för kvartalsvis återbetalning att det blir enklare för förbrukare av landström att kvalificera sig för kvartalsvis återbetalning av energiskatt.

Regeringen föreslår därför att det i LSE införs en bestämmelse som innebär att om sökanden beräknas förbruka minst 150 000 kilowattimmar el per kalenderår för de i 11 kap. 12–15 § angivna nedsättningsberättigande ändamålen får beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. På samma sätt som gäller i dag bör ett sådant beslut återkallas om sökanden begär det eller om förutsättningar för medgivande inte längre finns.

Den föreslagna bestämmelsen kommer således innebära följande.

- Ansökan om återbetalning av energiskatt på el enligt 11 kap. 12–15 §§ ska omfatta ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka minst 150 000 kilowattimmar el per kalenderår för dessa nedsättningsberättigande förbrukningsändamål tillsammans, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan för berörda ändamål görs per kalenderkvartal. Detta beslut får återkallas om sökanden begär det eller om förutsättningar för medgivande inte längre finns.
- Ansökan ska lämnas elektroniskt. Ansökan rörande landström (11 kap. 12 b §) föreslås dock fortsatt kunna lämnas i pappersform.
- Ansökan om återbetalning ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.
- En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

El kan förbrukas för förbrukningsändamål som omfattas av flera nedsättningsbestämmelser. I syfte att tydliggöra hur återbetalningsrätten enligt 14 § förhåller sig till övriga nedsättningsbestämmelser föreslås ett tillägg i 14 § med förutsättningen att återbetalningen endast medges i den utsträckning rätt till nedsättning inte följer av föregående bestämmelser.

Återbetalning – statligt stöd

För återbetalning av energiskatt på el enligt de i 1 kap. 11 a § LSE uppräknade återbetalningsbestämmelserna gäller ett antal närmast likalydande villkor som upprepas i var och en av dessa bestämmelser.

Ett av villkoren för återbetalning är att sökanden som även är förbrukare och stödmottagare inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Ett ytterligare villkor för återbetalning är att sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare. Dessa krav på uppgiftslämnande begränsas i återbetalningsbestämmelserna till den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger en viss nivå.

Om de villkor för återbetalning som innebär att återbetalning endast får göras om sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare och sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd flyttas från de individuella återbetalningsbestämmelserna 11 kap. 12, 12 a, 12 b och 14 §§ till en gemensam bestämmelse kommer en upprepning av dessa regler inte längre tynga lagtexten. Därtill kommer att villkoren inte behöver upprepas i eventuella tillkommande återbetalningsregler. Den enda remissinstans som haft invändningar mot förslaget är *Skatteverket* då verket lämnat tillstyrkandet under förutsättning att de villkor som gäller bestämmelser i 9 kapitlet LSE regleras separat. I avsnitt 5.2 lämnas förslag till sådan separat reglering.

Regeringen föreslår därför att det i LSE införs en ny bestämmelse, 11 kap. 17 §, i vilken de ovan nämnda villkoren för återbetalning enligt 11 kap. 12, 12 a, 12 b och 14 §§ samlas. Bestämmelsen föreslås även omfatta återbetalning enligt 15 § som enligt förslaget i avsnitt 6.5 reglerar återbetalning av energiskatt som förbrukas i datorhall. Reglerna

överförs med endast vissa språkliga förändringar och avses således inte innebära någon förändring i sak.

Enligt den nya bestämmelsen kommer därmed återbetalning av energiskatt på el enligt 11 kap. 12, 12 a, 12 b, 14 och 15 §§ endast medges under förutsättning att sökanden och tillika stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vidare är en förutsättning att sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning för ett ändamål som under kalenderåret överstiger 50 000 euro. För återbetalning enligt 11 kap. 12 a § gäller kravet om uppgifter om stödmottagare för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 15 000 euro.

Avdrag – statligt stöd

För avdrag enligt 11 kap. 9 § första stycket 6–8 LSE (lydelse enligt SFS 2016:1073) och enligt 11 kap. 10 § (enligt SFS 2017:408) gäller att avdrag inte medges om stödmottagaren, dvs. förbrukaren, är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vidare är en förutsättning att den som är skattskyldig lämnar uppgifter om stödmottagare samt uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare i 11 kap. 10 § gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 15 000 euro under kalenderåret och i övriga fall när stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret.

Om de villkor för avdrag som innebär att återbetalning endast får göras om sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare och sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd flyttas från de individuella avdragsbestämmelserna 11 kap. 9 och 10 §§ till en gemensam bestämmelse kommer en upprepning av dessa regler inte längre tynga lagtexten. Därtill kommer att villkoren inte heller behöver upprepas i eventuella tillkommande regler om avdrag för energiskatt på el. En sådan förändring. Flera remissinstanser har tillstyrkt en sådan förändring samtidigt som ingen av remissinstanserna har invänt mot förändringen.

Regeringen föreslår därför att det i LSE införs en ny bestämmelse, 11 kap. 17 §, i vilken de ovan nämnda villkoren för avdrag enligt 11 kap. 9 § och 11 kap. 10 § (enligt 2017:408) samlas. Reglerna överförs med endast vissa språkliga förändringar och innebär inte någon förändring i sak.

Enligt den nya bestämmelsen kommer således en förutsättning för avdrag för energiskatt på el enligt 11 kap. 9 § första stycket 6–8 även fortsättningsvis vara att avdrag endast medges under förutsättning att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Motsvarande gäller för avdrag enligt 10 §. Vidare är en förutsättning att den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning för ett ändamål som under kalenderåret överstiger 50 000 euro. För avdrag enligt 11 kap. 10 § gäller kravet om uppgifter om stödmottagare för den del av stödmottagarens sammanlagda

nedsättning som under kalenderåret överstiger 15 000 euro. Med anledning av *E.ON Sveriges* önskemål om förtydligande av hur förenklingsarna förhåller sig till den så kallade norrlandsskattenivån kan noteras att överföringen av villkor från 11 kap. 9 § LSE till 17 § att inte heller i denna del avses innebära någon förändring i sak.

I samband med att 11 kap. 10 § föreslås ändras finner regeringen det lämpligt att även göra vissa språkliga justeringar i bestämmelsen för att göra den mer lättillgänglig. Då bestämmelsen avspeglar 11 kap. 2 § föreslår regeringen även att motsvarande förändringar görs i den sistnämnda bestämmelsen. Varken förändringarna av 2 eller 10 § innebär några förändringar i sak.

Vad *Sveriges Energiföreningars Riksorganisation* anfört utöver att den anser att lämnat förslag är bra som ett första steg synes höra samman med förslagen i proposition 2016/17:141 och föranleder således ingen åtgärd i det aktuella lagstiftningsarbetet.

Återbetalningsgränser för ändamål som avses i 9 § första stycket 1–5

Återbetalning av energiskatt på el vid förbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet och i en datorhall medges i dag endast för den del som överstiger 8 000 kronor per kalenderår.

Enligt förslaget i avsnitt 6.2 ska energiskattenedsättning för el som används för vissa förbrukningsändamål beviljas efter ansökan av förbrukaren. I det fall förbrukaren är skattskyldig görs detta genom avdrag i energiskattedeklaration medan förbrukaren i övriga fall ansöker om återbetalning.

Den nedsättningen som i dag omfattas av 11 kap. 9 § första stycket 1, 2, 3 och 5 och ska omfattas av återbetalningsmöjligheten avser el som

- förbrukats i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,
- i huvudsak förbrukas för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,
- förbrukats vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6 (dvs. energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren),
- förbrukats i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats.

Återbetalningen för de ovanstående ändamålen är en ny uppgift för Skatteverket som kommer att ta en del resurser i anspråk. Regeringen anser, i likhet med bl.a. *Skatteverket* och således till skillnad från bl.a. *IKEM* att en det kan vara lämpligt att införa en återbetalningsgräns för berörda ändamål. Det finns skäl att, på motsvarande sätt som för återbetalning av energiskatt på el som förbrukas i t.ex. industriell tillverkningsprocess, uppställa återbetalningsgränser för att bl.a. hålla både företagets och Skatteverkets administration nere i fråga om mindre stödbelopp. Det är en av anledningarna till att gränsen för återbetalning inte bör sättas allt för lågt. Gränsen bör samtidigt sättas på en nivå där

den får antas ha någon mer påtaglig betydelse för elförbrukaren samtidigt som staten får viss ersättning för den administration som återbetalningen medför. Ordningen ökar även möjligheterna till en korrekt tillämpning avseende resterande belopp samt förhindrar undandragande av skatt och missbruk av skattenedsättningen. Regeringen anser mot den bakgrunden att en gräns om 2 000 kronor per kalenderår är lämplig. Detta innebär en kostnad på 1 560 kronor per år efter bolagsskatteeffekter. Det motsvarar 130 kronor per månad. Då gränsen bör gälla sammanlagt för alla i bestämmelsen uppräknade användningsändamål så påverkas inte beräkningen av återbetalningen av om förbrukningen skett för ett eller flera av de i bestämmelsen uppräknade användningsändamålen. Det förhållandet att stöd inte utgår med mindre belopp än det föreslagna kan knappast medföra en påtaglig konkurrensnackdel för företagen eller anses oproportionellt och bör inte heller påverka ett fungerande företags verksamhet. En återbetalning av väldigt låga belopp har små likviditetseffekter oavsett företagets storlek. Att sätta gränsen för när återbetalning sker på en lägre nivå än den ovan nämnda, såsom bl.a. *Jernkontoret* efterfrågat, innebär förutom det som diskuterats ovan, en ökad administration hos Skatteverket och hos de tillkommande företagen. Denna administrations- och kostnadsökning måste enligt regeringens uppfattning, ställas mot den nytta företagen får av den totala minskade skattekostnaden som skattenedsättningen innebär. Vid en sådan avvägning kan det emellertid inte heller anses motiverat att, som Skatteverket föreslår, sätta gränsen på en betydligt högre nivå.

Regeringen anser, till skillnad från *IKEM*, att återbetalningsgränsen inte påverkar skattebefrielse som är obligatoriska enligt energiskattdirektivet. Skattebefrielsen i den i promemorian föreslagna 13 a § första stycket första punkten grundas på artikel 15.1.e i direktivet vari medlemsstaterna ges möjlighet att införa hel eller partiell skattebefrielse. Förbrukningsändamålen i andra och fjärde punkten ligger utanför energiskattdirektivets tillämpningsområde enligt artikel 2.4.b tredje och femte strecksatserna. Detta utgör emellertid inte ett hinder mot att en medlemsstat väljer att helt eller delvis beskatta förbrukning som undantagits från direktivets tillämpningsområde, se exv. Mål C-426/12. Förbrukningsändamålet i tredje punkten grundas på artikel 21.3 vari medlemsstaterna ges en möjlighet att skattebefria viss elförbrukning.

Mot bakgrund av det ovanstående föreslår regeringen att återbetalning av energiskatt på el, enligt den i avsnitt 6.2 föreslagna återbetalningsbestämmelsen, 11 kap. 13 a §, ska göras för den del av nedsättningen som, sammanlagt för alla i bestämmelsen uppräknade användningsändamål, överstiger 2 000 kronor per kalenderår, dvs. av det sammanlagda betalda skattebeloppet för den el som förbrukats för de nedsättningsberättigande ändamålen under kalenderåret, återbetalas endast den del som överstiger tröskelvärdet.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Lagförslag

Förslaget föranleder dels införandet av två nya paragrafer, 11 kap. 16 och 17 §§ i lagen (1994:1776) om skatt på energi, dels införandet av en ny rubrik närmast före 16 §, dels ändring i 11 kap. 2, 10, 12, 12 a, 12 b och

14 §§ i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Förslaget påverkar även utformningen av 11 kap. 13 a § som föreslås i avsnitt 6.2.

6.4 Frivillig skattskyldighet för fler ändamål

Regeringens förslag: Möjligheten att godkännas som frivilligt skattskyldig för energiskatt på el utvidgas till att omfatta ytterligare förbrukningsändamål. Det rör sig om elförbrukning för de ändamål som i avsnitt 6.2 föreslås omfattas av återbetalningsbestämmelsen, 11 kap. 13 a §, dvs. elförbrukning

- i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,
- i huvudsak för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,
- vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6, eller
- i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning förbrukningen inte omfattas av föregående punkter.

Förbrukningsgränsen för godkännande som frivilligt skattskyldig ska framgå direkt av lagen om skatt på energi. Som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka mer än 10 gigawattimmar el per kalenderår för de i bestämmelsen uppräknade ändamålen.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I förhållande till promemorians förslag har en språklig justering gjorts i 11 kap. 6 § första stycket 2.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot det remitterade förslaget.

Skatteverket tillstyrker förslaget att ersätta försäkranssystemet med en möjlighet att godkännas som frivilligt skattskyldig eller ansöka om återbetalning, under förutsättning att avdragsrätten enligt 11 kap. 9 § första stycket 8 lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE) begränsas. *Skatteverket* tillstyrker förslaget att reglera förbrukningsgränsen för godkännande som frivilligt skattskyldig i lagen (1994:1776) om skatt på energi istället för i förordningen (2010:178) om skatt på energi.

Luleå tekniska universitet som tillstyrker de åtgärder som föreslås i promemorians femte kapitel välkomnar denna typ av regeländringar. *Energimyndigheten* tillstyrker promemorians delar om förändringar av energiskatten på el.

Energiföretagen Sverige har inget att invända mot att möjligheten att godkännas som frivilligt skattskyldig för energiskatt på el utvidgas till fler förbrukningsändamål. *Energiföretagen* påpekar dock att i och med förslaget kommer fler kunder från olika branscher ha möjlighet att bli skattskyldiga. Detta aktualiserar återigen frågan om att det måste bli enklare för en skattskyldig att kontrollera huruvida en kund är skattskyldig, exempelvis via en e-tjänst hos Skatteverket. I dagsläget

upplever medlemsföretagen att det är svårt att få fram denna information från Skatteverket, både vad gäller eventuell skattskyldighet och från vilket datum skattskyldigheten har registrerats. *Energigas Sverige* anger i sitt remissvar att de ställer sig bakom Energiföretagens remissvar.

Jernkontoret är positivt till möjligheten för företag att godkännas som frivilligt skattskyldig men anser dock att det ska vara möjligt för alla oavsett energiförbrukning.

Skogsindustrierna anser att förbrukningsgränsen för godkännande som frivilligt skattskyldig bör tas bort men om detta inte bedöms möjligt tillstyrker Skogsindustrierna förslaget om att gränsen baseras på förbrukad el för nedsättningsberättigat ändamål. Skogsindustrierna anser dock att gränsvärdet bör vara lägre än 10 gigawattimmar per år och påminner om att de i tidigare remissvar angett att en lämplig gräns kan vara 5 gigawattimmar per år.

Gjuteriföreningen som i första hand anser att försäkranssystemet inte ska avskaffas för företag med metallurgiska processer anser i andra hand att effekterna för små och medelstora företag med metallurgiska processer ska minimeras genom att förbrukningsgränsen för godkännande som frivilligt skattskyldig tas bort. Gjuteriföreningen anför bl.a. att den instämmer i antagandet att antalet företag som skulle beröras är relativt litet och anser att det inte finns något rationellt motiv att behålla en gräns för när ett företag ska registrera sig som frivilligt skattskyldig för metallurgiska processer.

Svenskt näringsliv och *Teknikföretagen* tillstyrker förslaget att möjligheten till frivillig skattskyldig utvidgas. Teknikföretagen anger dock att de gärna skulle se att möjligheten till frivillig skattskyldighet utvidgas ytterligare. Svensk Näringsliv anser att möjligheten till frivillig skattskyldighet bör utvidgas ytterligare så att möjlighet finns för alla företag, oavsett förbrukningens storlek, att ansöka härom.

Vattenfall är positivt till att fler företag kan söka om att bli frivilligt skattskyldiga. Vattenfall påtalar dock att detta återigen aktualiserar frågan om att det måste bli enklare för en skattskyldig att kontrollera om en kund är skattskyldig, exempelvis genom en e-tjänst hos Skatteverket. I dagsläget upplevs att det är svårt att få fram denna information från Skatteverket, både vad gäller eventuell skattskyldighet och från vilket datum skattskyldigheten har registrerats.

E.ON Sverige AB anser att de föreslagna förändringarna av återbetalnings- och avdragsbestämmelserna för energiskatt på el är till fördel för alla aktörer.

Bakgrunden till regeringens förslag: Energiskatt på el tas ut med endast en skattesats. Den lägre beskattningsnivån som gäller vid förbrukning för vissa ändamål åstadkoms i stället enbart genom avdrag eller återbetalning. För lejonparten av förbrukningsändamålen beviljas de efter att förbrukaren själv vänder sig till Skatteverket med ett avdragsyrkande om denne är skattskyldig eller en återbetalningsansökan i övriga fall.

De skattskyldiga består i dag i huvudsak av två kategorier, nämligen elproducenter och elleverantörer men det finns även andra kategorier. Den som beräknas förbruka el i mycket stor omfattning får godkännas som frivilligt skattskyldig av Skatteverket, om den övervägande delen av förbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller

i en datorhall. Den som ska bli frivilligt skattskyldig ska således inte enbart beräknas förbruka el i mycket stor omfattning utan den övervägande delen av elförbrukningen måste också ske för vissa utpekade ändamål. Med ”övervägande del” avses mer än hälften (se prop. 2009/10:144 s. 35 ang. detta kvantifierande uttryck). I detta fall relaterar det till all el som näringsidkaren har förbrukat under ett kalenderår. Enligt 15 § FSE bör kravet på beräknad förbrukning i mycket stor omfattning anses vara uppfyllt om sökanden beräknas förbruka minst 20 gigawattimmar el per kalenderår. Denna ordning med frivillig skattskyldighet för energiskatt på el för aktörer som förbrukar el i datorhallar och i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet vilken föreslagits av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el i dess betänkande Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) infördes den 1 januari 2017 (Prop. 2016/17:1, bet. 2016/17:FiU1, rskr. 2016/17:49).

Den som godkänts som frivilligt skattskyldig ska registreras av Skatteverket, jämför 7 kap. 1 § första stycket 10 g skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL. Det medför att frivilligt skattskyldiga ska redovisa energiskatten på el i en punktskattedeklaration för vissa redovisningsperioder (se 26 kap. 6 § SFL).

Regeringen instämde i budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1, volym 1 avsnitt 6.13.4) i den bedömning som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el gjort, nämligen att det i syfte att underlätta hanteringen och minska likviditetspåverkan kan vara motiverat att ge stora elförbrukare, tillika stödmottagare, en möjlighet att frivilligt bli skattskyldiga och därigenom få ta del av stödet genom löpande avdrag i stället för genom återbetalning. Regeringen föreslog därför att en möjlighet till frivillig skattskyldighet skulle införas för de som beräknas förbruka el i mycket stor omfattning i datacenter eller i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

De som inte anses vara stora förbrukare får del av den lägre beskattningen genom återbetalning av delar av den skatt som elleverantören debiterat dem.

Ansökan om återbetalning ska som huvudregel omfatta ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka el i större omfattning får emellertid Skatteverket medge att ansökan om återbetalning av energiskatt på el görs per kalenderkvartal i stället för genom en årlig återbetalning.

För återbetalningarna finns uppställda gränser för att bl.a. hålla både företagens och Skatteverkets administration nere i fråga om mindre stödbelopp. Den nuvarande ordningen med möjligheter till frivillig skattskyldighet respektive återbetalning är konstruerad så att lagstiftningen i det förstnämnda fallet kompletteras med gränsvärden närmare angivna i förordning, medan gränsvärdena i det senare fallet är reglerade direkt i lagtext.

Skälen för regeringens förslag

I dag kan den som beräknas förbruka el i mycket stor omfattning, dvs. minst 20 gigawattimmar el per kalenderår, godkännas som frivilligt skattskyldig för energiskatt på el om den övervägande delen av förbrukningen sker i datorhall eller i tillverkningsprocessen i industriell

verksamhet. Det kan emellertid finnas skäl att förenkla bestämmelsen samt utvidga möjligheten till godkännande som frivilligt skattskyldig till att även omfatta fler förbrukningsändamål.

Frivillig skattskyldighet för ändamål som i dag omfattas av försäkranssystemet

I avsnitt 6.2 föreslås att möjligheten att köpa el utan energiskatt mot lämnande av försäkran tas bort och att den som förbrukar el för vissa ändamål i stället ges rätt till återbetalning. Det gäller om förbrukaren inte är skattskyldig. Om förbrukaren är skattskyldig för energiskatt på el så uppnås nedsättningen genom avdrag i energiskattedeklarationen enligt 11 kap. 9 § LSE.

I syfte att underlätta hanteringen och minska likviditetspåverkan för de som inte är skattskyldiga kan det vara motiverat att utvidga den befintliga ordningen med frivillig skattskyldighet till att även omfatta förbrukning för de ändamål som i dag avses i 11 kap. 9 § första stycket 1, 2, 3 och 5 LSE. En utvidgning av ordningen innebär samtidigt att hanteringen av olika nedsättningsberättigande förbrukningsändamål sker på ett mer likartat sätt och att reglerna blir mer lättöverskådliga. En utvidgning till fjärde punkten bedöms inte nödvändig eftersom skattskyldighet för nätinnehavare gäller från och med den 1 januari 2018 samtidigt som nedsättningen under den aktuella punkten endast avser el som förbrukas av nätföretag.

Regeringen föreslår därför att som frivillig skattskyldig får godkännas även den som i mycket stor omfattning förbrukar el även om den övervägande delen av förbrukningen sker

- i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,
- i huvudsak för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,
- vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6, eller
- i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning förbrukningen inte omfattas av föregående punkter.

Den som godkänts som frivilligt skattskyldig ska registreras av Skatteverket. Då Skatteverket enligt skatteförfarandelagen ska registrera skattskyldiga inklusive frivilligt skattskyldiga anser regeringen, till skillnad från Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige att det saknas skäl för att Skatteverket ska upprätta en särskild e-tjänst där skattskyldiga kan kontrollera om en kund är skattskyldig.

Vad som anses som mycket stor omfattning regleras i lag

I budgetpropositionen för 2017 (prop. 2015/16:1, volym 1 avsnitt 6.13.4) gjorde regeringen bedömningen att möjligheterna till frivillig skattskyldighet bör begränsas genom att ett krav på förbrukning i mycket stor omfattning införs. Detta krav har införts genom 11 kap. 6 § LSE och innebär att som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka el i mycket stor omfattning, om den övervägande delen av

elförbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall.

Enligt den bedömning som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el gjorde i betänkandet Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87), vilken regeringen även delade i budgetpropositionen för 2017 bör det, för godkännande som frivilligt skattskyldig, uppställda kravet på beräknad förbrukning i mycket stor omfattning anses uppfyllt om sökanden beräknas förbruka minst 20 gigawattimmar el per kalenderår.

Regeringens bedömning har även manifesterats i 15 § FSE enligt vilken kravet på förbrukning i mycket stor omfattning, ska anses uppfyllt om den sökande kan beräknas förbruka minst 20 gigawattimmar el per kalenderår.

Att ersätta formuleringen ”elektrisk kraft i mycket stor omfattning” som i dag används i 11 kap. 6 § med ”minst 20 gigawattimmar elektrisk kraft per kalenderår” skulle göra att bestämmelsen blir tydligare och att det därigenom blir enklare för tillämparen att förstå vad som krävs för godkännande som frivilligt skattskyldig. Det är viktigt att i möjligaste mån göra bestämmelserna mer lättillgängliga och det saknas sådana trängande skäl för fortsatt uppdelning av regleringen på flera författningsnivåer vilka kan anses överväga nyttan av att sammanföra regleringen i bestämmelsen i LSE.

För att godkännas som frivilligt skattskyldig krävs inte enbart en elförbrukning i mycket stor omfattning utan även att den övervägande delen av elförbrukningen, dvs. mer än hälften, måste ske för vissa ändamål. Det innebär att den som beräknas ha en total elförbrukning om 20 gigawattimmar även måste ha en förbrukning om mer än 10 gigawattimmar för de utpekade ändamålen för att kunna godkännas som frivilligt skattskyldig. Om däremot förbrukningsgränsen endast skulle ta hänsyn till den beräknade sammanlagda förbrukningen för de utpekade ändamålen blir det inte längre nödvändigt att ta hänsyn till storleken på såväl förbrukningen för de utpekade ändamålen som den totala elförbrukningen. En sådan ändring skulle därmed utgöra en regelförenkling.

Regeringen anser, till skillnad från bl.a. *Jernkontoret*, *Skogsindustrierna* och *Gjuteriföreningen* att ordningen med frivillig skattskyldighet endast bör vara förbehållen företag som har en mycket stor elförbrukning för ändamål som kan berättiga till skattenedsättning. För att dagens krav på att företagets årliga sammanlagda förbrukning för vissa ändamål måste uppgå till mer än hälften av 20 gigawattimmar ska överföras till en ny ordning med endast en gräns kopplad till den årliga förbrukningen för de utpekade ändamålen så bör gränsen som lägst sättas till en beräknad årlig förbrukning om mer än 10 gigawattimmar. En sådan gräns på 10 gigawattimmar skulle överensstämja med vad som utredningen och regeringen tidigare bedömt vara den lägsta förbrukning för nedsättningsberättigande ändamål som ska kunna grunda ett godkännande som frivilligt skattskyldig. En sådan förändring skulle inte innebära att möjligheten att bli godkänd som frivilligt skattskyldig inskränks för någon. Däremot skulle möjligheten att godkännas som frivilligt skattskyldig utvidgas för företag som har en sammanlagd årlig förbrukning om mer än 10 gigawattimmar för de aktuella ändamålen men

där den totala elförbrukningen per år antingen inte överskrider 20 gigawattimmar eller är mer än dubbelt så stor som förbrukningen för de utpekade ändamålen. Utvidgningen skulle kunna omfatta företag som exempelvis har en årlig total elförbrukning om 16 gigawattimmar varav 14 gigawattimmar förbrukas för de berörda ändamålen.

Ett alternativ till den ovan nämnda lösningen skulle kunna vara att sätta kravet på en årlig förbrukning för de utpekade ändamålen till exv. 15 gigawattimmar, dvs. på en högre nivå än 10 gigawattimmar. En sådan förändring skulle visserligen innebära en begränsning av antalet företag som omfattas av ordningen med frivillig sattskyldighet men den skulle samtidigt innebära en försämring för företag som under nuvarande regler kan ansöka om godkännande som frivilligt skattskyldig.

Regeringen föreslår därför att det direkt i lagen regleras att som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka mer än 10 gigawattimmar el per kalenderår för de i bestämmelsen uppräknade nedsättningsberättigande ändamålen.

Med undantag för förslaget till ändring av 11 kap. 6 § LSE föreslås ändringarna träda i kraft den 1 januari 2018. För att ett godkännande som frivilligt skattskyldig ska kunna meddelas innan årsskiftet utan att godkännandet får effekt innan förändringarna som har koppling till försäkranssystemet träder i kraft föreslås emellertid att 11 kap. 6 § ska träda i kraft den 15 december 2017. Ett godkännande som frivilligt skattskyldig för de nya ändamålen gäller från det datum som anges i beslutet dock tidigast fr.o.m. den 1 januari 2018. Eftersom det är nödvändigt att säkerställa att det går viss tid mellan utfärdandet av lagändringarna och deras ikraftträdande är det inte möjligt att tillmötesgå Skatteverkets önskemål om ikraftträdandet av 11 kap. 6 § ska tidigareläggas till den 1 december 2017.

Lagförslag

Förslagen föranleder ändring av 11 kap. 6 § i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

6.5 Energiskattenedsättning för mindre datacenter

Regeringens förslag: Den lägre skattenivån om 0,5 öre per kilowattimme som gäller för förbrukning i datorhallar utvidgas genom att kravet på att anläggningens sammanlagda installerade effekt för annan utrustning än kyl- och fläktanläggningar sänks till 20 procent av den tidigare nivån, dvs. den sammanlagda installerade effekten i anläggningen behöver endast uppgå till minst 0,1 megawatt.

Återbetalningen av energiskatt på el som förbrukas i datorhall regleras i en ny separat paragraf i stället för gemensamt med förbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot det remitterade förslaget.

Luleå tekniska universitet som tillstyrker de åtgärder som föreslås i promemorians femte kapitel välkomnar denna typ av regeländringar. *Energimyndigheten* tillstyrker promemorians delar om förändringar av energiskatten på el. *Svenskt Näringsliv* tillstyrker förslaget om att skattenedsättningen för förbrukning i datorhallar utvidgas till mindre anläggningar genom en sänkning till 0,1 megawatt installerad effekt.

Energiföretagen Sverige stödjer att den lägre skattenivån på 0,5 öre per kilowattimme utvidgas även till mindre datorhallar och att effektgränsen sänks från 0,5 till 0,1 megawatt samt anför att detta ger förutsättningar för ytterligare etableringar av datorhallar i Sverige och att dessa verksamheter sprids mer över landet. *Energigas Sverige* anger i sitt remissvar att de ställer sig bakom *Energiföretagens* remissvar. *Node Pole* ser positivt på att gränsen för elskatt för datorcenter aktörer sänks från 0,5 megawatt till 0,1 megawatt. *Node Pole* har bl.a. anført att de ser risk för att en gränsdragning strikt kopplad till strömförbrukningen per anläggning skulle kunna snedvrída den naturliga marknadsutvecklingen. Detta jämfört med att t.ex. införa en effektgräns per organisationsnummer eller att slopa effektgränsen till förmån för andra kvalifikationsgränser såsom exempelvis via SNI-nummer. *Node Poles* bedömning är att sådana justeringar ytterligare skulle öka tydligheten samt underlätta för kontroll av att rätt verksamhet bedrivs och att rätt krav ställs. *Vattenfall* och *E.ON Sverige AB* välkomnar förslaget om att även mindre datacenteranläggningar ska kunna ta del av en lägre skattenivån på 0,5 öre per kilowattimme. *E.ON Sverige AB* efterfrågar dock ytterligare förtydligande av vad som avses med ”en anläggning vars sammanlagda installerade effekt uppgår till”.

Bakgrunden till regeringens förslag: Efter förslag av regeringen gäller sedan den 1 januari 2017 en lägre skattenivå om 0,5 öre per kilowattimme för el som förbrukas i vissa större datacenter, benämnda datorhallar.

De anläggningar som i dag omfattas är sådana vars sammanlagda installerade effekt uppgår till minst 0,5 megawatt. Effekten för kyl- och fläktanläggningar får inte räknas med vid bedömningen av den installerade effekten. Vidare krävs att det ska röra sig om en anläggning där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller uthyrning av serverutrymme och tillhörande tjänster, utövar sådan verksamhet.

Av budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1, volym 1 avsnitt 6.13.9, s. 283) framgår att den primära orsaken till varför kyl- och fläktanläggningar lämnas utanför är att kylningen av anläggningen kan göras på olika sätt, varav alla inte inkluderar el som primär energikälla. I städer finns t.ex. möjlighet att använda sig av fjärrkyla i stället för egen kylanläggning. Kylning av anläggningen är visserligen ett krav för att hålla inomhusklimatet vid rätt temperatur, men för att inte snedvrída konkurrensen mellan olika alternativ, bör kyl- och fläktanläggningar exkluderas vid beräkningen av installerad effekt. I avsnitt 5.2 lämnas förslag på nedsatt energiskatt på el som åtgår vid framställning av värme och kyla som levereras till datorhallar.

Som konstaterades i budgetpropositionen för 2017 så kan införandet av ett gränsvärde för när den lägre skattenivån börjar gälla, leda till att tröskeeffekter uppstår. Det kan finnas en risk för att en sådan gräns leder

till färre mindre datacenter genom att lagstiftningen ger skattemässiga incitament för att bedriva datacenterverksamhet i större enheter. Utredningen pekar dock på att det även kan finnas fördelar med att bedriva verksamhet i större anläggningar, t.ex. stordriftsfördelar avseende kylning.

I skrivelse från *Fortlax AB, Mirror* m.fl. företag (dnr Fi2016/04393/S2) efterfrågas att storleksgränsen på 0,5 megawatt tas bort i syfte att skapa konkurrensneutrala villkor i datacenter- och it-tjänstebranschen samt att det i stället tydliggörs att driften av datorhallen ska vara kommersiellt och för kunders räkning, för att därmed utesluta interna datorhallar i andra verksamheter.

I skrivelse från *Ejwa Software HB, Ejwa Hosting AB* (dnr Fi2017/00929/S2) anføres att om det ska finnas skattelättnader för datorhallar så bör förslaget utformas så att det främjar tillväxt av redan etablerade datorhallar. Av hemställan framgår även att hemställaren är en aktör med en kapacitet på knappt 0,2 megawatt.

Skälen för regeringens förslag: Datacenterbranschen är en bransch i stark tillväxt, både i Sverige och internationellt. I den nuvarande energiskatteordningen har skattenedsättningarna baserats på att företagen i de branscher som ansetts skyddsvärda är utsatta för internationell konkurrens. De bedöms därmed inte kunna föra vidare nationellt bestämda kostnadsökningar till sina kunder.

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el konstaterade i betänkandet *Energiskatt på el* (SOU 2015:87) att för företag som har datacenter som sin huvudsakliga verksamhet finns internationell konkurrens både i själva etableringsfasen och i den löpande verksamheten. Vid etableringar av in-house-anläggningar, som t.ex. Facebook, Google och Apple, är det länder och regioner som konkurrerar om att få etableringen. Företagen i fråga konkurrerar i det läget alltså inte med andra företag utan det är länder som i någon utsträckning konkurrerar om att locka till sig företagens etableringar. Vid etablering av nya anläggningar jämför företagen de totala kostnaderna för etablering och drift i olika länder.

En begränsning av nedsättningen till anläggningar vars sammanlagda installerade effekt uppgår till minst 0,5 megawatt samspelar med utredningens bedömning att ett datacenter som används för internt bruk normalt har en storlek mellan 50 och 200 kilowatt installerad effekt medan datacenter som vänder sig till externa kunder ofta en installerad effekt om minst 0,5 megawatt.

Det kan emellertid antas att, i likhet med vad som gäller för stora datacenter, så kan vissa datacenter som i dag inte omfattas av den lägre skattenivån vara utsatta för internationell konkurrens.

Det av *Fortlax*, m.fl. framförda önskemålet om ett slopande av effektgränsen för att i stället begränsa nedsättningen till att endast avse anläggningar där en näringsidkare bedriver vissa verksamheter för kunders räkning, skulle riskera att exkludera vissa större datacenter på grund av att de endast stödjer den egna verksamheten. En sådan ändring är problematisk eftersom den riskerar att exkluderar vissa aktörer inom den primära målgruppen för nedsättningen. Regeringen anser, till skillnad från *Node Pole*, att en effektgräns beräknad per aktör eller enbart

baserad på SNI-nummer varken skulle öka tydligheten eller underlätta för kontroll jämfört med den nuvarande ordningen.

För att även inkludera mindre anläggningar i nedsättningen kan dock en alternativ lösning vara att sänka effektgränsen för vad som definieras som datorhall. Effektgränsen begränsar emellertid kostnaderna för stödåtgärden och hjälper även till att underlätta bedömningen av vilka företag som har rätt till nedsättningen. Det senare genom att gränsen kan användas för att sälla bort mindre datacenter för internt bruk innan en bedömning av företagets huvudsakliga verksamhet blir nödvändig.

En sänkning av gränsen för anläggningens sammanlagda installerade effekt med 80 procent, dvs. till 0,1 megawatt, torde dock medföra att de datacenterföretag som är utsatta för internationell konkurrens kommer att omfattas av nedsättningen. En sänkt gräns medför även att den som av exempelvis säkerhetsskäl delat upp sin verksamhet på två anläggningar om vardera 0,25 megawatt kan få nedsättning för förbrukningen i båda anläggningarna.

En sänkning av effektgränsen är vidare i linje med det önskemål som framförts av Ejwa Software HB och Ejwa Hosting AB i och med att utvidgningen av nedsättningen till fler datacenter även främjar tillväxt i redan etablerade datacenter.

Regeringen föreslår därför att den lägre skattenivån om 0,5 öre per kilowattimme som gäller för viss förbrukning av företag inom datacenterbranschen utvidgas genom att kravet på att anläggningens sammanlagda installerade effekt för annan utrustning än kyl- och fläktanläggningar sänks till en femtedel av den tidigare nivån så att den installerade effekten i anläggningen därefter endast behöver uppgå till minst 0,1 megawatt.

För den som är skattskyldig och förbrukar el i en datorhall uppnås nedsättningen genom avdrag i den skattskyldiges energiskattedeklaration medan nedsättningen uppnås efter återbetalning för övriga som förbrukar el i en datorhall. Återbetalningen av energiskatt för el som förbrukas i datorhall regleras i dag i 11 kap. 14 § tillsammans med återbetalningen för förbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet. I syfte att göra återbetalningsbestämmelserna mer likartade flyttas återbetalning för förbrukning i en datorhall till en ny paragraf, 11 kap. 15 §.

För att även beslut om återbetalning enligt den nya paragrafen, 15 §, i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska vara att anse som beslut om punktskatt föreslås en ändring i 53 kap. 5 § lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den utvidgade nedsättningen bedöms uppfylla de materiella villkoren i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget. En följd av ändringen är att regeringen behöver lämna viss sammanfattande information om stödet till kommissionen.

När det gäller *E.ON Sverige AB*'s önskemål om förtydligande av vad som avses med anläggning kan konstateras att skattenedsättningen för el som förbrukas i datorhallar är en befintlig ordning samt att den föreslagna ändringen inte inverkar på hur bestämmelsen ska tolkas i dessa delar varför frågorna får anses överlämnade till rättsväsendet för avgörande. Det kan dock noteras att innebörden av anläggning behandlas

i författningskommentaren i Budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1, volym 1 avsnitt 6.31).

Lagförslag

Förslaget föranleder dels införandet av en ny paragraf, 11 kap. 15 § i lagen (1994:1776) om skatt på energi, dels ändring av 1 kap. 14 § och 11 kap. 14 § i lagen (1994:1776) om skatt på energi, dels ändring av 53 kap. 5 § lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244), dels ändring av 1 kap. 11 a § i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

6.6 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som är nödvändig i det aktuella lagstiftningsärendet och avseende de aspekter som ska belysas enligt 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Det sker mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och i den omfattning som är möjlig. *Regelrådet* anser att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Offentligfinansiella effekter

Försäkranssystemet tas bort

Att möjligheten att köpa el utan energiskatt mot lämnande av försäkrans tas bort bedöms inte påverka de totala intäkterna från energiskatten på el respektive år. Däremot påverkas uppbörden eftersom skattebefrielsen inte längre erhålls direkt utan i stället genom återbetalning. Uppbördsförändringen ger upphov till en positiv offentligfinansiell ränteeffekt, genom att statens upplåningsbehov, allt annat lika, minskar. Den elanvändning som för närvarande omfattas av försäkranssystemet är okänd, totalt bedöms knappt 15 terawattimmar per år omfattas av avdragsmöjligheterna enligt 11 kap. 9 § första stycket 1–5 LSE, exklusive program för energieffektivisering där de sista deltagande företagen fasas ut under 2017. Bedömningen är samtidigt att det är ett begränsat antal verksamheter som använder sig av försäkranssystemet. Om 10 procent av den el som är befriad från energiskatt på el omfattas av försäkranssystemet beräknas ränteeffekten till ca 1,9 miljoner kronor per år. Då förslaget förväntas leda till ökade möjligheter att kontrollera att rätt skattenivå tas ut kan förslaget minska risken för skatteundandragande, vilket kan ha en positiv offentligfinansiell effekt, men omfattningen av detta är svår att bedöma och sannolikt begränsad.

Översyn och förenkling av återbetalnings- och avdragsbestämmelser för energiskatt på el

Den föreslagna gemensamma gränsen för när beskattningsmyndigheten får bevilja kvartalsvis återbetalning om 150 000 kilowattimmar per kalenderår för ett nedsättningsberättigat ändamål innebär en sänkt nivå

för den el som bl.a. förbrukas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i datorhall. Förslaget bedöms inte påverka intäkterna från energiskatten på el, däremot kommer fler företag med verksamhet inom dessa områden omfattas av kvartalsvis återbetalning, vilket innebär att uppbörden av skatten påverkas. Det bedöms ge upphov till en negativ offentligfinansiell ränteeffekt, genom att statens upplåningsbehov, allt annat lika, ökar. Totalt bedöms en årlig elanvändning om ca 0,3 terawatt-timmar påverkas av förslaget. Ränteeffekten beräknas då till ca -0,4 miljoner kronor per år.

De föreslagna förenklingarna rörande återbetalnings- respektive avdragsbestämmelserna innebär ingen förändring i sak och bedöms inte påverka de offentligfinansiella intäkterna.

Förslaget om att en återbetalningsgräns införs för verksamheter som omfattas av 11 kap. 9 § första stycket 1, 2, 3 och 5 LSE innebär att dessa förbrukare erhåller återbetalning av skatt på el som förbrukats under kalenderåret för den del av återbetalningsbeloppet som överstiger 2 000 kronor.

Hur många verksamheter som omfattas av 11 kap. 9 § första stycket 1–5 LSE är inte känt varför ett antal antaganden måste göras. Enligt Trafikverket var det 37 företag som för drivmotorström tåg eller annat spårbundet transportmedel år 2016. Enligt Skatteverket var det år 2016 48 stycken verksamheter som yrkade avdrag för el som förbrukats eller överförts för förbrukning vid sådan överföring av el på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion. Det finns åtta anläggningar i Sverige som har miljötillstånd för metallurgiska processer och elektrolytiska processer (omfattas av Miljöprövningskoderna 27.70 och 27.80). Det finns ca 170 elnätsföretag i Sverige.

Detta innebär att det finns minst 263 företag som omfattas av 11 kap. 9 § första stycket 1–5 LSE. Då många av dessa företag är skattskyldiga eller frivilligt skattskyldiga påverkas de inte av återbetalningsbeloppen. Samtliga elnätsföretag, samtliga tågföretag med tåglägen i långtidsplaneringen och hälften av företagen med metallurgiska eller elektrolytiska processer antas vara skattskyldiga eller frivilligt skattskyldiga. Detta innebär att ca 52 skattskyldiga kommer beröras av den föreslagna återbetalningsgränsen. De föreslagna återbetalningsgränserna för verksamheter som i dag omfattas av 11 kap. 9 § 1, 2, 3 och 5 bedöms årligen stärka de offentligfinansiella finanserna med 0,10 miljoner kronor brutto och 0,08 miljoner kronor netto.

Frivillig skattskyldighet för fler ändamål

Förslaget om att utvidga möjligheterna att godkännas som frivilligt skattskyldig till fler förbrukningsändamål bedöms inte påverka de årliga intäkterna från energiskatten på el. Däremot kommer fler företag med verksamhet inom dessa förbrukningsområden att kunna bli frivilligt skattskyldiga och därmed erhålla sina skattenedsättningar direkt. I stället för att begära återbetalning kan då avdrag göras direkt i punktskatte-deklarationen. Förslaget bedöms därmed påverka uppbörden av energiskatten på el och ge upphov till en negativ offentligfinansiell ränteeffekt, genom att statens upplåningsbehov, allt annat lika, ökar. I

princip handlar det om de förbrukningsändamål som omfattas av förslaget om att försäkranssystemet tas bort, men med en annan fördelning. Det är större elförbrukare, med en årlig förbrukning på mer än 10 gigawattimmar för de berörda ändamålen, som påverkas av den föreslagna regeländringen. Totalt bedöms den årliga elanvändning som omfattas av den föreslagna utvidgningen till ca 6,5 terrawattimmar och en betydande andel av den elanvändningen bedöms omfattas av regeländringen. Om 60 procent av den el som är befriad från energiskatt på el berörs av den föreslagna utvidgningen kan ränteeffekten beräknas till ca -4,9 miljoner kronor per år.

Energiskattenedsättning för mindre datacenter

Att bedöma de offentligfinansiella effekterna av en sänkt effektgräns för datacenter från 0,5 till 0,1 megawatt är svårt då det inte finns någon offentlig statistik på hur många datacenter som har en effekt mellan 0,1 och 0,5 megawatt. För att uppskatta de minskade skatteintäkterna av en sänkt effektgräns behöver därför ett antal antaganden göras.

I betänkandet Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) uppskattar utredningen att ett hundratal företag har en installerad eleffekt över 0,5 megawatt. Utredningen bedömer vidare att en effektgräns på 0,3 i stället för 0,5 megawatt skulle minska de offentligfinansiella intäkterna med 82 miljoner vilket innebär att de bedömer att det finns upp till 70 datacenter med en effekt mellan 0,3 och under 0,5 megawatt.

I en rapport om potentialen för datacenter i Sverige uppskattar Boston Consulting Group i rapporten Capturing the Data Center Opportunity – How Sweden can Become a Global Front-runner in Digital Infrastructure (2016) att det finns ca 3 000 datacenter med en effekt under 0,3 megawatt. Rapporten innehåller ingen information om hur dessa 3 000 datacenter fördelar sig över effektgränser. Sannolikt ligger flertalet av dessa under 0,1 megawatt.

Enligt SCB:s företagsstatistik finns 305 företag registrerade under SNI-koden 62030 Företag för datordrifttjänster. Givet att det framförallt är dessa företag som har datacenter med en effekt över 0,1 megawatt är det ungefär 135 företag som omfattas av förslaget om sänkt effektgräns. Dessa företag kan ha fler än ett datacenter. Om samtliga av dessa företag har ett datacenter var med en effekt på 0,29 megawatt är den totala offentligfinansiella effekten av förslaget om sänkt effektgräns minskade skatteintäkter på -180 miljoner kronor brutto och -141 miljoner kronor netto.

Sammanfattning

Sammantaget bedöms förslagen i detta avsnitt leda till en offentligfinansiell bruttoeffekt på -0,18 miljarder kronor per år och en nettoeffekt på -0,14 miljarder kronor per år. De offentligfinansiella effekterna för respektive förslag redovisas i Tabell 6.1.

Tabell 6.1 Offentligfinansiella effekter: Förändringar av energiskatten på el

Miljoner kronor

Förslag	Bruttoeffekt	Nettoeffekt
Försäkranssystemet tas bort	1,9	1,9
Översyn och förenkling av återbetalnings- och avdragsbestämmelser för energiskatt på el	-0,3	-0,3
Frivillig skattskyldighet för fler ändamål	-4,9	-4,9
Energiskattenedsättning för mindre datacenter	-180,0	-141,0
Total	-183,3	-144,3

Effekter för miljön

Energiskattenedsättning för mindre datacenter

Elskatten betraktas framförallt som en fiskal skatt men dess prispåverkande effekt stärker incitamenten att hushålla med el vilket styr mot Sveriges energieffektiviseringsmål. I normala fall innebär alltså en nedsättning av energiskatten försvagade incitament att energieffektivisera en verksamhet. Incitamentsstrukturen ser lite annorlunda ut för skattenedsättningen för datacenter då denna utgår från en effektgräns.

Energiskattenedsättningen för datacenter gäller för datacenter som har en viss installerad effekt. Detta innebär att datacenter måste ha en viss effekt installerad för att kunna åtnjuta nedsättningen. En effektgräns kan därför i praktiken motverka energieffektivisering i datacenter då datacenter som ligger på gränsen för effektgränsen har incitament att upprätthålla en hög effekt i anläggningen eller till och med installera en överkapacitet för att få ta del av skattenedsättningen.

En sänkt effektgräns för skattenedsättningen innebär därmed ökade möjligheter för datacenter som genom sänkningen får ökad marginal till effektgränsen att investera i energieffektivare servrar med mindre installerad eleffekt, vilket, allt annat lika, kan bidra till en effektivare energianvändning för datacenter. Den lägre effektgränsen gör att nya, mindre datacenter riskerar att hamna i en situation där energieffektivisering blir olönsamt men det rör sig då om mindre energimängder än vid tidigare effektgräns.

Övriga förslag

Då förslagen har marginell påverkan på företagens energikostnader bedöms de inte ha någon varken positiv eller negativ påverkan på miljön eller energieffektiviseringsmålet.

Effekter för företag

Försäkranssystemet tas bort

Försäkranssystemet omfattar el som förbrukats i verksamheter inom sektorer som omfattas av 11 kap. 9 § 1–5 det vill säga tåg eller annan spårbunden trafik, kemisk reduktion eller elektrolytiska processer,

framställning av energiprodukter, el om förbrukats för nätöverföring eller upprätthållande av elnätets funktion, samt i metallurgiska processer och vid tillverkning av mineraliska produkter. Det finns i dag ingen information om hur många aktörer som nyttjar försäkranssystemet men det kan antas röra sig om ett begränsat antal. De verksamheter som nyttjar systemet kommer i stället för att göra avdrag direkt få skattenedsättningen i form av en återbetalning. Hur stor summa det rör sig om för dessa aktörer är inte möjligt att uppskatta. I stället för att fylla i en försäkransblankett behöver dessa aktörer till följd av förslaget, för att få sin skattenedsättning, ansöka hos Skatteverket om återbetalning av energiskatt på den el som förbrukas för ändamål som har rätt till nedsatt energiskatt.

Förslaget om att ta bort försäkranssystemet innebär en lättnad för skattskyldiga som förser annan med el för den senares förbrukning då hanteringen med försäkransblanketter försvinner. Samtidigt medför förslaget en likviditetseffekt för företagen till följd av att uppbörderna förändras som beräknas medföra en räntekostnad på 1,9 miljoner kronor per år. I allt väsentligt bedöms motsvarande företag kompenseras genom den föreslagna utvidgningen av reglerna för frivillig skattskyldighet.

Översyn och förenkling av återbetalnings- och avdragsbestämmelser för energiskatt på el

Förslaget om förändrad energigräns för kvartalsvis återbetalning påverkar tillverkande industrier med en elanvändning mellan 150 000 och 250 000 kilowattimmar samt datacenter med en elanvändning över 150 000 kilowattimmar. År 2016 var det enligt Energimyndigheten ca 800 tillverkande industrier som hade en elanvändning mellan 150 000 och 250 000 kilowattimmar. Också ca 300 datacenterföretag påverkas. Dessa företag bedöms få en positiv likviditetseffekt av förslaget på ca 0,4 miljoner kronor per år.

Regelrådet har påpekat att en övergång till kvartalsvis återbetalning kan förväntas medföra ökade administrativa kostnader för berörda företag. Regeringen instämmer i regelrådets bedömning. Sammantaget bedöms de administrativa kostnaderna öka med ca 0,9 miljoner kronor per år.

Förslaget om förändrad återbetalningsgräns innebär att uppskattningsvis 52 skattskyldiga som omfattas av 11 kap. 9 § första stycket 1, 2, 3 och 5 LSE går miste om återbetalning på 2 000 kronor.

Frivillig skattskyldighet för fler ändamål

Även förslaget om en utvidgning av reglerna för frivillig skattskyldighet påverkar också de företag som omfattas av reglerna i 11 kap. 9 § första stycket 1, 2, 3 och 5 LSE. Förslaget bedöms medföra en positiv likviditetseffekt om 4,9 miljoner kronor per år för berörda företag.

Energiskattenedsättning för mindre datacenter

Förslaget om energinedsättning för mindre datacenter innebär utjämnade konkurrensvillkor för mindre datacenter med en effekt över 0,1 megawatt gentemot större datacenter. Datacenter är elintensiva verksamheter vilket innebär att elkostnader utgör en stor del av produktionskostnaderna. Högt

satta effektgränser innebär inträdesbarriärer för aktörer som vill ge sig in i datacentersbranschen. Förslaget antas därför gynna mindre datacenterföretag och företag som vill ge sig in på marknaden för datacenter.

Energinedsättning för mindre datacenter innebär att datacenter med en effekt mellan 0,1 och mindre än 0,5 megawatt får nedsatt energiskatt. Uppskattningsvis är det 205 datacenter som kommer beröras av den sänkta effektgränsen. Beroende på energianvändning innebär detta minskade elkostnader upp till ungefär 1,2 miljoner per anläggning för en anläggning med 0,49 megawatt installerad effekt. En anläggning med 0,1 megawatt installerad effekt som kör full effekt, full drifttid får minskade elkostnader med ca 250 000 kronor. Ett företag kan ha flera anläggningar, det saknas tillförlitlig statistik på hur anläggningarna fördelar sig över företag.

Den administrativa bördan för skattenedsättningen bedöms vara i genomsnitt fyra timmar per företag och år. Detta innebär en total kostnad på ungefär 180 000 kronor.

Företag kan tänkas behöva investera i mätutrustning för att verifiera elanvändning och installerad effekt. Kostnaderna för detta skiljer sig mellan anläggningar och är svår att uppskatta.

Särskilt om effekterna för små företag m.m.

Förslaget om sänkt effektgräns för datorhallar innebär att även mindre verksamheter med en installerad eleffekt på minst 0,1 megawatt omfattas av den lägre skattenivån och förslaget är därmed särskilt riktat mot mindre datacenterföretag. I dag finns 305 företag registrerade som Företag för datordriftjänster. Över 90 procent av dessa är att betrakta som små företag med högst 19 anställda. Ett tiotal har över 50 anställda.

Övriga förslag bedöms främst beröra större elförbrukare. Bedömningen är därför att det vid utformningen av dessa förslag inte är motiverat att ta särskild hänsyn till små företag.

Om reglerna inte ändras skulle regelverket för försäkranssystemet m.m. kvarstå oförändrat och mindre datacenter inte få nedsatt skattenivå. De önskvärda effekterna av förslagen skulle därmed inte uppstå.

Effekter för hushåll och offentlig sektor

Förslagen bedöms inte nämnvärt påverka hushållen och offentlig sektor.

Effekter för myndigheter och domstolar

Försäkranssystemet tas bort

Förslaget om att försäkranssystemet tas bort ökar Skatteverkets kontrollmöjligheter att bedöma om elen används för nedsättningsberättigande ändamål. Detta kan innebära en marginellt ökad arbetsbörda för myndigheten. Då det inte är möjligt att kvantifiera antalet aktörer som i dag utnyttjar systemet är det inte möjligt att uppskatta myndighetens kostnad för detta men den bedöms vara mycket begränsad. Tillsammans med övriga förslag i denna lagrådsremiss beräknar Skatteverket att förslaget leder till kostnader av engångskaraktär om 5,20 miljoner kronor och

löpande årliga kostnader om 2,35 miljoner kronor. Regeringen återkommer med en samlad bedömning av Skatteverkets ekonomiska ramar i kommande budgetpropositioner. Förslagen bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

Översyn och förenkling av återbetalnings- och avdragsbestämmelser för energiskatt på el

Förslagen innebär att Skatteverket måste uppdatera sin publika information. Förslaget bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

Energiskattenedsättning för mindre datacenter

Förslaget om energinedsättning för mindre datacenter innebär att Skatteverket får fler ansökningar att hantera. Ett beslut om medgivande kostar ca 100 kronor vilket innebär ökade kostnader med 25 000 kronor. Utöver detta tillkommer kostnader för uppdatering av information och blanketter.

Förslaget bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

Särskilt om informationsinsatser

Bedömningen är att förslaget inte föranleder behov av ytterligare informationsinsatser än de som normalt sker vid regelförändringar.

Övriga effekter

Energiskattenedsättning för mindre datacenter

I och med samhällets ökade digitalisering förväntas en kraftigt ökad efterfrågan på tjänster och ökat behov av digital infrastruktur. Datacenter spås därför bli en växande industri globalt och i Sverige. Förslaget om sänkt effektgräns för elskattenedsättning för mindre datacenter väntas gynna denna expansion. Det har in denna analys inte varit möjligt att kvantifiera sysselsättningseffekten av den föreslagna sänkta effektgränsen men nedan beskrivs sysselsättningen i branschen i dag.

Genom att sänka effektgränsen för skattenedsättning stärks konkurrenskraften för mindre datacenter. Branschens förväntade expansion kommer innebära sysselsättning dels direkt i företagen som investerar i datacenter men också indirekta jobb i form av bevakningsuppdrag och bygg- och anläggningsarbeten. Utöver detta tillkommer en multiplikatoreffekt. För Facebooks etablering i Luleå räknade Boston Consulting Group med en multiplikatoreffekt mellan 0,6 och 1,3. Tillväxtverket bedömde multiplikatoreffekten lägre, till 0,3.

Övriga förslag

Övriga förslag bedöms inte ha några effekter på sysselsättning eller jämställdhet.

Förslagets förhållande till EU-rätten

Förslagen bedöms vara förenliga med unionsrätten.

7 Indexering av naturgrusskatten, avfallsskatten och kemikalieskatten

7.1 Bakgrund och gällande rätt

Naturgrusskatten

Skatt på naturgrus infördes den 1 juli 1996 och regleras i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus. Syftet med skatten är att åstadkomma bättre hushållning med en icke förnybar resurs och påskynda utvecklingen mot användning av alternativa material (prop. 1995/96:87). Skatt ska betalas för brutet naturgrus om utvinningen sker för annat ändamål än markinnehavarens husbehov och utvinningen sker med stöd av särskilda tillstånd. Den som exploaterar en naturgrustäkt är skattskyldig. I vissa fall kan en tillståndshavare bli solidarisk skattskyldig tillsammans med exploitören. Skatten uppgår till 15 kronor per ton naturgrus. Sedan skatten infördes har den höjts tre gånger. Den senaste höjningen var från 13 till 15 kronor och trädde i kraft den 1 augusti 2015. Höjningen motiverades med att det var en justering med hänsyn till den allmänna prisutvecklingen eftersom skatten inte hade höjts sedan 2006.

Avfallsskatten

Lagen om skatt på avfall (1999:673) infördes den 1 januari 2000. Avfallsskatten är ett bland många styrmedel på avfallsområdet som syftar till att styra avfall från deponering mot andra sätt att hantera avfall i enlighet med avfallshierarkin som slagits fast i EU:s avfallsdirektiv (Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv) och införts i miljöbalken. Avfallsskatten styr direkt för att minska deponering och indirekt mot minimering av avfall och materialåtervinning av avfall.

Skatt tas ut på avfall som förs in till avfallsanläggningar eller uppkommer på industrianläggningar som deponerar mer än 50 ton avfall per år och gäller för avfall som förvaras mer än 3 år. Avfallsskatten är utformad så att alla skattskyldiga betalar 500 kronor i skatt per ton avfall som deponeras oavsett avfallsslag. Ett flertal olika avfallsslag och behandlingsformer är skattebefriade.

Skattesatsen har höjts fyra gånger sedan den infördes. Avfallsskatten höjdes senast från 453 till 500 kronor per ton avfall. Ändringen trädde i kraft den 1 januari 2015. Som skäl för höjningen angavs att skatten inte

hade höjts sedan 2006 och nivån behövde därför justeras med hänsyn till den allmänna prisutvecklingen för att upprätthålla miljöstyrningen.

Kemikalieskatten

Lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik trädde i kraft den 1 april 2017. Syftet med skatten är att minska tillförseln av farliga ämnen till människors hemmiljö.

Skatten är konstruerad så att samtliga varor inom bestämda kategorier är skattepliktiga, men det finns möjligheter till avdrag. Vilka varor som omfattas avgränsas genom tulltaxans indelning i KN-nummer (lagens hänvisningar till KN-nummer avser den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2015).

Varor som omfattas av skatten är elektronik som vanligen förekommer i människors hemmiljö, exempelvis datorer, telefoner, vitvaror och TV-apparater. Den skattskyldige får delvis göra avdrag för skatten om vissa listade grupper av ämnen inte förekommer i varan.

Skattskyldig är den som yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor i Sverige, yrkesmässigt låter föra in eller tar emot skattepliktiga varor från annat EU-land eller yrkesmässigt importerar skattepliktiga varor. Skatten tas ut med 8 kronor per kilogram för vitvaror och med 120 kronor per kilogram för övrig elektronik. Maximalt skattebelopp är 320 kronor per vara.

7.2 Omräkning av skattesatserna på naturgrus och avfall efter prisutveckling respektive reala inkomstökningar

Regeringens förslag: En årlig omräkning av skattesatserna i lagen om skatt på naturgrus och lagen om skatt på avfall motsvarande den allmänna prisutvecklingen med ett tillägg av två procentenheter ska göras för kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår.

Omräkningen av skattesatserna ska grunda sig på förändringen i konsumentprisindex (KPI) från juni månad året närmast före det år beräkningen avser och juni 2017. Den årliga omräkningen av skattesatserna ska även beakta utvecklingen av bruttonationalprodukten (BNP). Detta sker genom ett tillägg av två procentenheter till KPI-omräkningen. Beloppen ska avrundas till hela kronor.

Före november månads utgång varje år ska regeringen fastställa de omräknade skattebelopp som efter den årliga omräkningen ska betalas för påföljande kalenderår.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Förvaltningsrätten i Falun, Kommerskollegium, Konsumentverket, Tullverket, Statens energimyndighet, Transportstyrelsen, Konkurrensverket och Företagarna har inga synpunkter på förslagen.

Naturvårdsverket tillstyrker förslagen. Naturvårdsverket anser dock att avrundningen av de omräknade beloppen till hela kronor innebär att den nominellt sett relativt låga naturgrusskatten inte kommer att justeras. För att säkerställa att skatten realvärdessäkras bör de omräknade beloppen istället avrundas till hela kronor och ören. Naturvårdsverket anser även att höjningar av skattesatserna istället för att omräknas bör göras med utgångspunkt i skatternas styrförmåga i förhållande till de uppsatta målen. Naturgrusskatten skulle behöva ligga på en nivå i storleksordningen 30–40 kronor per ton naturgrus. Beträffande avfallsskatten kan det även finnas anledning att se över om skatten kan göras mer verkkningsfull genom förändringar i de undantag som medges.

Återvinningsindustrierna anser att den viktigaste frågan när det gäller hur avfallsskatten ska förändras är att beskattningen gynnar en återvinning av resurser. Återvinningsindustrierna föreslår att regeringen förändrar reglerna för avfallsskatt så att deponiåtervinning undantas från avfallsskatt.

Avfall Sverige har inte något att invända mot den föreslagna uppräknings av avfallsskatten som sådan, men anser att en årlig justering skulle öka den administrativa bördan och att en större justering var tredje år eller med ännu glesare intervall vore rimligare. Det är vidare viktigt att beslut om uppräkning av avfallsskatten tas vid en tidpunkt på året som möjliggör för kommunerna att beakta höjningen när dessa beräknar avfallstaxan. Avfall Sverige anser även att behovet av avfallsskatt bör utredas eftersom det nu finns en rad andra styrmedel för att uppnå syftet att skapa ett tryck på att återvinna avfall. Med utgångspunkt i den skatt som ändå finns bör lagen ändras från att beskriva när avfallsskatt inte ska betalas till att beskriva när skatten ska betalas. Avfall Sverige anser att avfallsskatt endast ska betalas för avfall som deponeras. Då behövs inte en omfattande lista med avdrag som skapar tolkningsproblem.

Skatteverket avstyrker förslaget att införa en årlig omräkning av skattesatsen såvitt avser skatt på avfall. Skatteverket har inga invändningar mot att övriga förslag genomförs. Enligt Skatteverkets uppfattning bör avfallsskatten ändras sällan och bara när det är aktuellt med betydande förändringar. Ju oftare skattesatsen ändras desto svårare blir det för företag att hantera avfallet på ett sådant sätt att det är känt vilken skattesats som gällde när respektive avfallsmängd fördes in och för Skatteverket att kontrollera att avdraget är korrekt.

Sveriges Bergmaterialindustrier (SBMI) avstyrker förslaget om indexering av naturgrusskatten. SBMI menar att naturgrusskatten saknar styrande effekt och att miljöbalkens krav på täkter innebär att all onödig naturgrusbrytning kommer att upphöra. Den föreslagna indexeringen av naturgrusskatten är inte ett effektivt miljöstyrmedel utan fördyrar enbart samhällsbyggande.

Konjunkturinstitutet (KI) saknar motivering till varför naturgrusskatten och avfallsskatten räknas upp schablonmässigt för att beakta utvecklingen av bruttonationalprodukten. KI påpekar att det ur ett finans- och konjunkturpolitiskt perspektiv kan finnas nackdelar med en utbredd schablonmässig uppräkning av skattesatser, ovanpå KPI-indexering.

Ekonomistyrningsverket (ESV) avstyrker förslaget att skatt på naturgrus och på avfall ska indexeras med KPI plus två procentenheter.

ESV har i tidigare remissvar avstyrkt en uppräkningsmodell enligt samma modell för energiskatten och koldioxidskatten på bensin och diesel. ESV anser att diskretionära höjningar eller sänkningar utöver den indexering som sker med utvecklingen av konsumentpriserna bör beslutas av riksdagen vid den årliga budgetprövningen. Omräkningen med utvecklingen av KPI plus två procentenheter innebär att indexeringen av skattesatserna inte längre kommer att göras för att bibehålla den beslutade skattenivån. I stället kommer permanenta skattehöjningar vara inbyggda i systemet.

Energiföretagen Sverige invänder principiellt mot att införa en årlig omräkning av de aktuella skattesatserna med ett tillägg på två procentenheter till KPI-omräkningen. Över en längre tidsperiod innebär detta att kraftiga skatteökningar byggs in i skatteregelverket som inte tar hänsyn till andra omvärldsförutsättningar.

Jernkontoret motsätter sig den uppräkningsmodell med två procentenheter utöver anpassning till KPI som föreslås för avfallsskatten. Jernkontoret anser att sådana schabloniserade höjningar utan koppling till faktisk utveckling minskar förtroendet för skattens syfte och enbart skapar ökade kostnader för företagen.

Svenskt Näringsliv motsätter sig den extra indexering med två procentenheter utöver prisutvecklingen som föreslås. Denna typ av fasta automatiska och oberoende skattehöjningar utan att beslut behöver fattas av den grundlagsenliga beskattningsmakten, riksdagen, kan starkt ifrågasättas. Skatten kommer att höjas även vid sjunkande BNP, vilket var fallet t.ex. vid den senaste finanskrisen då BNP (2009) sjönk med 5,2 procent. Att höja skatten med automatik bidrar inte till transparens och en ändamålsenlig avvägning över tiden. En årlig skärpning med två procent innebär att skatten blir 50 procent högre efter 20 år utan att något nytt beslut fattats.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig över promemorians förslag i dessa delar.

Skälen för regeringens förslag: Det är angeläget att skattesatserna för naturgrus och avfallsdeponering följer den allmänna prisutvecklingen och reala inkomstökningar. Från och med 2017 görs en årlig omräkning av skattesatserna på bensin och dieselbränsle i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, efter prisutveckling och reala inkomstökningar. En årlig omräkning, i likhet med vad som gäller för de fossila drivmedlen, bör göras för naturgrusskatten och avfallsskatten.

En årlig omräkning av skattesatserna i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus och lagen (1999:673) om skatt på avfall ger en långsiktig signal om att användningen av naturgrus och avfallsdeponering bör minska och är en spegling av en högre ambition i miljöpolitiken.

Syftet med skatten på naturgrus är att åstadkomma bättre hushållning med naturgrus och påskynda utvecklingen mot alternativa material. Naturgrus är en icke förnybar resurs som återfinns i bl.a. rullstensåsar och älvdeltan. Förutom som källor för uttag av ballastmaterial m.m. har naturgrusförekomster sin största betydelse som vattenreningsfilter och grundvattenmagasin. Rullstensåsarna är, förutom den viktiga funktionen som ytvattenrenare, genom sina natur- och kulturvärden också värdefulla inslag i landskapet. Uttag av naturgrus minskar det naturliga skyddsskiktet mot föroreningar och detta är en kostnad för samhället som bör

speglas i marknadspriset på resursen. Regeringen delar därför inte *SBMI:s* uppfattning att naturgrusskatten saknar styrande effekt, utan anser att skatten är ett komplement till miljöbalksprövningen.

Lagen om skatt på avfall är ett av många styrmedel på avfallsområdet. Skattens syften är att styra avfallshanteringen i Sverige från deponering av avfall till andra ur miljösynpunkt mer lämpliga processer för att hantera avfall. Avfallsskatten är även ett styrmedel för att uppmuntra avfallsminimering och återvinning. Sverige har länge arbetat för att med olika styrmedel minska miljöpåverkan och bidra till en cirkulär ekonomi. Dessa styrmedel har visat sig fungera väl. Exempelvis deponeras endast i dag en procent av hushållsavfallet. Regeringen noterar att *Naturvårdsverket*, *Avfall Sverige* och *Återvinningsindustrierna* anser att avfallsskatten ska ses över. Dessa synpunkter ligger dock inte inom ramen för detta lagstiftningsärende och får behandlas i annat sammanhang.

I fråga om *Skatteverkets* och *Avfall Sveriges* synpunkter beträffande företagens administrativa svårigheter att hantera en årlig omräknad skattesats för avfall anser regeringen att vikten av att genom indexering upprätthålla miljöstyrningen överväger de administrativa nackdelarna.

Miljöskatter och andra ekonomiska styrmedel är centrala för att uppnå miljömål och avgörande för att minska vår miljö- och klimatpåverkan. Genom en årlig omräkning av skattesatserna för naturgrus och avfallsdeponering skapas ökade förutsättningar för att bibehålla omställningstrycket från användning av naturgrus och deponering av avfall till andra alternativ. Enligt nuvarande regelverk förutsätter anpassningar av skattesatserna till pris- och inkomstutvecklingen att riksdagen i lag fastställer de skattebelopp som ska gälla. För att säkerställa att de avsedda styreffekterna upprätthålls bör skattesatserna årligen automatiskt justeras med hänsyn till den allmänna prisutvecklingen och reala inkomstökningar.

Sedan 1995 finns regler i LSE om att årligen räkna om energiskattesatsen på el samt energi- och koldioxidskattesatserna på fossila bränslen med hänsyn till den allmänna prisutvecklingen i form av historiska prisförändringar i konsumentprisindex (KPI). Även skattesatserna för samtliga tobaksprodukter enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt räknas sedan 2012 årligen om med hänsyn till KPI-utvecklingen. Syftet är att realvärdesäkra skattesatserna. Konstruktionen av den årliga omräkningen i LSE ändrades fr.o.m. 2017 i syfte att i högre grad förena den med en långsiktig miljöskattepolitik och öka den styrande effekten av energi- och koldioxidskatterna. För bensin och dieselbränsle görs från 2017 och framåt även en tilläggsomräkning av skattesatserna som beaktar utvecklingen av bruttonationalprodukten (BNP). Detta sker genom ett schabloniserat tillägg av två procentenheter till KPI-omräkningen.

I teknisk mening kan konstruktionen av den årliga omräkningen jämföras med gällande indexering av inkomstskatteskalen. Skiktgränserna för uttag av statlig inkomstskatt på beskattningsbara förvärvsinkomster räknas årligen om utifrån KPI-utvecklingen med ett tillägg av två procentenheter. Denna uppskrivning med två procentenheter syftar till att korrigera för att inkomsterna utvecklas i

snabbare takt än KPI. KPI-utvecklingen plus två procentenheter antas approximativt motsvara inkomstutvecklingen.

Skatten på naturgrus och skatten på avfall föreslås fr.o.m. den 1 januari 2018 räknas om med hänsyn till utvecklingen av KPI och BNP, enligt samma principer som för energiskatten på bensin och dieselbränsle. Även för naturgrusskatten och avfallsskatten bör den allmänna prisutvecklingen, i likhet med de nämnda punktskatterna, mätas genom förändringarna av KPI. Vidare bör, i analogi med vad som gäller för energiskatten och tobaksskatten, indexeringen grundas på faktiska KPI-förändringar. KPI-omräkningen bör därför baseras på förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2017.

För att öka styreffekten ska skattesatserna för naturgrusskatt och avfallsskatt även räknas upp genom ett tillägg med två procentenheter till KPI-omräkningen. För att verka återhållande på efterfrågan är det en fördel att priset håller ungefär jämna steg med den reala inkomstökningen. I syfte att skapa ett enkelt, men ändå rättvisande schablonmässigt uttryckt mått på utvecklingen av BNP, föreslår regeringen att ett tillägg av två procentenheter till KPI-omräkningen, i likhet med vad som gäller för bensin och dieselbränsle i LSE, används vid den årliga omräkningen av skattebeloppen.

Sett över en längre tidsperiod har BNP årligen ökat med omkring två procentenheter utöver den allmänna prisutvecklingen. Regeringen anser till skillnad från *KI*, *ESV*, *Energiföretagen Sverige*, *Jernkontoret* och *Svenskt Näringsliv* att en schablonuppräknings avseende BNP ger ett rättvisande mått på den reala inkomstökningen. Metoden används, som nämnts ovan, för omräkning av energiskatten på bensin och dieselbränsle. Regeringen anser även, till skillnad från *ESV* och *Svenskt Näringsliv* att metoden tydligt kan uttryckas i lagen om naturgrus och lagen om avfallsskatt och därför uppfyller regeringsformens krav på att beslut om skatt ska fattas av riksdagen. *KI* har påpekat att det ur ett finans- och konjunkturpolitiskt perspektiv kan finnas nackdelar med en utbredd schablonmässig uppräknings av skattesatser, ovanpå KPI-indexering. Då skattebaserna är små, och vad gäller naturgrus dessutom minskande, bedömer regeringen att en årlig uppräknings inte har några negativa effekter ur ett finans- och konjunkturpolitiskt perspektiv.

De framräknade beloppen bör med hänsyn till storleksordningen av de aktuella skattesatserna lämpligen avrundas till närmaste hela kronor. Det stämmer som *Naturvårdsverket* har påpekat att avrundning till hela kronor gör att beloppen för skatter med låga skattesatser inte alltid förändras mellan år. Över ett flertal år innebär indexeringen dock att samtliga skattesatser justeras. För till exempel naturgrusskatten prognosticeras detta inträffa år 2019.

Avfall Sverige har framhållit att det är viktigt att beslut om uppräknings av avfallsskatten tas vid en tidpunkt som möjliggör för kommunerna att beakta höjningen när dessa bestämmer avfallstaxan.

Regeringen föreslår en årlig omräkning av skattesatserna för naturgrus och avfall grundad på faktiska förändringar i konsumentprisindex för kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår. Den årliga omräkningen ska även beakta utvecklingen av bruttonationalprodukten genom en schablonuppräknings med två procentenheter. Regeringen ska före

november månads utgång varje år genom förordning till lagen om skatt på naturgrus respektive lagen om skatt på avfall fastställa de omräknade skattebelopp som ska betalas för påföljande kalenderår. Eftersom KPI för juni månad, publiceras av Statistiska centralbyrån redan i juli/augusti, innebär det att omräkningsfaktorn i form av förändringen av KPI kommer att vara känd i god tid innan fastställandet av de omräknade skattebeloppen före november månads utgång.

Regeringen föreslår att normgivningsbemyndigandena införs i lagen om skatt på naturgrus och i lagen om skatt på avfall.

Bestämmelserna förslås träda i kraft den 1 januari 2018. Den första omräkningen av skattesatserna kommer således att göras under hösten 2018 för skatteuttag som ska gälla under 2019.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 3 § lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus och 4 § lagen (1999:673) om skatt på avfall.

7.3 Omräkning av skattesatserna på kemikalier i viss elektronik efter prisutveckling

Regeringens förslag: En årlig omräkning av skattesatserna i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik ska göras för kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår.

Omräkningen av skattesatserna ska grunda sig på förändringen i konsumentprisindex (KPI) från juni månad året närmast före det år beräkningen avser och juni 2017. Beloppen ska avrundas till hela kronor.

Före november månads utgång varje år ska regeringen fastställa de omräknade skattebelopp som efter den årliga omräkningen ska betalas för påföljande kalenderår.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Falun, Kommerskollegium, Tullverket, Statens energimyndighet, Konkurrensverket och Företagarna* har inga synpunkter på förslaget.

Skatteverket har inga invändningar mot att förslaget genomförs.

Naturvårdsverket tillstyrker förslaget. Naturvårdsverket anser dock att avrundningen av de omräknade beloppen till hela kronor innebär att den nominellt sett relativt låga kemikalieskatten inte kommer att justeras. För att säkerställa att skatten realvärdessäkras bör de omräknade beloppen istället avrundas till hela kronor och ören.

Kemikalieinspektionen ser positivt på förslaget om årlig omräkning av skattesatser för kemikalier i viss elektronik för att undvika att den styrande effekten avtar med tiden.

ElektronikBranschen och *Teknikföretagen* avstyrker förslaget. De är negativa till kemikalieskatten och anser att en indexering av skattenivåerna inte kommer leda till att skattens styreffekt blir bättre. *ElektronikBranschen* förordar istället att de sämsta ämnena ska

förbjudas. En skatt i Sverige påverkar inte produktionen eftersom produkterna produceras för en global marknad. Även *Teknikföretagen* anser att skatten medför flera negativa effekter samtidigt som den inte driver på företagens arbete med substitution vilket är avsikten. *ElektronikBranschen* och *Teknikföretagen* anser att kemikalieskatten kommer att snedvrída konkurrensen på den svenska marknaden eftersom e-handel från utlandet undantas och de produkter som köps i Sverige kommer att bli dyrare. Arbetstillfällen i detaljhandeln riskerar att försvinna, de administrativa kostnaderna för företagen och myndigheter kommer att öka och marknadskontrollen riskerar att bli rättsosäker eftersom det saknas standardiserade mätmetoder.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig över promemorians förslag i dessa delar.

Skälen för regeringens förslag: En av regeringens prioriteringar i miljöpolitiken är att minska förekomsten, spridningen och exponeringen av farliga ämnen gentemot människor och miljö, med särskild fokus på barn och unga. Skatt på kemikalier i viss elektronik är ett styrmedel för att minska förekomsten av farliga kemiska ämnen i människors hemmiljö. Kemikalieskatten trädde i kraft den 1 april 2017. Den lämpliga nivån för skattesatserna har således nyligen varit föremål för överväganden och har bestämts till åtta kronor/kilogram för vitvaror och 120 kronor/kilogram för övrig elektronik. För att upprätthålla den avsedda styreffekten för skatt på kemikalier i viss elektronik bör skattesatserna, inkluderat den högsta skattesatsen på 320 kronor per skattepliktig vara, realvärdesäkras genom en indexering med konsumentprisindex fr.o.m. 2019. *ElektronikBranschens* och *Teknikföretagens* invändningar mot införandet av kemikalieskatten har beaktats inom ramen för det lagstiftningsarbetet.

Inom punktskatteområdet indexerats energi- och koldioxidskattesatserna enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi med hänsyn till förändringar av konsumentprisindex (KPI) genom en årlig omräkning av skattebeloppen. Även tobaksskatten enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt KPI-omräknas. Även vissa direkta skatter är knutna till KPI genom olika basbelopp och index. Gemensamt för KPI-omräkningarna är att dessa utgår från faktisk (historisk) förändring av KPI.

Skattesatserna för kemikalier i viss elektronik bör på samma vis realvärdesäkras med KPI som grund. Omräkningen föreslås grunda sig på faktiska förändringar i KPI mellan juni månad året närmast före det år beräkningen avser och juni 2017. De framräknade beloppen bör med hänsyn till storleksordningen av de aktuella skattesatserna lämpligen avrundas till närmaste hela kronor. Det stämmer som *Naturvårdsverket* har påpekat att avrundning till hela kronor gör att beloppen för skatter med låga skattesatser inte alltid förändras mellan år. Över ett flertal år innebär indexeringen dock att samtliga skattesatser justeras. För kemikalieskatten på vitvaror, som har en låg skattesats per kilo, prognosticeras justering av skatt per kilogram först efter ett antal år, beroende på prisutveckling. Samtidigt justeras takbeloppet för kemikalieskatten på 320 kronor kontinuerligt genom KPI-indexeringen.

Regeringen föreslår att en årlig omräkning av skattesatserna för kemikalieskatten ska göras grundad på faktiska förändringar i konsumentprisindex för kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår.

Regeringen ska före november månads utgång genom förordning till lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik fastställa de omräknade skattebelopp som ska betalas för påföljande kalenderår.

KPI för juni månad, publiceras av Statistiska centralbyrån redan i juli/augusti, vilket innebär att omräkningsfaktorn i form av förändringen av KPI kommer att vara känd i god tid innan fastställandet av de omräknade skattebeloppen före november månads utgång.

Regeringen föreslår att normgivningsbemyndigandet införs i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

Bestämmelsen förslås träda i kraft den 1 januari 2018. Den första omräkningen av skattesatserna kommer således att göras under hösten 2018 för skatteuttag som ska gälla under 2019.

Lagförslag

Förslaget föranleder en ny paragraf 3 a § i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik.

7.4 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som är nödvändig i det aktuella lagstiftningsärendet och avseende de aspekter som ska belysas enligt 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Det sker mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och i den omfattning som är möjlig. *Regelrådet* anser att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Hur skattesatserna kan komma att ändras mellan år 2018 och 2019 genom förslaget om KPI-indexering och indexering grundad på KPI-utveckling och schabloniserad BNP-utveckling redovisas i Tabell 7.1. Det bör noteras att beräkningarna nedan av skattesatserna vad gäller 2019 är preliminära och grundar sig på prognosticerade förändringar i KPI mellan juni 2017 och juni 2018. De slutliga skattesatserna bestäms när de faktiska förändringarna av KPI under perioden mellan juni 2017 och juni 2018 är kända. Det är dessa som ska ligga till grund för omräkningar av skattesatserna 2019 som läggs fram i ett kommande förslag från regeringens sida. Det kan noteras att KPI-omräkningen görs med 2017 som jämförelseår. Det innebär att, vid antagandet om att Sverige har inflation, även skattesatsen på vitvaror på sikt kommer att öka.

Tabell 7.1 Skattesatser 2018 och omräknade preliminära skattesatser 2019

Skatt	Enhet	Skattesats 2018	Skattesats 2019
Naturgrusskatt	kr/ton	15	16
Avfallsskatt	kr/ton	500	519
Kemikalieskatt			
Vitvaror	kr/kg	8	8
Elektronik	kr/kg	120	122
Tak	kr	320	325

Offentligfinansiella effekter

Indexering av skattesatserna innebär offentligfinansiella intäkter som redovisas i Tabell 7.2.

Tabell 7.2 Skatteintäkter netto 2018 och 2019

Miljarder kronor

Skatt	2018	2019	Offentligfinansiell nettoeffekt av indexering 2019
Naturgrusskatt	0,133	0,140	0,005
Avfallsskatt	0,211	0,218	0,008
Kemikalieskatt	1,979	2,009	0,034
Totalt	2,322	2,369	0,047

Anm.: Beloppen är avrundade och stämmer därför inte alltid överens med summan.

Indexeringen bedöms sammantaget innebära en offentligfinansiell bruttoeffekt på 60 miljoner kronor och en offentligfinansiell nettoeffekt på 47 miljoner kronor 2019. Effekterna av indexering förväntas öka något för efterföljande år. I reala termer innebär KPI-indexering inga förändringar av skatteintäkterna. För naturgrusskatten och avfallsskatten innebär förslagen ökade skatteintäkter på 4,2 respektive 2,7 miljoner kronor reallt, netto.

Effekter för miljön

Samtliga skatter som omfattas av förslagen om indexering har som syfte att internalisera externa effekter och styra konsumenter och företag mot mindre miljöskadlig produktion och konsumtion. Utan KPI-indexering skulle prissignalen som skatterna innebär försvagas över tid och därmed också dess styrande effekt. Med hjälp av en indexering som tar hänsyn till inflation realvärdessäkras styrförmågan.

Naturgrusskatten och avfallsskatten räknas upp ytterligare med en schablon för utveckling av BNP på 2 procent. Detta stärker över tid skatternas styrande effekt.

Effekter för företag

De företag som berörs av förändringarna är de som är skattskyldiga för respektive skatt. En förändring av skattesatserna bedöms inte förändra den administrativa bördan för dessa företag.

I reala termer innebär KPI-indexeringen inte en höjning av skatterna. Däremot kommer verksamheter som bryter naturgrus eller deponerar avfall att få reellt sett ökade produktionskostnader genom tillägget av två procentenheter. År 2015 var 434 företag skattskyldiga för naturgrus-skatten och 114 företag skattskyldiga för avfallsskatten. De höjda skatterna bedöms övervältras på de skattskyldigas kunder det vill säga verksamheter som genererar avfall som behöver deponeras samt företag som efterfrågar naturgrus. Det är därför svårt att bedöma hur många företag som i övervältringsledet påverkas, men skattehöjningarna bedöms ha begränsad effekt för dessa företags lönsamhet.

Effekter för hushåll och offentlig sektor

Förslaget om indexering av skatterna bedöms inte innebära några större förändringar för hushåll och offentlig sektor.

Effekter för myndigheter och domstolar

Indexeringarna innebär att Skatteverket behöver uppdatera informationsmaterial inför ikraftträdandet. Bedömningen är även att förslaget inte föranleder behov av ytterligare informationsinsatser än de som normalt sker vid regelförändringar. Tillsammans med övriga förslag i denna lagrådsremiss beräknar Skatteverket att förslaget leder till kostnader av engångskaraktär om 5,20 miljoner kronor och löpande årliga kostnader om 2,35 miljoner kronor. Regeringen återkommer med en samlad bedömning av Skatteverkets ekonomiska ramar i kommande budgetpropositioner. Detsamma gäller en eventuellt ökad arbetsbörda inom Tullverket. Förslaget bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

Övriga effekter

Förslaget om indexering bedöms inte ha några effekter på jämställdheten eller på sysselsättningen. Förslagen bedöms vara förenliga med unionsrätten.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

11 b §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5.2.

I bestämmelsen regleras vem som är att betrakta som stödmottagare för skattebefrielse som ges med stöd av lagen. I den *tredje punkten* anges genom hänvisning till 1 kap. 11 a § 12 vilken aktör som är stödmottagare för skattenedsättning vid sådan förbrukning av bränsle eller el för framställning av värme eller kyla som avses i 9 kap. 5 och 5 a §§.

I den *fjärde punkten*, vilken motsvarar den tidigare tredje punkten, ändras hänvisningen till vissa punkter i 1 kap. 11 a § med anledning av att berörda punkter i den bestämmelsen omnumreras.

14 §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 6.5.

I bestämmelsen regleras vad som avses med datorhall i 11 kap. 6, 9 och 15 §§. Ändringen i andra punkten innebär att effektgränsen sänks från 0,5 megawatt till 0,1 megawatt.

9 kap.

5 a §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslagen i avsnitt 5.2.

Av *första stycket* följer att en aktör som levererat värme eller kyla för förbrukning i datorhall ges tillgång till den lägre skattenivån för energiskatt på el genom ett återbetalningsförfarande. Det framgår också att det är förbrukaren som ska ansöka om återbetalning av skatten.

Av *första stycket* framgår vidare att den lägre skattenivån även gäller för el som förbrukats för driften av hjälpanordningar som är nödvändiga för att driva en anläggning för produktion av värme eller kyla. Detta utvecklas närmare i avsnitt 5.2.

Av *andra stycket* framgår att återbetalning endast medges med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme.

5 b §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslagen i avsnitt 5.2.

I bestämmelsen regleras hur fördelningen av insatta energimängder ska göras när både el och bränsle har använts samtidigt för produktionen av värme eller kyla enligt 5 eller 5 a §.

Innehållet i bestämmelsen har med vissa ändringar flyttats från 5 § för att även omfatta förbrukning vid leverans till datorhallar, jfr lagförslag 2.4 och kommentaren till den paragrafen i avsnitt 8.4. En språklig justering, som dock inte innebär någon ändring i sak, har gjorts avseende fördelningen av bränsle. Av den sista meningen framgår att även fördelningen av ej skattepliktig el, skattepliktig el enligt normalskattenivån i 11 kap. 3 § LSE respektive skattepliktig el med nedsatt skattenivå får väljas fritt efter det att proportionering skett.

I förhållande till tidigare utformning har vidare en mening om leverans från kraftvärmeproduktion strukits då den bedöms sakna relevans.

8 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 5.2.

I bestämmelsen regleras beloppsgränser och andra villkor bl.a. för återbetalning av skatt på el och bränslen i fall som avses i 5 och 5 a §§.

Ändringen i *första stycket* innebär att återbetalning enligt 5 § bryts ut ur punkten 1 och i stället behandlas i ett nytt tredje stycke.

I det nya *tredje stycket* regleras gränsen för återbetalning i fall som avses i 5 § och i den nya 5 a §. Gränsen innebär att återbetalning endast medges för den del av den totala ersättningen som överstiger 2 000 kronor. Av tredje stycket framgår också att det är en förutsättning för nedsättning enligt de utpekade bestämmelserna att sökanden inte är ett

företag utan rätt till statligt stöd och att sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare.

I ett nytt *fyärde stycke* begränsas de i tredje stycket 2 uppställda villkoren om uppgiftslämnande.

11 kap.

6 §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 6.4.

I bestämmelsen regleras vem som får godkännas som frivilligt skattskyldig och som därigenom blir skattskyldig enligt 5 §. Ändringen i *första stycket* innebär dels att det direkt av lagtexten framgår hur stor beräknad förbrukning som krävs för godkännande som frivilligt skattskyldig, dels att ytterligare förbrukningsändamål som kan medföra godkännande som frivilligt skattskyldig läggs till, dels att förbrukningsändamålen redovisas i en numrerad lista.

Efter ändringen framgår direkt av bestämmelsen att en beräknad förbrukning om minst 10 gigawattimmar per år krävs för godkännande samt att det är den sammanlagda årliga elförbrukningen för de uppräknade ändamålen som ska beaktas.

Tillägget av ändamålen i punkterna 1–4 innebär att förbrukning för de användningsändamål i 11 kap. 9 § första stycket 1, 2, 3 och 5, som tidigare utgjort förutsättning för inköp av el mot försäkran, kan utgöra grund för godkännande såsom frivilligt skattskyldig.

10 §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 6.3.

Ändringen i *fyärde stycket* innebär att villkoret om att nedsättningen inte får beviljas stödmottagare som är företag utan rätt till statligt stöd samt villkoren om att uppgifter rörande större stödmottagare måste lämnas flyttas till en ny bestämmelse, 11 kap. 17 §. Ändringen innebär ingen förändring i sak.

Därutöver görs vissa språkliga justeringar som inte innebär någon ändring i sak.

12 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 6.3.

I bestämmelsen regleras återbetalning av energiskatt på el som förbrukats i yrkesmässig jordbruks- och skogsbruksverksamhet.

Ändringen innebär ett slopande av andra, tredje, femte, sjätte och sjunde stycket. De villkor som uppställdes i andra och tredje stycket följer efter ändringen i stället av 11 kap. 17 § medan villkoren i de tidigare femte till sjunde styckena efter ändringen följer av 16 §.

12 a §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 6.3.

Ändringen innebär ett slopande av tredje, femte, sjätte och sjunde stycket. De villkor som uppställdes i andra och tredje stycket följer efter ändringen i stället av 11 kap. 17 § medan villkoren i de tidigare femte till sjunde styckena efter ändringen följer av 16 §.

12 b §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 6.3.

I bestämmelsen regleras återbetalning av energiskatt på el som förbrukats som landström.

Ändringen innebär ett slopande av andra, tredje, femte, sjätte och sjunde stycket. De villkor som uppställdes i andra och tredje stycket följer efter ändringen i stället av 11 kap. 17 § medan villkoren i de tidigare femte till sjunde styckena efter ändringen följer av 16 §. Med undantag för att förbrukningsgränsen för kvartalsvis återbetalning sänks i 16 § innebär flytten av villkoren ingen ändring i sak.

13 a §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslagen i avsnitt 6.2, 6.3 och 6.4.

Med bestämmelsen införs genom *första stycket* en rätt till återbetalning av energiskatt på el som förbrukas för vissa ändamål vilka korresponderar mot skattskyldiga förbrukares avdragsrätt enligt 9 § första stycket 1, 2, 3 respektive 5. Återbetalningsmöjligheten kan användas av dem som inte kan få nedsättningen genom ett avdrag eftersom de inte är skattskyldiga.

Andra stycket innehåller ett tröskelvärde om 2 000 kronor. Av det betalda skattebeloppet för el som förbrukats under kalenderåret återbetalas endast den del som överstiger tröskelvärdet.

I likhet med vad som gäller för övriga återbetalningar enligt 11 kap. 12–15 §§ så finns ytterligare bestämmelser om återbetalning i 16 §.

14 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 6.3 och 6.5.

I bestämmelsen regleras efter förändringen återbetalning av energiskatt på el som förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

Ändringen i *första stycket* innebär att återbetalningsmöjligheten för elförbrukning i datorhall inte längre regleras i den förevarande bestämmelsen utan i den nya 15 §.

Ändringen innebär vidare ett slopande av andra, tredje, femte, sjätte och sjunde stycket. De villkor som uppställdes i andra och tredje stycket följer efter ändringen i stället av 11 kap. 17 § medan villkoren i de tidigare femte till sjunde styckena efter ändringen följer av 16 §. Med undantag för att förbrukningsgränsen för kvartalsvis återbetalning sänks i 16 § innebär flytten av villkoren ingen ändring i sak.

Ändringen i *andra stycket*, dvs. det tidigare fjärde stycket, innebär ett tillägg av förutsättningen att återbetalningen endast medges i den utsträckning rätt till nedsättning inte följer av föregående bestämmelser.

15 §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslagen i avsnitt 6.3 och 6.5.

I paragrafen regleras återbetalning av energiskatt på el som förbrukats i datorhall. Bestämmelserna har flyttats över från 14 §. I 16 och 17 §§ uppställs de villkor som tidigare följt av 14 § andra, tredje, femte, sjätte och sjunde stycket. Med undantag för att förbrukningsgränsen för kvartalsvis återbetalning sänks i 16 § innebär flytten av villkoren ingen ändring i sak.

16 §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslaget i avsnitt 6.3.

I bestämmelsen samlas vissa villkor som är gemensamma för flera bestämmelser om återbetalning för energiskatt på el.

Enligt *första stycket* ska en ansökan om återbetalning omfatta ett kalenderår. Om sökanden däremot beräknas förbruka el i större omfattning för nedsättningsberättigande ändamål, får emellertid Skatteverket medge att ansökan för berörda ändamål görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller om det inte längre finns förutsättningar för medgivande. Villkoren har flyttats från 11 kap. 12 § femte stycket, 12 a § femte stycket, 12 b § femte stycket respektive 14 § femte stycket. Till skillnad från vad som tidigare följde av nämnda stycken i kombination med 15 § förordningen (2010:178) om skatt på energi, så gäller förbrukningsgränsen om 150 000 kilowattimmar generellt för samtliga de nedsättningsändamål som följer av 11 kap. 12–15 §§.

I *andra stycket* regleras att en ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt samt att detta krav inte gäller för återbetalning av energiskatt på landström.

I *tredje stycket* regleras när en ansökan ska lämnas in och vem som ska underteckna ansökan. Stycket motsvarar tidigare lydelse av 11 kap. 12 § sjätte stycket, 12 a §, sjätte stycket, 12 b § sjätte stycket och 14 § sjätte stycket och innebär ingen ändring i sak.

Av *fjärde stycket* följer att en ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda sökanden. Stycket motsvarar, med en smärre språklig ändring, tidigare lydelse av 11 kap. 12 § sjunde stycket, 12 a § sjunde stycket, 12 b § sjunde stycket respektive 14 § sjunde stycket och innebär ingen ändring i sak.

17 §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslagen i avsnitt 6.3.

I bestämmelsen samlas vissa villkor som är gemensamma för avdrag för energiskatt på el enligt 11 kap. 9 § första stycket 6–8 och 10 § och återbetalning av energiskatt på el enligt 11 kap. 12, 12 a, 12 b, 14 och 15 §.

Enligt *första stycket 1* är en förutsättning för nedsättning enligt de nämnda bestämmelserna att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Villkoret har flyttats från 11 kap. 12 § andra stycket, 12 a § andra stycket, 12 b § andra stycket, 14 § andra stycket i lagen om skatt på energi samt från 9 § andra stycket och 10 § fjärde stycket i dess lydelse enligt SFS 2017:408. Villkoren har överförts med smärre språkliga justeringar och utan ändring i sak. (jfr Budgetpropositionen för 2017, volym 1 avsnitt 6.13.7)

Enligt *första stycket 2* är en förutsättning för nedsättning enligt de utpekade bestämmelserna att den skattskyldige, i det fall att det rör sig om avdrag, och sökanden, i det fall det rör sig om återbetalning, lämnar uppgifter om stödmottagare och hur avdraget fördelar sig på stödmottagare. Villkoren har flyttats från 11 kap. 12 § andra stycket, 12 a § andra stycket, 12 b § andra stycket, 14 § andra stycket i lagen om skatt på energi samt från 9 § andra stycket, 10 § i dess lydelse enligt SFS

2016:1073 och 10 § fjärde stycket i dess lydelse enligt SFS 2017:408. Villkoren har överförts med smärre språkliga justeringar och utan ändring i sak. (jfr Budgetpropositionen för 2017, volym 1, avsnitt 6.13.8)

I *andra stycket* begränsas de i första stycket 2 uppställda villkoren om uppgiftslämnande. Begränsningen har flyttats från 11 kap. 12 § tredje stycket, 12 a § tredje stycket, 12 b § tredje stycket samt 14 § tredje stycket i lagen om skatt på energi samt 11 kap. 9 § andra stycket samt från 9 § andra stycket, 10 § i dess lydelse enligt SFS 2016:1073 och 10 § fjärde stycket i dess lydelse enligt SFS 2017:408. Villkoren har överförts med smärre språkliga justeringar och utan ändring i sak. (jfr Budgetpropositionen för 2017, volym 1, avsnitt 6.13.8).

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* framgår att med undantag för ändringen av 11 kap. 6 § så träder lagen i kraft den 1 januari 2018. 11 kap. 6 § som reglerar godkännande som frivilligt skattskyldig träder i stället i kraft den 15 december 2017. Genom det tidigare ikraftträdandet för godkännandet av frivilligt skattskyldiga för de nya ändamålen ges företagen och Skatteverket ytterligare tid att ansöka om respektive handlägga ansökningar om godkännande som frivilligt skattskyldig.

Av *andra punkten* följer att godkännande som frivilligt skattskyldig för ändamål i 11 kap. 6 § första stycket 1–4 gäller från det datum som anges i beslutet dock tidigast fr.o.m. den 1 januari 2018. Detta innebär att ett godkännande som frivilligt skattskyldig kan meddelas innan årsskiftet utan att godkännandet får effekt innan förändringarna som har koppling till försäkranssystemet träder i kraft.

Av *tredje punkten* framgår att äldre bestämmelser gäller för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandedatumet. Detta innebär att äldre bestämmelser om försäkranssystemet, avdrag och återbetalningar gäller för överföring och förbrukning som sker fram till årsskiftet.

8.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus

3 §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 7.2.

Det nya *andra stycket* i denna paragraf innehåller regler för den skatteomräkning som regeringen åläggs att göra i förordning för kalenderåret 2019 och framåt för naturgrusskatten. För naturgrus görs en omräkning av skattesatsen baserad på utvecklingen av konsumentprisindex (KPI) samt en omräkning av skattesatsen som även beaktar utvecklingen av bruttonationalprodukten (BNP) genom ett årligt tillägg av två procentenheter. Omräkningen med ett tillägg av två procentenheter sker utöver den KPI-omräkning som sker enligt det första ledet och sker på sätt som beskrivs i stycket.

Av det nya *tredje stycket* följer att det belopp som räknas fram enligt *andra stycket* avrundas till hela kronor enligt sedvanliga avrundningsregler.

Regeringen meddelar enligt *fjärde stycket* genom förordning föreskrifter för kalenderåret 2019 och framåt före november månads utgång varje år.

8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

4 §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 7.2.

Det nya *andra stycket* i denna paragraf innehåller regler för den skatteomräkning som regeringen åläggs att göra i förordning för kalenderåret 2019 och framåt för avfallsskatten. För avfall görs en omräkning av skattesatsen baserad på utvecklingen av konsumentprisindex (KPI) samt en omräkning av skattesatsen som även beaktar utvecklingen av bruttonationalprodukten (BNP) genom ett årligt tillägg av två procentenheter. Omräkningen med ett tillägg av två procentenheter sker utöver den KPI-omräkning som sker enligt det första ledet och sker på sätt som beskrivs i stycket.

Av det nya *tredje stycket* följer att det belopp som räknas fram enligt *andra stycket* avrundas till hela kronor enligt sedvanliga avrundningsregler.

Regeringen meddelar enligt *fjärde stycket* genom förordning föreskrifter för kalenderåret 2019 och framåt före november månads utgång varje år.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:750) i lagen (1994:1776) om skatt på energi

6 a kap.

2 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 4.2.

I paragrafen regleras beskattningen av råttololja. Ändringarna innebär att skattebefrielsens omfattning för råttololja som förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 a och 17 b ändras, jfr kommentaren till dessa lagrum i avsnitt 8.8.

I *andra stycket* regleras genom ändringen endast beskattningen av råttololja för ändamål som anges i 1 § 9 a, dvs. vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet i en anläggning som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter, förkortat EU ETS. Skattebefrielsens omfattning för detta ändamål ändras inte.

Bestämmelsen om framställning av värme i kraftvärmeanläggning som omfattas av EU ETS flyttas från det nuvarande *andra stycket* till ett nytt *tredje stycke*. För detta ändamål sänks skattebefrielsen. Skattebefrielsen sänks även för ändamål som anges i 1 § 17 b, dvs. vid annan värmeproduktion inom EU ETS än den som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion. Detta framgår av paragrafens *fjärde stycke*, som förutom den ändrade procentuella andelen

av koldioxidskatten motsvarar lydelsen av det som tidigare var tredje stycket.

Ändringarna träder i kraft vid samma tidpunkt som ändringarna i SFS 2015:750, dvs. den 1 januari 2018. Därför finns det inga särskilda ikraftträdandebestämmelser för ändringarna.

9 kap.

5 §

Ändringarna föränleds av förslagen i avsnitt 5.2.

Bestämmelsen reglerar återbetalning av skatt på el och bränslen som förbrukats för framställning av värme för vissa nedsättningsberättigande ändamål.

Ändringarna i *första stycket* innebär att det tydliggörs att det är förbrukaren som ska ansöka om återbetalning samt att återbetalning medges inte enbart i de fall förbrukning skett för framställning av värme utan även vid framställning av kyla för de angivna ändamålen.

Ändringarna i första stycket innebär vidare att återbetalning medges även för skatt på el som förbrukats för driften av hjälpanordningar som är nödvändiga för att driva en anläggning för produktion av värme och kyla. Detta utvecklas närmare i avsnitt 5.2.

I första stycket görs slutligen en redaktionell ändring genom tillägg av orden ”första stycket” framför de uppräknade punkterna i 11 kap. 9 §.

Ändringarna innebär vidare att *fjärde stycket*, som reglerar hur fördelningen av insatta energimängder ska göras när både el och bränsle använts för produktionen, bryts ut ur bestämmelsen och med vissa förändringar tas in en ny paragraf, 9 kap. 5 b §, samt att det nuvarande *femte stycket* blir fjärde stycket. Den nya paragrafen 9 kap. 5 b § kommenteras i avsnitt 8.1.

Ändringarna träder i kraft vid samma tidpunkt som ändringarna i SFS 2015:750, dvs. den 1 januari 2018. Därför finns det inga särskilda ikraftträdandebestämmelser för ändringarna.

8.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

3 a §

Paragrafen, som är ny, föränleds av förslaget i avsnitt 7.3.

Den nya bestämmelsen innehåller regler för den indexomräkning som regeringen åläggs att göra i förordning för kalenderåret 2019 och framåt. För kemikalieskatten görs en årlig omräkning av de skattesatser och även det högsta belopp per skattepliktig vara som anges i 3 § baserad på konsumentprisindex (KPI) på det sätt som beskrivs i *första stycket*.

Av bestämmelsens *andra stycke* följer att de belopp som räknas fram enligt första stycket avrundas till hela kronor enligt sedvanliga avrundningsregler.

Regeringen meddelar enligt *tredje stycket* i förordning föreskrifter för kalenderåret 2019 och framåt före november månads utgång varje år.

8.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

11 kap.

2 §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 6.3.

Ändringarna utgör endast språkliga justeringar som inte innebär någon förändring i sak.

5 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 6.2.

Ändringen i *första stycket* innebär ett borttagande av den tidigare tredje punkten som reglerade skattskyldighet efter inköp mot försäkrans samt en omnumrering av tidigare punkterna fyra och fem.

7 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 6.2.

I *första stycket 1* uppdateras hänvisningen till skattskyldigheten för den som godkänts som frivillig skattskyldig med anledning av förändringarna i 5 §.

Ändringen innebär även en omnumrering av tidigare punkten 3 med anledning av att punkten 2 som reglerat skattskyldighetens inträde efter inköp mot försäkrans, tas bort samt en uppdatering av hänvisning med anledning av förändringarna i 5 §.

9 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 6.2 och 6.3.

Tidigare angavs att avdrag fick göras för skatt på el som förbrukats eller överförts för att förbrukas i vissa i paragrafen angivna fall. Ändringen i *första stycket punkterna 1–5* innebär avdragsrätten enligt dessa punkter endast gäller el som förbrukas hos den skattskyldige. Nedsättning för energiskatt på el som förbrukas för ändamålen i 1, 2, 3 och 5 hos annan än skattskyldig uppnås i stället genom återbetalning enligt den föreslagna 11 kap. 13 a §.

Ändringen i *första stycket punkterna 6–8* innebär att villkoret om att nedsättningen inte får beviljas stödmottagare som är företag utan rätt till statligt stöd flyttas från respektive nedsättningsbestämmelse för att i stället regleras i en ny paragraf, 11 kap. 17 §, som är gemensam med andra nedsättningar på elskatteområdet. Ändringen innebär ingen förändring i sak.

Ändringen i *andra stycket* innebär att villkoren om uppgiftslämnande för avdragsrätt enligt första stycket 6–8 flyttas till en ny bestämmelse, 11 kap. 17 §. Ändringen innebär ingen förändring i sak.

8.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

53 kap.

5 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 5.2, 6.2 och 6.5.

Förändringen i *andra punkten* innebär att även de beslut om återbetalning som följer av de föreslagna nya paragraferna i 9 och 11 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi ska vara att anse som beslut om punktskatt.

8.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1079) om ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

6 a kap.

1 §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 4.2.

I *punkten 17* regleras skattebefrielse för bränslen som förbrukas för framställning av värme i en anläggning som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsätter. Befrielsen medges endast i den mån skattebefrielse inte följer av tidigare punkter.

Ändringen i *punkten 17 a* innebär att nivån för befrielsen från koldioxidskatt ändras för förbrukning i kraftvärmeproduktion från nuvarande 100 procent till 89 procent av den generella koldioxidskattenivån.

Ändringen i *punkten 17 b* innebär att nivån för befrielsen från koldioxidskatt ändras för förbrukning i annan värmeproduktion inom handelssystemet än sådan som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion från nuvarande 20 procent till 9 procent av den generella koldioxidskattenivån.

Ändringarna träder i kraft vid samma tidpunkt som ändringarna i SFS 2016:1079, dvs. den 1 januari 2018. Därför finns det inga särskilda ikraftträdandebestämmelser för ändringarna.

8.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:410) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

11 a §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 5.2, 6.3 och 6.5.

I bestämmelsen regleras de fall av skattebefrielse, som ges med stöd av lagen, som är att betrakta som en stödordning.

I *punkten 12* anges att med stödordning avses även återbetalning av skatt för sådan förbrukning av bränsle eller el för framställning av värme eller kyla som avses i 9 kap. 5 och 5 a §§.

Punkterna 13–19 innehåller de tidigare punkterna 12–18. I *punkterna 13 och 14* har dock hänvisningar förändrats med anledning av att återbetalningsmöjligheten för elförbrukning i datorhall flyttas från 11 kap. 14 § till en ny 11 kap. 15 §.

I *punkten 16* återfinns den tidigare punkten 18.

I *punkten 18* ändras det avslutande skiljetecknet punkt till ett komma-tecken med anledning av att punktlistan efter förändringarna består av 19 punkter.

Ändringarna i bestämmelsen träder i kraft vid samma tidpunkt som SFS 2016:1073, dvs. den 1 januari 2018. Därför finns det inga särskilda ikraftträdandebestämmelser för ändringarna.

8.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:404) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

7 kap

1 §

Ändringarna föranleds av förslagen i avsnitt 6.2.

I *första stycket 10 g* uppdateras en hänvisning med anledning av omnumreringen i 11 kap. 5 § lagen om skatt på energi, se lagförslag 2.6.

Sammanfattning av promemorian Vissa punktskattefrågor inför budgetpropositionen för 2018

I promemorian föreslås att koldioxidskatten höjs för bränslen som förbrukas i vissa anläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter. Höjningar föreslås för bränslen som förbrukas i kraftvärmeanläggningar samt för bränslen som förbrukas vid annan värmeproduktion inom handelssystemet än den som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i kraftvärmeproduktion.

I promemorian föreslås vidare skattenedsättningar på energiskatt på el för värmeföretag. Det föreslås att värmeföretagen ska ges rätt till återbetalning av skatt dels för förbrukning av el för framställning av värme och kyla för leverans till datorhallar, dels för s.k. hjälpförbrukning av el som sker för produktion av värme och kyla för leverans till vissa nedsättningsberättigande ändamål, bl.a. förbrukning i datorhallar och i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet. Det föreslås även att värmeföretagen ska vara stödmottagare i dessa fall samt för de befintliga skattenedsättningar som finns för värmeföretagens leveranser till

nedsättningsberättigande ändamål. Det föreslås också bestämmelser om uppgiftslämnande samt om vissa begränsningar när det gäller möjligheterna att ta del av skattenedsättningarna.

I promemorian föreslås att försäkranssystemet för energiskatt på el slopas samtidigt som möjligheten att godkännas som frivilligt skattskyldig utvidgas till ändamål som har omfattats av försäkranssystemet. En återbetalningsmöjlighet införs för de inte är skattskyldiga men som förbrukar el för dessa ändamål. Vidare föreslås sänkt förbrukningsgräns för kvartalsvis återbetalning av energiskatten på el som förbrukas i större datacenter eller i industriell tillverkningsprocess samt att det för godkännande som frivilligt skattskyldig ska vara tillräckligt med en årlig elförbrukning för de nedsättningsberättigande ändamålen om mer än 10 gigawattimmar.

I promemorian föreslås även att den lägre energiskattenivån på el som gäller för el som förbrukas i större datacenter utvidgas till att även omfatta anläggningar med installerad effekt om minst 0,1 megawatt.

I promemorian föreslås en årlig omräkning av skattesatserna för naturgrus, avfall, kemikalier i viss elektronik och flygresor grundad på faktiska förändringar i konsumentprisindex för kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår. Betänkandet En svensk flygskatt (SOU 2016:83) bereds för närvarande inom Regeringskansliet. För naturgrusskatten och avfallsskatten föreslås den årliga omräkningen även beakta utvecklingen av bruttonationalprodukten genom en schablonuppräkningsmetod med två procentenheter.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2015:750) om ändring i lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2016:1073) om ändring i lagen om skatt på energi, lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2016:1079) om ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen om skatt på energi, lagen (2017:000) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen om skatt på energi, lagen om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen, lagen om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:000) om ändring i skatteförfarandelagen samt i förslaget till lag om skatt på flygresor enligt betänkandet En svensk flygskatt (SOU 2016:83).

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians lagförslag i berörda delar

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi¹

¹ Senaste lydelse av 11 kap. 11 § 2016:1073.

dels att 11 kap. 11 § ska upphöra att gälla,
dels att 1 kap. 11 b och 14 §§, 9 kap. 8 § och 11 kap. 6, 10, 12, 12 a, 12 b och 14 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas fem nya paragrafer, 9 kap. 5 a och 5 b §§ och 11 kap. 15, 16 och 17 §§, och närmast före 11 kap. 16 § en rubrik av följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremiss Föreslagen lydelse
Utvidgad skattebefrielse för egenproducerad förnybar el

1 kap.

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11, *eller*

3. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 12–18.

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11,

3. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 12–18, *eller*

4. förbrukat elektrisk kraft eller bränsle för framställning av värme eller kyla som levererats för något av de ändamål som avses i 9 kap. 5 eller 5 a §.

14 §²

Med datorhall avses en anläggning

1. där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller ut-hyrning av serverutrymme och tillhörande tjänster, utövar sådan verksamhet, och

2. vars sammanlagda installerade effekt uppgår till minst 0,5 megawatt.

Effekten för kyl- och fläktanläggningar får inte räknas med i den installerade effekten enligt första stycket.

Med datorhall avses en anläggning

1. där en näringsidkare, som huvudsakligen bedriver informationstjänstverksamhet, informationsbehandling eller ut-hyrning av serverutrymme och tillhörande tjänster, utövar sådan verksamhet, och

2. vars sammanlagda installerade effekt uppgår till minst 0,1 megawatt.

9 kap.

5 a §

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan från förbrukaren återbetalning av skatt på elektrisk kraft som denne förbrukat för framställning av värme och kyla som levererats för förbrukning i datorhall. Med förbrukning för framställning av värme och kyla avses även sådan förbrukning som skett i samband med framställningen för drift av pumpar, fläktar och andra hjälpanordningar som är nödvändiga för driften av anläggningen.

Återbetalning medges med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme.

5 b §

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukats samtidigt för framställning av värme eller kyla enligt 5 eller 5 a §, ska energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom

² Senaste lydelse 2016:1072.

proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt.

8 §³

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

1. minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 5 eller 6 §, och

2. minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som görs med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2, 3 och 6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

1. minst 1 000 kronor i fall som avses i 2 eller 6 §, och

2. minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Rätt till återbetalning enligt 5 och 5 a §§ föreligger endast för den del av den sammanlagda ersättningen som överstiger 8 000 kronor per kalenderår.

11 kap.6 §⁴

Som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka elektrisk kraft *i mycket stor omfattning, om den övervägande delen av förbrukningen sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i en datorhall.*

Som frivilligt skattskyldig får godkännas den som beräknas förbruka *mer än 10 gigawattimmar* elektrisk kraft *per kalenderår*

1. *i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,*

2. *i huvudsak för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,*

3. *vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 3, eller*

4. *i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats,*

³ Senaste lydelse 2016:505.

⁴ Senaste lydelse 2016:1072.

i den utsträckning förbrukningen inte omfattas av föregående punkter,

5. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, i den utsträckning förbrukningen inte omfattas av föregående punkter,

6. i en datorhall.

För ett sådant godkännande krävs att den sökande är lämplig som frivilligt skattskyldig med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Godkännande som frivilligt skattskyldig ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om den frivilligt skattskyldige begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

*Lydelse enligt lagrådsremiss Föreslagen lydelse
Utvidgad skattebefrielse för egenproducerad förnybar el.*

10 §⁵

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft, om

1. denne framställt den elektriska kraften från förnybara källor i en anläggning med en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt, och

2. den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857).

Vad som anges i första stycket 1 om installerad generatoreffekt ska för elektrisk kraft som framställs från

1. vind eller vågor, motsvaras av 125 kilowatt installerad generatoreffekt,

2. sol, motsvaras av 255 kilowatt installerad topp effekt, och

3. annan energikälla utan generator, motsvaras av 50 kilowatt installerad effekt.

När elektrisk kraft framställs från olika energikällor ska, vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1, de installerade effekterna läggas samman. Vid sammanläggningen ska de effekter som avses i andra stycket först räknas om till motsvarande 50 kilowatt installerad generatoreffekt vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1.

Avdrag enligt första stycket medges med skillnaden mellan den vid skattskyldighetens inträde gällande skattesatsen enligt 3 § och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

Avdrag enligt första stycket medges med skillnaden mellan den vid skattskyldighetens inträde gällande skattesatsen enligt 3 § och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

⁵ Lydelse enligt lagrådsremiss Utvidgad skattebefrielse för egenproducerad förnybar el.

Avdrag enligt första stycket får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare och avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 15 000 euro under kalenderåret. Avdrag enligt första stycket får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående bestämmelser och endast om stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Avdrag enligt första stycket får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående bestämmelser.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §⁶

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet.

Återbetalning får endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalender-

⁶ Senaste lydelse 2016:1072.

kvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 a §⁷

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i yrkesmässig vattenbruksverksamhet.

Återbetalning får endast göras om sökanden

1. inte är ett företag utan rätt till statligt stöd,

2. omfattas av kategorin små och medelstora företag enligt bilaga 1 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

3. lämnar uppgifter om stödmottagare.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger

Återbetalning får endast göras om sökanden omfattas av kategorin små och medelstora företag enligt bilaga 1 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

⁷ Senaste lydelse 2016:1072.

15 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 b §⁸

Efter ansökan från förbrukaren beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat som landström.

Återbetalning får endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

⁸ Senaste lydelse 2016:1072.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

14 §⁹

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat

1. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, eller

2. i en datorhall.

Återbetalning får endast göras om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare samt uppgift om nedsättningens fördelning på respektive ändamål.

Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

⁹ Senaste lydelse 2016:1072.

den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning under en stödordning som under kalenderåret överstiger 50 000 euro.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 8 000 kronor per kalenderår.

Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme *och endast i den utsträckning rätt till återbetalning inte följer av föregående bestämmelser.* Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 8 000 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta ett kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

15 §

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat i en datorhall.

Rätt till återbetalning föreligger

endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 8 000 kronor per kalenderår.

Vissa villkor för avdrag och återbetalning av skatt

16 §

Ansökan om återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft enligt 12–15 §§ ska omfatta ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka minst 150 000 kilowattimmar per kalenderår för dessa nedsättningsberättigade ändamål, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte längre finns.

Ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt. Det gäller dock inte för återbetalning enligt 12 b §.

Ansökan om återbetalning ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

17 §

Avdrag eller återbetalning enligt 9 § första stycket 6, 7 eller 8, 10, 12, 12 a, 12 b, 14 eller 15 § eller 9 kap. 5 eller 5 a § medges endast om

1. stödmottagaren inte är ett

företag utan rätt till statligt stöd, Bilaga 2
och

2. den skattskyldige respektive sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare och stödets fördelning mellan stödmottagare.

Kraven i första stycket 2 gäller endast uppgifter rörande stödmottagare vars sammanlagda nedsättning inom stödordningen genom avdraget eller återbetalningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret. För avdrag enligt 10 § och återbetalning enligt 12 a § gäller kraven i första stycket 2 för uppgifter rörande stödmottagare vars sammanlagda nedsättning inom stödordningen genom avdraget eller återbetalningen överstiger 15 000 euro under kalenderåret.

1. Denna lag träder i kraft den 15 december 2017 i fråga om 11 kap. 6 § och i övrigt den 1 januari 2018.

2. Godkännande som frivilligt skattskyldig för ändamål i 11 kap. 6 § första stycket 3–9 gäller från och med det datum som anges i godkännandet, dock tidigast den 1 januari 2018.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lag (1995:1667) om skatt på naturgrus

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skatten tas ut med 15 kronor per ton naturgrus.

Föreslagen lydelse

3 §¹

Skatten tas ut med 15 kronor per ton naturgrus.

För kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår ska skatten betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2017 med ett årligt tillägg av två procentenheter.

Beloppet enligt andra stycket avrundas till hela kronor.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2015:470.

Förslag till lag om ändring i lag (1999:673) om skatt på avfall

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1999:673) om skatt på avfall ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Avfallsskatt ska betalas med 500 kronor per ton avfall

4 §¹

Avfallsskatt ska betalas med 500 kronor per ton avfall.

För kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår ska avfallsskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2017 med ett årligt tillägg av två procentenheter.

Beloppet enligt andra stycket avrundas till hela kronor.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2014:1499.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 2 § och 9 kap. 5 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2015:750) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2015:750

Föreslagen lydelse

6 a kap.

2 §

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 b–11 medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a *eller 17 a*, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 a medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 89 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 20 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råttallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 9 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

9 kap.

5 §

Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra–femte styckena, efter ansökan återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för

Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra–femte styckena, efter ansökan *från förbrukaren* återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som *denne* förbrukat för framställning av

ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9 a, 9 b, 10, 11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5.

värme och kyla som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9 a, 9 b, 10, 11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § första stycket 2, 3 eller 5. Med förbrukning för framställning av värme och kyla avses i fråga om återbetalning av skatt på elektrisk kraft även sådan förbrukning som skett i samband med framställningen för drift av pumpar, fläktar och andra hjälpanordningar som är nödvändiga för driften av anläggningen.

Bilaga 2

Återbetalning medges vid leverans för

1. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, för

a) elektrisk kraft med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme,

b) råttallolja med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a,

c) andra bränslen än råttallolja med 70 procent av energiskatten,

2. annat ändamål än som avses under 1, med hela energiskatten på elektrisk kraft och med hela energiskatten, koldioxidskatten och svavelskatten på bränsle.

Om leverans skett för tillverkningsprocessen i sådan industriell verksamhet som tillhör en verksamhetskategori som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG, medges dock återbetalning enligt

1. andra stycket 1 b med ett energiskattebelopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och

2. andra stycket 1 c med 70 procent av energiskatten och 100 procent av koldioxidskatten.

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning, ska energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats från kraftvärmeproduktion.

För bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon återbetalning av skatt enligt denna paragraf.

Förslag till lag om ändring i lag (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik¹ ska införas en ny paragraf, 3 b §, och närmast före 3 b § en ny rubrik av följande lydelse.

Skatteomräkning

3 a §

För kalenderåret 2019 och efterföljande kalenderår ska skatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 3 § andra och tredje styckena angivna skattebeloppen multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2017.

Beloppen enligt första stycket avrundas till hela kronor.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2016:1067.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi¹

dels att 11 kap. 11 § i lydelsen enligt lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska utgå,

dels att 11 kap. 5, 7 och 9 §§ i stället för lydelsen enligt den lagen ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen om skatt på energi ska införas en ny paragraf, 11 kap. 13 §, av följande lydelse.

Lydelse SFS 2016:1073

Föreslagen lydelse

11 kap.

5 §²

Skyldig att betala energiskatt (skattskyldig) är den som i Sverige

1. framställer skattepliktig elektrisk kraft (producent),

2. är nätinnehavare,

3. *för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 överför eller använder elektrisk kraft, som överförs utan skatt mot försäkringen enligt 11 §,*

4. godkänts som frivilligt skattskyldig enligt 6 §,

5. innehar ett elnät för vilket koncession inte meddelats och som via detta elnät för in elektrisk kraft till Sverige.

Skattskyldig enligt första stycket 1 är inte den som framställer elektrisk kraft enbart i enlighet med 2 § första stycket 1 a och b. Skattskyldig enligt första stycket 2 är inte den myndighet som är systemansvarig enligt 8 kap. 1 § ellagen (1997:857).

7 §³

Skyldigheten att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 4, när skattepliktig elektrisk kraft

a) överförs till någon som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 4, eller

b) förbrukas av den skattskyldige,

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 3, när skattepliktig elektrisk kraft

a) överförs till någon som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1, 2 eller 3, eller

b) förbrukas av den skattskyldige, *och*

¹ Senaste lydelse av 11 kap. 11 § 2016:1073.

² Senaste lydelse 2016:1073.

³ Senaste lydelse 2016:1073.

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft tas i anspråk för annat ändamål än som avses i 9 § 1–5 eller överförs till någon annan, och

3. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 5, när elektrisk kraft förs in till Sverige.

Skattskyldighet enligt första stycket 1 a inträder inte vid överföring av elektrisk kraft till det elnät som ägs av den myndighet som är systemansvarig enligt 8 kap. 1 § ellagen (1997:857).

Skattskyldighet enligt första stycket 1 b inträder inte om skattskyldighet redan har inträtt.

9 §⁴

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats *eller överförs för förbrukning* i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats *eller överförs för att i huvudsak förbrukas* för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats *eller överförs för förbrukning* vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats *eller överförs för förbrukning* vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats *eller överförs för förbrukning* i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 4, när elektrisk kraft förs in till Sverige.

1. förbrukats *hos den skattskyldige* i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats *hos den skattskyldige* för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats *hos den skattskyldige* vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats *hos den skattskyldige* vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats *hos den skattskyldige* i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har

⁴ Senaste lydelse 2016:1073.

förändrats, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 2,

6. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, *om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd*, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter,

7. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige, *om denne inte är ett företag utan rätt till statligt stöd*,

8. förbrukats i kommuner som avses i 4 § *av någon annan än ett företag utan rätt till statligt stöd* för annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, eller
- e) som landström.

förändrats, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 2,

6. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående punkter,

7. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige,

8. förbrukats i kommuner som avses i 4 § för annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, eller
- e) som landström.

13 §⁵

Efter ansökan från en förbrukare som inte är skattskyldig beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som denne förbrukat

1. i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. vid sådan framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6,

4. i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har

⁵ Tidigare 13 § upphävd genom 2016:1073.

förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den utsträckning rätt till återbetalning inte följer av 2. Bilaga 2

Återbetalning får dock endast göras för den del som överstiger 2 000 kronor per kalenderår.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2016:1077) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

53 kap.

5 §¹

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

2. beslut om återbetalning eller
kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 4,
5, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller 11 kap.
12, 12 a, 12 b eller 14 § lagen
(1994:1776) om skatt på energi.

2. beslut om återbetalning eller
kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 4,
5, 5 a, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller
11 kap. 12–15 §§ lagen
(1994:1776) om skatt på energi.

¹ Senaste lydelse 2016:1077.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1079) om
ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen
(2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på
energi

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2016:1079) om ändring i lagen (2016:506) om ändring i lagen (2015:750) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2016:1079

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning				
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i	Bensin,	100 procent	100 procent	100 procent

Bilaga 2

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § lämnats eller för vilken fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
(2004:1199) om handel med utsläppsrätter				
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, dock inte förbrukning i skepp eller båt	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, dock inte förbrukning i skepp eller båt	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras		100 procent	100 procent	100 procent

Bilaga 2

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras				
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning				
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning				
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § lämnats eller för vilken fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–

Bilaga 2

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, dock inte förbrukning i skepp eller båt	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, dock inte förbrukning i skepp eller båt	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt	Bilaga 2
14. –	–	–	–	–	
15. –	–	–	–	–	
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent	
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b				
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	89 procent	–	
b) i annan värmeproduktion		–	9 procent	–	

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 11 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2017:000) om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Utvidgad skattebefrielse för egen-
producerad förnybar el*

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen samt energiskatt på elektrisk kraft förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,	1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,	2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,	3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,	4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,	5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,	6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § första stycket
1,	7. 6 a kap. 2 a § första stycket
1,
8. 6 a kap. 2 a § första stycket
2,	8. 6 a kap. 2 a § första stycket
2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,	9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,	10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §,	11. 7 kap. 4 §,
12. 11 kap. 9 § första stycket 6
och 14 § första stycket 1,	12. 11 kap. 9 § första stycket 6
och 14 §,
13. 11 kap. 9 § första stycket 7
och 14 § första stycket 2,	13. 11 kap. 9 § första stycket 7
och 15 §,
14. 11 kap. 9 § första stycket 8,	14. 11 kap. 9 § första stycket 8,
15. 11 kap. 12 §,	15. 11 kap. 12 §,
16. 11 kap. 12 a §,	16. 11 kap. 12 a §,
17. 11 kap. 12 b §,	17. 11 kap. 12 b §,
18. 11 kap. 10 §.	18. 11 kap. 10 §,
	19. 9 kap. 5 och 5 a §§.

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2017:000) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt lagförslag 2.10 i Föreslagen lydelse
lagrådsremissen Skatteförslag med
anledning av energiöverens-
kommelsen*

7 kap.

1 §

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
 - g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 §
- g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 §

första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 4 lagen (1994:1776) om skatt på energi, första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., eller

k) 8 § första stycket 1 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§, och

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2017:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2017:000) om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt lagförslag 2.11 i Föreslagen lydelse
lagrådsremissen Skatteförslag med
anledning av energiöverens-
kommelsen*

7 kap. 1 §

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
 - g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 §

första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 4 lagen (1994:1776) om skatt på energi, första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., eller

k) 8 § första stycket 1 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 3

Följande remissinstanser har yttrat sig över promemorian: Förvaltningsrätten i Falun, Kommerskollegium, Tullverket, Skatteverket, Konjunkturinstitutet, Konsumentverket, Luleå tekniska universitet, Naturvårdsverket, Kemikalieinspektionen, Svenska kraftnät, Statens energimyndighet, Energimarknadsinspektionen, Trafikverket, Transportstyrelsen, Trafikanalys, Konkurrensverket, Regelrådet, Avfall Sverige, ElektronikBranschen, Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, Företagarna, Innovations- och kemiindustrierna i Sverige (IKEM), Jernkontoret, Skogsindustrierna, Svenska Gjuteriföreningen, Svenska Petroleum & Biodrivmedel Institutet (SPBI), Svenskt Näringsliv, Sveriges Bergmaterialindustri, Sveriges Energiföreningars RiksOrganisation (SERO), Sveriges Hamnar, Sveriges Kommuner och Landsting, Teknikföretagen, The Node Pole och Återvinningsindustrierna.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: Branschföreningen Tågoperatörerna, Företagarna, Naturskyddsföreningen, SveMin, Svensk Elförbrukarförening, Svensk Elektronik, och Svensk Handel.

Utöver instanserna på remisslistan har yttranden även inkommit från följande: Ekonomistyrningsverket, E.ON Sverige AB, Svenska Bioenergiföreningen (Svebio) och Vattenfall.

Yttranden över promemorians förslag avseende omräkning av skattesatserna på flygresor efter prisutveckling behandlas inte i denna lagrådsremiss.